

Giới thiệu Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?

Tên khác: Vương Gia Cuồng Dã: Ngài Dám Cưới Ta Sao?

Edit: Trầu

Số chương: 1004

Một mối lương duyên lại bắt đầu từ sự cố hai người qua đêm với nhau nhưng sau khi tỉnh dậy nàng lại nói với hắn rằng: "Vương gia, chúng ta cứ coi chuyện đêm qua như một cơn ác mộng đi! Xem như ta bị chó cắn một cái, mà ngài cũng thừa cơ được lợi!"

... Nàng không cần hắn chịu trách nhiệm! Mặc quần áo vào, phủi mông một cái, nàng kiêu ngạo mà rời đi trước ánh mắt bí hiểm của hắn~

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ta có nói là muốn lấy mạng người sao? (1)

Đêm, mát lạnh như nước.

Ánh trăng nhàn nhạt chiếu vào lầu các Tô vương phủ của Hằng quốc.

"Vương gia..... Vương gia, van cầu ngài....."

Phía trên giường, một nữ nhân đang thở hổn hển, tựa như không còn sức lực, nhưng lại cứ cho rằng nam nhân kia sẽ xích lại gần. Nàng ta cố ý dán sát người hắn, thu hẹp khoảng cách giữa họ.

Khóe môi nam nhân lộ ra nét cười quý dị, định cuối người xuống để "đi" vào nữ nhân.

Thế nhưng, ánh mắt hắn đột nhiên trở nên lạnh lẽo, cả người nhanh chóng rời khỏi nữ nhân kia.

Bầu không khí bỗng chốc trầm xuống, lạnh đến tận cùng.

Nam nhân với thân thể trần trụi, hắn gần từng tiếng, đôi môi mỏng như một được phủ một lớp băng, thản nhiên nói.

"Đây... là... cái gì... hả?!!!"

Vốn dĩ đang bị đối phương kích tỉnh, nữ nhân đột nhiên hoàn hồn từ trong cơn mê say.

Ánh mắt nàng ta run run, từ từ nhìn đến ánh mắt của nam nhân ----

Thân thể trắng nõn thuần khiết, không hề nhiễm một hạt bụi, bên trên chỉ dính một cánh hoa rất nhỏ, kích cỡ bằng hạt vừng.

Nữ nhân ngẩng đầu. Trông thấy ánh mắt sắc bén của nam nhân, nàng ta không khỏi rung mình một cái, trả lời với vẻ dè dặt cẩn trọng.

"Hỏi..... Vương gia.... Vương gia..... Cái này... Đây là... cánh hoa bị dính vào khi nô tỳ tắm rửa."

"Cánh hoa?"

Nam nhân cười lạnh, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh toát như muốn giết người.

Vung tay lên, hắn đẩy nữ nhân cho rớt xuống giường, giờ giọng khinh thường, "Ghe tởm!"

Nữ nhân bị ngã trên mặt đất, cả người run rẩy.

Khắp thiên hạ này, vẫn vô bà quan trọng triều, phi thiếp trong vương phủ, ai mà không biết Tô Vương gia Tô Cẩm Li mắc bệnh sạch sẽ.

Nữ nhân được Tô Cẩm Li thị tắm phải tắm rửa hết cả một buổi trưa.

Phải sạch sẽ đến mức không tý vết mới được treo lên giường của Tô Cẩm Li.

Mặc dù điều kiện hà khắc như vậy, nhưng vẫn có vô số nữ nhân khát khao chiếm được lòng của hắn.

"Vương gia, nô tỳ biết sai rồi, Vương gia tha cho nô tỳ đi!"

Lúc này, cả người nữ nhân kia lắc lư trong gió, tựa như một cây đèn cây sắp tắt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Ta có nói là muốn lấy mạng người sao? (2)

Từ trước tới nay, chỉ cần Vương gia đi đến chỗ nào, nếu người ở chỗ đó có một chút dơ bẩn đều phải trả cái giá thật lớn!

Tô Cẩm Li hừ lạnh, ánh mắt vừa khinh thường vừa phiền chán, thậm chí còn rất giận dữ.

"Từ hôm nay trở đi, người không được xuất hiện trước mặt bốn vương, bởi vì người không còn là nữ nhân của bốn vương nữa!"

Nữ nhân vội vàng gạt đầu, nàng ta nhất định sẽ ghi nhớ thật kỹ.

Tuy rằng nàng ta rất để ý tới nam nhân này, nhưng dưới tình huống hiện tại, tính mạng của nàng ta đang cận kề nguy hiểm.

"Ngay bây giờ, người lập tức tới Hinh bộ cho ta, lột sạch bộ da đã làm bẩn mắt bốn vương, sau đó thì cứ khỏi vương phủ!"

Nam nhân vung tay lên, một chiếc áo choàng màu tuyết trắng đã khoác lên người hắn.

Tô Cẩm Li liếc qua nữ nhân đang quỳ trên mặt đất, sau đó bước ra ngoài.

"A - -" Nữ nhân kinh sợ tới độ, vừa quỳ vừa đập đầu thật mạnh, "Vương gia, xin tha mạng, xin tha mạng..."

"Chỉ là lột một lớp da, ta đâu có muốn lấy mạng người?"

Tiếng cười nhạo của Tô Cẩm Li vang lên!

Tha mạng.....

Hắn rất ghét hai chữ đó, hắn có nói là muốn lấy mạng nàng ta sao?

Nhếch môi, chăm chọc.

Hắn ung dung bước ra ngoài cửa, không hề lưu tình một chút nào.

Ngay sau đó, tiếng khóc tê tâm liệt phế của nữ nhân vang lên. Nàng ta bị lôi đi, cùng lúc đó, có người bước vào phòng để dọn dẹp.

Khăn trải giường, chăn mền, gối đầu và tất cả những thứ thuộc về nữ nhân kia đều được dọn sạch, cả gian phòng sáng hẳn lên.

Tô Cẩm Lí ngồi trên chiếc giường sạch sẽ, nhìn Tổng quản của vương phủ đang khom lưng ở ngay bên cạnh mình, hắn điềm nhiên hỏi một câu.

"Lão Vương phi tìm bao nhiêu nữ nhân cho bốn vương?"

"Thưa Vương gia, là bảy."

"Thế à?" Tô Cẩm Lí nhu mày, trầm tư một lát, sau đó nói tiếp, "Bây giờ còn lại mấy người?"

"Thưa Vương gia, không còn một ai cả."

Tổng quản chẳng dám nhìn thẳng vào vị chủ tử có tính tình khó đoán, trời sinh ưa thích sạch sẽ này.

Thậm chí, Vương gia chưa bao giờ treo hoa ghẹo nguyệt.

Nguyên nhân chỉ có một, nữ nhân ở bên ngoài rất bẩn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Quyền khảo sát xuyên không (1)

Thế nhưng, lão Vương phi là mẹ ruột của Vương gia, sợ con trai mình không lấy được thế tử, do đó mới liều mạng mà đưa tới chỗ hắn.

Vậy mà từng nữ nhân một, chỉ vì vài khuyết điểm mà bị Vương gia nhẫn tâm vứt bỏ!

"Một người cũng không còn há?" Tô Cẩm Lí nở nụ cười nhạt, ánh mắt khê dòi, giọng nói vẫn bình thản như trước.

Vui buồn không lộ ra mặt.

"Nếu đã như vậy, chỉ sợ lão Vương phi vẫn không chịu buông tha."

Vương gia trầm tư một lát, dường như nghĩ tới cái gì đó, hắn liền nói, "Tôi Diệp Thành đi, hiện giờ nơi đó trăm hoa đua nở, thừa dịp này ta trốn cho xong, cứ nói tâm trạng bốn vương không tốt, ra ngoài giải sầu."

~~~~~

Thượng Hải.

Trong ngôi biệt thự xa hoa của nhà họ Dương, mùi hương thanh mát từ khu vườn chăm chậm lan tỏa.

Phòng khách to lớn được trang hoàng rực rỡ, lộng lẫy vô cùng, khắp nơi đều có những bức tranh sơn dầu vô giá và đồ sứ quý báu. Hai hàng người hầu đứng lặng yên. Đàn ông mặc Âu phục màu đen, phụ nữ mặc đồng phục váy đen. Tất cả bọn họ đều nín thở, cúi đầu, chào đón cô chủ đang từ trên lầu đi xuống - Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên mặc Âu phục màu trắng, dáng người thuần tha, khuôn mặt xinh đẹp nở nụ cười nhạt. Cô bước từng bước một để xuống lầu.

Người hầu ở dưới nhà đồng loạt căng thẳng.

Dương Xuyên Xuyên lạnh lùng lướt qua hàng người hầu, bước đến bàn ăn cơm, nhìn khắp cả bàn đầy món ngon rồi hỏi, "Ông chủ và bà chủ đâu?"

Trong nháy mắt, toàn bộ người hầu đều cúi thấp đầu.

Không ai dám thờ ơ, tìm đập dồn dập vì căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Quyền khảo sát xuyên không (2)

Người nào cũng biết cô chủ nhà họ Dương là viên ngọc quý, mong cầu trăm ngàn vạn lần mới có được, vừa cao ngạo vừa xinh đẹp, tựa như vầng thái dương sáng lóa.

Người nào cũng biết vợ chồng ông bà chủ đã đồng ý với Dương Xuyên Xuyên rằng sẽ trở về thật nhanh để đón sinh nhật cùng con gái.

Nhưng mà bọn họ cũng biết... ông bà chủ nuốt lời rồi.

"Quân gia, tôi đang hỏi cô! Cảm hết rồi há?!"

Giọng nói của Dương Xuyên Xuyên rất dễ nghe mà lại dịu dàng, nghe qua không hề thấy cô đang tức giận.

Thế nhưng, đám người hầu đã quá quen thuộc. Cô chủ của bọn họ dịu dàng thật đấy, thực tế là đang rất tức giận.

Quân gia hít sâu một hơi, run rẩy bước tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên, lên nhìn trộm một cái. Cô chủ đứng là đáng ghen tỵ, đàn ông nào cũng muốn theo đuổi.

"Ông chủ và bà chủ... hôm nay không về kìa..."

Lời còn chưa dứt, quân gia chợt lạnh người khi nhìn thấy ánh mắt của Dương Xuyên Xuyên, lập tức nói thêm

"Có điều... ông chủ và bà chủ có gửi quà sinh nhật, cô chủ có muốn xem không?"

"Vô nghĩa!"

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt với quân gia. Cô ngồi trên chiếc ghế sofa phủ lông mềm, tư thế thanh nhã, vươn tay trái ra với về lười biếng.

Quân gia vội vàng mở hộp quà ra, đưa cho cô chủ.

Dương Xuyên Xuyên nhu mày, chỉ có một xấp giấy. Lòng hiếu kỳ của cô chợt nảy sinh.

Cô cầm lấy xấp giấy, đọc từng hàng chữ một.

Quyền khảo sát xuyên không.

1. Họ và tên, giới tính, tuổi, quan điểm chính trị, trình độ văn hóa.
2. Hãy chọn thể loại xuyên không: [Xuyên hồn] hay [Xuyên thân thể].

3. Hướng xuyên không: [Tuong lai] hay [Cổ đại].
4. Thân phận khi xuyên không, yêu cầu về tướng mạo, bối cảnh cuộc sống.
5. Tình trạng hôn nhân khi xuyên không: [Đã kết hôn] [Chưa cưới] [Ly hôn]
6. Giới tính của người phối ngẫu sau khi xuyên không: [Nam] [Nữ] [Trung tính] [Vô tính] (Chỉ chú: Trung tính là nam hay nữ đều xoi, vô tính ví dụ như thái giám)
7. Triều đại xuyên không: [Tần] [Hán] [Đường] [Thanh]... [Cái khác]

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Quyền khảo sát xuyên không (3)

Dương Xuyên Xuyên hít một hơi thật sâu. Cô vốn tức giận vì ba mẹ nuông chiều, nhưng bây giờ chợt cảm thấy hứng thú.

Cô rất thích mấy vở diễn xuyên không... Chỉ cần là sách liên quan đến xuyên không, cô đều xem hoài không chán, đọc mãi chẳng chán.

Dương Xuyên Xuyên đưa tay lên, chỉ nói một chữ "Bất".

Vừa dứt lời, người hầu lập tức dừng tốc độ nhanh như gió để đưa cho cô.

Hàng chữ lưu loát, đẹp để nhanh chóng được viết lên giấy.

Dương Xuyên Xuyên, 21 tuổi, công dân bình thường, học vị Tiến sĩ trường Harvard.

Vừa viết, cô vừa vừa khinh thường quyền sách này...

Rốt cuộc là chuyện gì đây? Xuyên không mà cũng phải khảo sát văn bản à?

Thế loại xuyên không...

Xuyên hồn hay xuyên thân thể?

Nhìn đến đây, Dương Xuyên Xuyên chợt nhíu mày, dùng sự tự tin của bản thân để ứng dụng viết "Xuyên thân thể".

Cô là người con gái xinh đẹp điển hình, lúc đi trên đường, mọi ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào cô. Nếu cô xuất hiện, cho dù là người qua đường cũng không dám làm nhân vật chính. Nói tóm lại, trên thế giới này, cô là người đẹp đến mức lóa mắt!

Do đó, cô muốn để bản thân mình hưởng thụ một chút niềm vui sướng khi xuyên không!

Hướng xuyên không, chẳng cần nghĩ nhiều, cứ viết cổ đại là được.

Thân phận khi xuyên không...

Hoàng hậu? Không được, quá mức ghê tởm! Cô không chịu nổi cảm giác phải chia sẻ người đàn ông của mình cùng những người phụ nữ khác!

Hướng hồ, đàn ông có cái gì tốt để thưởng thức? Từ trước tới nay, chỉ có đàn ông để ý đến cô, bản thân cô chưa từng để ý một người nào!

Công chúa? Không được... Phải chịu sự bức bách từ hoàng tộc, hơn nữa còn phải gả đi để hòa thân!

Nên chọn cái gì đây?

Tiểu thư nhà giàu?

Đúng, chính là tiểu thư nhà giàu, giống hệt như cô bây giờ vậy, cái gì cũng có, hoàn hảo tuyệt đối!

Yêu cầu về tướng mạo...

Còn phải nói sao? Dĩ nhiên là tướng mạo của cô rồi, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn...

Yêu cầu về thân phận...

Com bung nước rớt, y phục tới tay, đàn ông có sự nghiệp, phụ nữ tự an bài. Tóm lại chính là, muốn gì có đó!

Tình trạng hôn nhân sau xuyên không, cái này dĩ nhiên là... chưa cưới!

Chẳng phải do tự mình tuyển chọn, tự mình định ra!

Kiên quyết đá kích việc ép duyên, tuyệt đối không để xảy ra việc bị chồng ruồng bỏ!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (1)

Giới tính của người phối ngẫu sau khi xuyên không... Nam... Dương Xuyên Xuyên sợ đến mức run người, má ửng đỏ, có cả vô tính nữa há? Vừa chân thật vừa đáng sợ!

Triều đại xuyên không, dĩ nhiên là một triều đại khác...

Dương Xuyên Xuyên vừa nghĩ vừa viết.

Trong giây lát, cô chợt cảm thấy cả người mình nhẹ hẫng đi, giống như cô đang trôi dạt ở giữa không trung vậy...

Sấm sét giữa trời quang!

"Cái gì? Người nói cái gì? Người nói cái gì? Ai tìm trượng phu cho ta?"

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên ngồi dậy, xúc mền lên, nhìn chăm chăm bản thân mình, nàng không có mặc quần áo sao?

Nhìn ra xung quanh, trời ạ, toàn bộ là khung cảnh cổ đại!

Đây là tình huống gì vậy?

Chỉ vì nhận món quà là quyền khảo sát xuyên không do ba mẹ gửi về, năng cao hứng mà đi vào, nào ngờ vừa tỉnh lại... nàng đã xuyên không rồi sao?

Trở thành vị tiểu thư trong căn nhà này.

Tiểu thư thì tiểu thư thôi đi, còn là một tiểu thư đang tuyển chọn trượng phu..

Dương Xuyên Xuyên nằm cổ áo của nữ tử nhỏ bé đang đứng bên cạnh mình, la lên, "Người nói lại cho ta nghe một lần nữa! Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?"

Tiểu nha hoàn sợ tới mức rụt cổ, chỉ tay về một hướng, vừa chỉ vừa sợ tiểu thư, nhỏ giọng nói, "Tiểu thư bớt giận, là lão gia..."

"Mười nam nhân ở chỗ đó là do lão gia khổ công tìm đến để cưới tiểu thư, chỉ cần ai trong bọn họ đánh thắng những người còn lại, hôm nay buộc phải động phòng cùng tiểu thư!"

Người nào đó buộc phải cưới nàng sao?

Dương Xuyên Xuyên nhủ thầm, ánh mắt không khỏi tức giận. Nàng liếc qua tấm gương ở đằng kia, dáng vẻ vẫn hoàn hảo như trước, dung mạo tuyệt thế, đẹp đến không ai bì kịp.

Nhưng mà... sao nàng giống như không gà được ra ngoài vậy? Buộc phải dùng tới hai chữ ép cưới?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Sao nàng giống như không gà ra ngoài được vậy? (2)

Nàng là Dương Xuyên Xuyên, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Thật buồn cười, một nam nhân đáng giá đến thế sao?

"Động phòng? Ta phải động phòng với một người trong số họ?" Dương Xuyên Xuyên hít sâu một hơi vì tức giận, dựa theo ngón tay đang chỉ của tiểu nha hoàn mà nhìn qua.

Phía bên đó có mười nam nhân đang đứng. Nơi đó đứng thập nam nhân, lẫn lộn, cầu xé, đẩy dũa lẫn nhau, thậm chí còn cất tiếng chửi mắng.

"Đại tiểu thư Dương gia là của ta! Ai cũng không được cướp!"

"Đại tiểu thư Dương gia là của ta! Của ta!"

"Dựa vào đức hạnh của người mà cũng đòi xứng với Đại tiểu thư Dương gia hả?!"

"Dương lão gia nói, nếu ai thắng cuộc sẽ lập tức động phòng cùng tiểu thư, cho đến khi tiểu thư có con thì..."

"Cho nên... không cần nhiều lời thêm nữa! Chúng ta cứ dùng sức mạnh mà xem ai mới là kẻ thắng cuộc!"

Tiếp theo đó là một trận đánh mãnh liệt, bụi đất bay tán loạn, bịch bịch bộp bộp, hỗn loạn vô cùng.

"Ai đánh thắng sẽ ngủ với ta?!"

Dương Xuyên Xuyên vừa cắn răng vừa nói với tiểu nha hoàn, thế nhưng, trong lòng nàng vẫn hiểu rõ bản thân mình mang họ Dương..

Cũng không biết phải kêu cái gì bây nữa!

"Dạ." Tiểu nha hoàn gật đầu liên tục giống như gà tôi, sau đó nói, "Lão gia nói như vậy."

Khóe miệng Dương Xuyên Xuyên hơi run run, nàng nhìn đám người đang đánh ngoài kia, về ngoài từng tên rất khác biệt..

Tại sao người ta xuyên không, chẳng phải vương tôn quý tộc cũng là thế gia danh môn, mà bản thân nàng lại lâm vào tình trạng này?

Hướng hỏ, nàng vẫn là người của thế kỷ hai mươi mốt, là người được hâm mộ nhất trong giới phụ nữ, không đời nào lâm vào cảnh không có người dám cưới.

"Tại sao không hỏi ý của ta?" Nàng không phải Đại tiểu thư của Dương gia, nàng là Dương Xuyên Xuyên xuyên không tới! Hôn sự của nàng phải do nàng làm chủ!

"Lão gia nói, nếu hôm nay tiểu thư không chịu động phòng cùng một người trong số họ, lão gia sẽ buộc phải tiến hành kế hoạch kia!"

"Kế hoạch? Còn có kế hoạch nữa à? Kế hoạch gì?"

"Chính là... buộc tiểu thư xuống xuân được, sau đó đưa tiểu thư lên giường để động phòng hoa chúc với cô gia* để khiến gạo nấu thành cơm, kế tiếp sẽ sinh ra người nối nghiệp cho Dương gia..."

*Cô gia: Chồng của tiểu thư

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Sao nàng giống như không gà ra ngoài được vậy? (3)

"Cái gì!!! Tất cả lâu ta đã mơ mình được xuyên không, và khi ta xuyên qua lại trở thành như thế này? Còn bị buộc phải thành thân, có phụ thân nhà nào mà lại nhẫn tâm đến thế không, ép buộc con gái mình như vậy? Chẳng lẽ ông ấy không biết sao? Hôn nhân chính là nắm mồ chôn đối với nữ nhân!!!!.... Rốt cuộc đây là đạo lý gì vậy hả?!!!"

Dương Xuyên Xuyên cắn chặt răng, gần từng tiếng một.

Tiểu nha hoàn kia cũng đồng tình, nàng ta nhìn qua chủ tử, an ủi, "Không sao đâu, tiểu thư. Nữ nhân đều phải thành thân... Dù sao có người chịu cưới tiểu thư là tốt rồi!"

Nín nha...

Cái gì mà có người chịu cưới tiểu thư là tốt rồi hả?

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt hung dữ với tiểu nha hoàn. Nàng lên giường nằm, nhìn thẳng lên xà nhà, trong lòng vô cùng buồn bã.

Cha mẹ nàng có thật sự yêu thương nàng không?

Vì sao lại tặng quyền sách xuyên không ấy cho nàng?

Nhận được quà, vì sao nàng muốn đi vào?

Vì sao lại đi vào quyền sách xuyên không ấy?

Trong giây lát, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy hỏi hời không thôi.

"Những người đó đều được lão gia khổ công tìm kiếm để tiểu thư lựa chọn. Tiểu thư, người yên tâm, bọn họ nhất định sẽ trung thành và tận tâm với người, bởi vì trước mặt lão gia, bọn họ đã lập lời thề..."

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe tiểu nha hoàn an ủi vừa ôm ấp một niềm hy vọng vừa trời dấy từ tận đáy lòng, khổ công tìm được sao... Nếu như bọn họ thật sự là nam nhân tốt, nàng sẽ cố gắng chấp nhận.

Vì thế, nàng mở miệng hỏi, "Bọn là người thế nào?"

"Một số người thì ăn xin ở phố Tây, một số người thì nhặt rom củi ở phố Đông, ngoài ra còn có một số người bán dầu mè..."

"Loại người đó mà cũng xứng với bản tiểu thư sao?"

Dương Xuyên Xuyên vốn định bình tĩnh tiếp nhận, vừa nghe đến đó, nàng lập tức nhảy dựng lên.

Nàng thừa nhận, bấy giờ nàng rất hận vị lão gia mà tiểu nha hoàn kia vừa nhắc tới, thậm chí còn muốn nghiền ông ta thành tro bụi, tuyệt đối không thể bỏ qua!

"Tiểu thư, người đừng nóng giận..."

"Nóng giận? Ta nóng giận không nổi nữa rồi! Ta... Ta..." Dương Xuyên Xuyên nhìn quanh nhìn quất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (4)

"Nóng giận? Ta không nóng giận nổi nữa rồi! Ta... Ta..." Dương Xuyên Xuyên nhìn quanh nhìn quất, sau đó buộc chặt y phục trên người rồi ném khăn trải giường cho nó vắt qua xà nhà, "Mau gọi lão gia đến cho ta... Bảo ông ấy đuổi đám người đó đi! Bằng không, ngày hôm nay, ta sẽ chết cho các người xem!"

Một khóc, hai âm ỉ, ba thất cổ!

Nàng đã dùng chiêu này với cha mẹ mình rất nhiều lần!

"Các người đừng kéo ta... Muốn ta gả cho người như vậy, không bằng để ta chết còn tốt hơn... Dù sao thì ta cũng chẳng muốn sống nữa, ta không thể bị khi dễ như vậy...!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nói vừa bước xuống giường, cột một đầu chiếc khăn đang vắt qua xà nhà.

Nhưng mà thật kỳ lạ, bọn nha hoàn này cứ làm như không thấy, để mặc nàng muốn thắt khăn thì thắt.

Dương Xuyên Xuyên thấy vậy thì giậm chân dữ dội. Nàng trừng mắt với bọn nha hoàn, nghiến răng thật chặt.

Tại sao không có ai đồng tình với nàng, họ không thấy nàng đang thắt khăn hay sao? Tại sao lại để mặc nàng?

"Các người không thấy ta sẽ thắt cổ sao? Còn không mau đi tìm lão gia?" Dương Xuyên Xuyên rút cuộc nhận không được mà hỏi một câu.

"Tiểu thư, lão gia đã dặn dò, nếu tiểu thư còn dùng đến chiêu thất cổ này thì cứ để mặc tiểu thư thắt, tiểu thư mà treo cổ thật thì lão gia sẽ bết lo đó!"

Cái gì?!

Dương Xuyên Xuyên nghe vậy thì run hết cả người! Bàn tay nắm chặt chiếc khăn đang thắt chợt trở nên trắng bệch. Ngon kìa không tên bốc lên từ tận đáy lòng, dần dần lan tới đỉnh đầu!

Đầu óc nàng nhất thời nóng lên. Dương Xuyên Xuyên bất chấp tất cả, đưa đầu vào vòng khăn thắt, cả người cứ thế mà xuôi thẳng xuống.

Nàng cảm thấy việc hít thở ngày một khó khăn, trong lòng vô cùng hối hận...

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Lúc nàng tỉnh lại, cổ cổ vẫn còn rất đau, cho dù chỉ thở nhẹ một hơi cũng cảm thấy cổ họng mình giống như bị xé rách.

Dương Xuyên Xuyên nhận không được mà mở miệng nói một tiếng, giọng khó nghe muốn chết. Nàng nhũn mảy, thân thể giật giật rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Sao nàng giống như không gả ra ngoài được vậy? (5)

Không đợi nàng mở miệng nói chuyện, tiếng gào khóc đã vang lên.

"Xuyên Xuyên! Con gái ngoan của ta, con gái tốt của ta..."

"Con dọa phụ thân sợ đến chết...!!!"

"Con có biết không, trên thế gian này, phụ thân thương nhất chính là con, bảo bối của ta..."

"Nếu con thật sự gặp chuyện không hay thì ta biết phải nói thế nào đây... Ta luôn mong con sẽ sinh ra người nói dối tống đường cho Dương gia chúng ta..."

"Xuyên Xuyên của ta ơi...!!!"

Đôi mắt của Dương Xuyên Xuyên liên tục đảo quanh, cuối cùng thì nàng cũng hiểu, người này chính là Dương lão gia trong truyền thuyết, nàng đã xuyên không thành Dương Xuyên Xuyên.

Nàng há miệng ra, phát hiện cổ họng mình đau gần chết, nói không ra hơi.

Tốt rồi, không chết, bằng không thì hành trình xuyên không của nàng chẳng có tình cảm mãnh liệt gì cả, cứ như vậy mà chết đi thì xong đời rồi!

Dù sao đi nữa, nàng cũng đâu có mượn thân xác người khác để xuyên không? Đây chính là đáng về mỹ nhân tuyệt thế của nàng!

"Xuyên Xuyên à, đại phu nói bây giờ con không thể nói chuyện, cổ họng con bị thương rất nặng, cho nên con tạm thời đừng nói gì cả..."

"Xuyên Xuyên ngoan, nghe lời phụ thân nói..."

"Bây giờ phụ thân nhận lỗi với con..."

"Đều là do người làm phụ thân này không tốt."

Dương lão gia vừa nói chuyện vừa thở dài, nói với vẻ bi thương xen lẫn sự bất đắc dĩ. "Xuyên Xuyên, con đã hai mươi tuổi mà vẫn chưa gả đi được, thật sự đã thành một nữ nhân già rồi."

"Con xem, cho dù là người xấu xí ở cách vách cũng có ba đứa trẻ, tiểu quá phụ ở phố Đông đã gả cho người khác rồi."

"Mà con gái của Dương Vạn Tài ta là hoàng hoa khuê nữ, xinh đẹp như hoa, vậy mà lại không gả đi được, đều là con không tốt đó..."

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền trừng mắt với Dương lão gia. Nàng dùng sức mở miệng nhưng lại không nói ra được hơi nào, trong lòng vô cùng nghi ngờ, vì sao Dương đại tiểu thư lại không gả ra ngoài được?

Nghĩ thì nghĩ vậy, Dương Xuyên Xuyên vẫn vờ ra vẻ tội nghiệp, đáng thương mà nhìn Dương Vạn Tài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Sao nàng giống như không gã ra ngoài được vậy? (6)

Cả cuộc đời mình, Dương Vạn Tài thương nhất là đứa con gái này.

Đứng nhìn vào sự về vang hiện tại, ngày trước, ông vốn là một thổ phi, vì yêu mẫu thân của Dương Xuyên Xuyên, nhìn bà ấy chết đi sống lại vì sinh đứa nhỏ, ông không đành lòng một chút nào, do đó không để bà ấy có đứa con thứ hai nữa.

Đương nhiên, Dương Vạn Tài rất yêu thương con gái của mình - Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên muốn cái gì, ông đều cho con cái này.

Nhưng mà đã 20 năm trôi qua, không có một kẻ nào dám cầu hôn nàng.

Do đó, ông dần nhận ra tình hình nghiêm trọng của sự việc, cho nên mới treo giải thưởng giá cao để tìm con rể cho Dương gia.

Thế nhưng, mấy kẻ đến ứng tuyển không phải là hành khất thì cũng là nam nhân có bệnh. Khó khăn lắm, ông mới tìm được mười người không tệ, về ngoài khá được, nào ngờ con gái ông lại vì chuyện đó mà thất cổ tự tử.

Cần biết rằng trước kia, Dương Xuyên Xuyên đúng là có ảm tử, nhưng nàng chưa từng làm thật.

Lúc này đây, cho dù là thế nào, Dương Vạn Tài đều sợ con gái sẽ chết, tại sao con gái ông lại đột ngột thất cổ thật vậy chứ?

Nghĩ đến đây, Dương Vạn Tài không khỏi giật mình, may mà không sao, không sao cả.

Thở dài một hơi, Dương Vạn Tài bắt đầu nói, "Xuyên Xuyên, ta biết tại sao rồi... Chuyện thành hôn này, trước mắt cứ bỏ qua một bên... Con thấy được không?"

"Con đừng tức giận, nếu nương của con biết ta ép con đến thế này, bà ấy sẽ chạy về từ bên nhà mẹ rồi giết chết ta... Xuyên Xuyên, coi như ta van cầu con, con đừng trách phụ thân... Được không con?"

Dương Xuyên Xuyên nghe ông nói vậy, trong mắt nhất thời hiện lên tia sáng.

Hóa ra Dương lão gia này là một người bị thế tử quân nghiêm!

Trong giây lát, vẻ mặt nàng càng tăng thêm vẻ đáng thương khi nhìn chăm chăm Dương Vạn Tài.

Dương Vạn Tài nghĩ tới nghĩ lui, sau đó lấy lòng con mình, "Xuyên Xuyên, ta sai rồi, ta đồng ý yêu cầu mà con nói mấy hôm trước, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 12: Cái gì? Hắn đang khử độc à? (1)

"Ta cho con đến Diệp thành để ngắm hoa, con thích không?"

Dương Vạn Tài nói tới đây thì vỗ đùi một cái, sao bây giờ ông mới nghĩ tới chứ!

Nếu Xuyên Xuyên đi Diệp thành, nương từ ông trở về, có lẽ sẽ không biết chuyện con gái thất cổ?

Phải biết rằng ở Dương gia này, Dương Xuyên Xuyên không ở nhà, nương từ ông không ở nhà, Dương Vạn Tài ông mới có thể là lão đại của Dương gia!

Bằng mọi giá, tuyệt đối không để họ nói ra chuyện con gái thất cổ, ai dám cãi lời ông một tiếng nào?

Trong lòng Dương Vạn Tài phần chấn vào cùng, đáng vẻ nhất thời có chút giống với phụ ông mới lên đời, "Yên tâm đi Xuyên Xuyên, phụ thân sẽ sai người quét dọn biệt viện ở Diệp thành sạch sẽ. Con cứ tới đó, muốn chơi bao lâu thì chơi cho thỏa thích!"

~~~~~

Diệp thành.

Trăm hoa đua sắc, khung cảnh phồn hoa diễm lệ.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục nữ nhân, ánh mắt dịu dàng thưởng thức hoa cỏ đẹp dễ nơi đây, bên cạnh nàng là nha hoàn Tiểu Bích.

"Tiểu thư, từ trước tới giờ, mỗi khi người ra cửa đều mặc y phục nam nhân, nếu lão gia biết bây giờ tiểu thư bắt đầu mặc y phục nữ nhân, ngài ấy nhất định cao hứng đến chết."

Tiểu Bích phần chấn.

Dương Xuyên Xuyên cười cười, không đáp lại, ánh mắt tò mò nhìn về một hướng.

Nơi đó vô cùng tập nập, người trước người sau tranh nhau vị trí để đứng.

Lòng hiếu kỳ nổi lên, Dương Xuyên Xuyên bước về phía bên đó.

Đi đến gần, nàng mới phát hiện người ta đang diễn xiếc, giống hệt như những gì nàng từng thấy trên TV.

Dương Xuyên Xuyên nhất thời hứng thú mà đứng xem háng hái.

Bỗng nhiên có tiếng vỗ ngựa truyền tới.

Vừa nhanh vừa vội.

Đám người lập tức né tránh.

Ngay cả mấy người đang diễn xiếc cũng ngừng lại, nhanh chóng nhường đường.

Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích bị tách ra vì đám đông chen lấn.

Thế nhưng, khi xe ngựa mỗi lúc một gần, vẫn còn một đứa bé đứng ở giữa đường, không biết tránh nào đâu.

Dương Xuyên Xuyên nhanh tay lẹ mắt, nàng ôm lấy đứa bé rồi nhảy thật nhanh qua phía bên kia đường.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 13: Cái gì? Hắn đang khử độc à? (2)

Bởi vì tốc độ quá nhanh, Dương Xuyên Xuyên nhất thời đứng không vững, va vào một vài người.

Trong chớp lát, xe ngựa nhanh chóng chạy qua trước mắt nàng.

Đồng thời, Dương Xuyên Xuyên bị một người dùng sức thật mạnh đẩy ra, kèm theo đó là hai tiếng lạnh lùng, "Bản quái!"

Nàng không có phòng bị trước, do đó mà ngã chổng vó lên trời.

Đôi mắt xinh đẹp tròn to, nàng nhìn chăm chăm vào tên đầu sỏ đã xô ngã mình --- một nam nhân!

Phong thái hiên ngang, mày xinh mắt đẹp, tuấn mỹ tuyệt thế, bộ y phục màu trắng càng khiến nam nhân này lóa mắt đến mức bức người!

Trong khoảnh khắc đó, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy đầu óc mình choáng váng, ngay cả mắt cũng bắt đầu hoa lên.

Thế nhưng, nàng vẫn kịp hoàn hồn, tròn mắt với nam nhân kia. Cái miệng nhỏ chu lên, Dương Xuyên Xuyên không vui, lớn tiếng nói, “Người phải xin lỗi ta!”

Nam nhân kia nhũn mày, không hề nghĩ rằng trên đời lại có người dám nói như vậy với mình.

Ánh mắt hằn lẹ về không vui, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, thấy nàng xinh đẹp như hoa, mắt ngọc mày ngài, giống hệt như tiên nữ giáng trần, rực rỡ hơn bất kỳ đóa hoa nào ở đây, nhưng khi nhìn đến vết bụi đất dính trên người nàng vì bị hất xô ngã, hằn lại nhũn mày, chán ghét vô cùng.

Hắn xòe chiếc quạt trong tay, vẻ mặt bình thản như chưa từng có gì xảy ra, coi Dương Xuyên Xuyên như người không tồn tại, bước thẳng về phía trước.

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt, hần không thềm nhìn nàng luôn sao?

Nàng đột nhiên đứng dậy, nhanh chóng bắt lấy tay áo của hắn, gần từng tiếng một.

“Người phải xin lỗi ta! Bằng không, ta tuyệt đối sẽ không khách khí!”

Từ nhỏ đến lớn, có kẻ nào dám đối xử với nàng như vậy chứ? Nam nhân này đúng là không coi ai ra gì mà! Nàng ghét nhất là những tên đầu heo kiêu căng ngạo mạn!

Nam nhân kia cảm thấy tay áo bị kéo căng, hần liền nhũn mày không vui, quay đầu, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, sau đó nói một câu ngang ngược, tỏ vẻ khinh thường đến tận cùng, “Buông! Ta! Ra!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Cái gì? Hắn đang khử độc à? (3)

Mỗi một chữ đều rất có khí phách! Sát khí đằng đằng nhắm vào Dương Xuyên Xuyên mà đánh tới.

Thế nhưng, Dương Xuyên Xuyên trời sinh kiêu ngạo, tuyệt đối không bao giờ cúi đầu. Nàng nhìn chăm chăm vào nam nhân kia, quyết định phải liều với hắn một phen vào ngày hôm nay!

"Nói! Vói! Ta! Là! Người! Có! Lỗi!"

Vừa nói, Dương Xuyên Xuyên vừa hếch cằm lên cao, không hề sợ hãi mà nhìn thẳng vào mắt của nam nhân kia.

Nam nhân kia cười lạnh, không thềm để Dương Xuyên Xuyên vào mắt, nhanh chóng bắt lấy cánh tay của nàng đang giữ chặt áo hắn rồi đẩy ra.

Ngay sau đó, một tên người hầu liền bước tới, lấy ra một cái túi nhỏ.

Nam nhân kia mở ra, trong đó có một chiếc khăn tay đã được thấm ướt kỹ lưỡng. Hắn lau sạch tay một cách nhẹ nhàng, lau cả chỗ áo mà ban nãy Dương Xuyên Xuyên túm lấy.

Mùi rượu nồng cay xộc vào mũi nàng.

Nam nhân này đang trừ độc sao?

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt nhìn hắn, lớn đến thế rồi, làm người như vậy coi như thất bại!

Hắn dám coi nàng là thuốc độc!

"Khoan đã, người đang khử độc à? Bắn đến vậy sao?"

Dương Xuyên Xuyên tức giận nhìn hắn, sau đó mới liếc đối phương bằng nửa con mắt kiêu ngạo.

"Ta không có hứng thú để nói chuyện với mèo với chó. Thôi, chó cắn ta một cái, ta cũng không thể để mất giá trị con người mà quý trên đất để cắn lại nó! Hôm nay, bản tiểu thư tạm bỏ qua cho người một lần!"

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên dùng tay phui bụi đất trên người. Bụi đất bay tán loạn, bay vào người nam nhân kia.

Nam nhân kia sững sốt, khỏe miệng nở nụ cười lạnh lùng tàn nhẫn, sắc mặt càng lúc càng đen lại.

"Người ghét bỏ ta? Thậm chí còn mắng ta? Ghê tởm hơn, người cố ý để bụi đất bay vào áo của ta?"

Dương Xuyên Xuyên quay lại, đáng vẻ nghiêm túc vô cùng, nàng gật đầu một cái, "Phải! Người rất là thông minh!"

Người hầu phía sau nam nhân kia tròn to hai mắt, không thể tin được, nhìn chăm chăm vào Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Đùng để ta tìm được người! (1)

Vương gia Tô Cẩm Li, từ nhỏ đã nhận được ngàn vạn sủng ái, nào có ai dám nói với hắn như vậy?

Bọn người hầu cảm thấy dường như Vương gia nổi giận đùng đùng rồi.

"Vô lễ si!" Quả nhiên, ánh mắt của Tô Cẩm Li trở nên hung ác và nham hiểm, nhìn chăm chăm vào Dương Xuyên Xuyên! Hắn gần từng tiếng với người hầu đứng ở phía sau, "Ném nữ nhân không biết sống chết này cách xa ta 100 thước!"

"Dạ!"

Trong chốc lát, Dương Xuyên Xuyên đã bị người ta tóm lấy. Mặc cho nàng lớn tiếng kêu la, hai tên người hầu kia vẫn làm theo mệnh lệnh, mặt không đổi sắc.

Khi đã đi xa được 100 thước, bọn chúng liền ném nàng xuống đất thật mạnh, thậm chí sau đó còn rút khăn tay ra, lau lấy lau để ngay trước mặt nàng rồi ung dung bỏ đi.

Dương Xuyên Xuyên đau muốn muốn chết, nàng muốn đứng dậy nhưng lực bất tòng tâm.

Bàn tay nằm lại thật chặt, móng nhọn đâm vào khiến cả lòng bàn tay đều đau.

Khỏe miệng nàng khẽ nhếch, đáng vẻ kiêu ngạo vô cùng, chiếc cằm hếch lên thật cao!

Thù này không báo, thế không làm người!

~~~~~  
"Tiểu thư, tiểu thư..... Bích nhi tìm được người rồi!"

Tiểu Bích chạy tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên, nhanh chóng nhìn thấy cả người tiểu thư đầy bùn đất. Nàng ta mở to mắt nhìn, lo lắng, “Tiểu thư, người sao vậy? Tại sao lại xảy ra có sự này?”

Tiểu Bích vừa nói vừa đỡ Dương Xuyên Xuyên đứng dậy.

~~~~~  
Trở lại biệt viện của Dương gia ở Diệp thành.

Dương Xuyên Xuyên nhốt mình trong phòng. Nàng cầm bút lông, nhanh chóng phác thảo bản vẽ trên tờ giấy trắng, trong đầu chợt hiện lên dung mạo của nam nhân kia.

Khuyết quốc khuyết thành, có thể so với hoa nhường nguyệt thẹn, quả là dung mạo khiến bao nữ nhân điên đảo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đừng để ta tìm được người! (2)

Có được dung mạo trời sinh thể này đã lần ất người khác, cho dù là ai đi nữa, chỉ cần gặp hẳn một lần cũng khó mà quên được!

Đương nhiên, Dương Xuyên Xuyên không có nhiều tâm tư để chú ý đến dung mạo của nam nhân này!

Việc nàng phải làm bây giờ chính là báo thù!

Từ nhỏ tới lớn, có người nào dám khi dễ, làm nhục nàng như vậy hả?

Bị hẳn phải người kéo đi, ném xuống đất như ném một món đồ bị vứt bỏ, kéo ra xa 100 thước!

Vô lễm sĩ!

Cho dù làm chuyện như vậy, phải nên là Dương Xuyên Xuyên ràng làm với người khác!

Bàn tay nắm lại thật chặt, ánh mắt nàng lóe lên tia sáng.

Lướt bút đi vài đường, trên tờ giấy Tuyên Thành màu trắng đã xuất hiện hình dáng của Tô Cẩm Li.

Tóc dài được búi cao, dáng vẻ kiều ngạo, chiếc quạt ngọc khẽ lay động, bộ y phục không có một nếp nhăn, sinh ra trong trần thế, đẹp nhất dưới trần thế.

Dương Xuyên Xuyên vừa vẽ hẳn, ánh mắt nàng vừa nổi lửa giận.

Sau đó, nàng mở cửa, bước ra khỏi phòng.

"Tiểu thư!"

Một hàng người hầu đứng khom người, cung kính.

Dương Xuyên Xuyên nhoeén miệng cười. Nàng đi đến trước mặt bọn họ, giao bức vẽ cho một người hầu, kiều ngạo nói, “Có nhìn rõ tướng mạo của người này không?”

“Dạ có!”

"Tốt! Nếu đã nhìn rõ, nhìn kỹ rồi thì mau đi làm việc cho ta!"

Ánh mắt của Dương Xuyên Xuyên trở nên tàn nhẫn, nàng gần từng tiếng một, “Cho dù có phải đào sâu ba thước ở Diệp thành, dùng thời gian ngắn nhất để tìm nam nhân này cho ta! Nếu tìm không được thì không cần trở về đây nữa! Nghe rõ chưa?”

"Dạ rõ, tiểu thư!"

Ngay sau đó, đám người hầu nhanh chóng đi tìm, Tiểu Bích cũng đi theo họ.

Biệt viện lớn như vậy chỉ còn một mình Dương Xuyên Xuyên ở lại. Nàng nắm chặt bàn tay, hất cằm kiều ngạo, gần từng tiếng, “Đừng để ta tìm được người, bằng không, người chết chắc rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Nam nhân, người chết chắc rồi! (1)

Diệp thành.

Dương Xuyên Xuyên hít một hơi thật sâu, nhìn chăm chăm vào góc đằng kia của quán trà, vẻ mặt âm thầm tính kế.

Ngày hôm nay, nàng mặc y phục rất đẹp, vừa hào phóng lại vừa hấp dẫn.

Tiểu Bích lay lay y phục của Dương Xuyên Xuyên, nuốt nước bọt rồi nói, “Tiểu thư, người thật sự phải làm như vậy sao?”

"Đương nhiên, thù này không báo, thế không làm người!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn Tiểu Bích rồi chớp chớp mắt, nói.

"Tiểu Bích, đứng yên ở đây, đừng nhúc nhích, đợi đám người hầu chuẩn bị tốt rồi... xem ta đây..."

Vừa nói, nàng vừa bước từng bước tao nhã về phía quán trà.

Quán trà này rất sạch, nhất là gian phòng trang nhã mà nam nhân kia đang ngồi, có vẻ như nó được dọn riêng cho hẳn.

Dương Xuyên Xuyên nở nụ cười rồi bước về phía Tô Cẩm Li.

Tô Cẩm Li còn đang nhắm mắt dưỡng thần, dáng vẻ hường thụ.

Dương Xuyên Xuyên rón rón rén đi tới bên cạnh hẳn. Sau khi đã đến trước mặt đối phương, nàng mới thở nhẹ ra một hơi.

Tô Cẩm Li trời sinh nhạy cảm, hẳn lúc tức mở mắt. Đôi mắt đen thăm thẳm, lạnh lùng như băng, thậm chí còn có sức hấp dẫn, đủ để khiến toàn bộ nữ nhân điên đảo.

Hơi thở của Dương Xuyên Xuyên đột ngột bị kiềm hãm, nhưng ngay sau đó, nàng liền trở lại vẻ lạnh nhạt, nhếch môi cười, vừa xinh đẹp vừa quyền rũ.

Không để cho hẳn phản ứng kịp mà đẩy mình ra, nàng đi trước một bước, treo lên người của hẳn, dùng ánh mắt quyền rũ, tràn đầy sự mê hoặc để nhìn hẳn.

Trong một khắc đó, Tô Cẩm Li rất muốn đẩy Dương Xuyên Xuyên ra khỏi người mình, nhưng mà không được, thân thể của hẳn... lại có phản ứng.

Hắn nhận ra nữ nhân này.

Mấy ngày trước, ở trên đường, nắng đông đặc hồ to, bắt hán phải xin lỗi!

Ánh mắt hán chợt cảm thấy hứng thú. Trong con ngươi, lóe ra vài phản hứng thú.

Cổ kiềm nén cảm giác bài xích đối phương, Tô Cẩm Li ung dung ngồi ngay tại chỗ, nhìn nữ nhân đang nằm lên người mình. Hán muốn xem thử nàng định làm gì.

Dương Xuyên Xuyên thấy Tô Cẩm Li không có phản ứng, trong nháy mắt, nắng càng hưng phấn hơn nữa. Nàng biết rõ, chưa từng có nam nhân nào chống lại được sự hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nam nhân, người chết chắc rồi! (2)

Dương Xuyên Xuyên vươn tay, ôm lấy cổ Tô Cẩm Li, cổ tình ngã xuống bàn.

Trong chốc lát, tư thế giữa hai người trở nên nập mờ vô cùng.

Dương Xuyên Xuyên ngã người lên trên bàn, Tô Cẩm Li thì nhìn xuống nàng. Bốn mắt nhìn nhau, thân thể hai người đều run lên hết cả. Nàng nhoèn miệng cười, sau đó tự mình kẻ sát môi hán.

Ánh mắt Tô Cẩm Li trở nên tối đen, hán lạnh lùng nhìn đôi môi đang muốn tiếp cận mình. Bỗng nhiên, nàng đổi ý, hình như không muốn hôn hán nữa, dời môi sang hướng khác.

Dương Xuyên Xuyên dừng tay sờ miệng một hồi. Trước khi ra ngoài, nàng sớm đã son đỏ hết cả môi.

Nàng chau vết son trên mu bàn tay vào mặt của Tô Cẩm Li.

Dương Xuyên Xuyên cười nhạo, "Nam nhân, người chết chắc rồi - -"

Nói xong, nàng đột nhiên xé rách y phục của mình, mấy ngón tay bấu chặt vào bả vai của Tô Cẩm Li, dùng hết toàn bộ sức lực, khiến hán không thể thoát ra khỏi mình.

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên la lên thật to.

"Á! Buồng ta ra.... Ta van cầu người... buông ta ra...!!!"

"Cứu mạng ~ Người khi dễ ta... Cứu mạng!!!"

Vừa la, Dương Xuyên Xuyên vừa chà mái tóc vốn đã không được buộc gọn vào bàn. Tóc tai rối tinh rối mù cả lên, y phục lại không chỉnh tề, khuôn mặt nàng tràn đầy nước mắt.

Tô Cẩm Li nhủ mảy, trong nháy mắt liền hiểu nữ nhân này muốn làm gì.

Hán muốn thoát ra, nào ngờ lại có một hàng quan binh xuất hiện trước mặt, đồng thời lại có thêm một nữ nhân. Nàng ta kêu lên.

"Xin quan lớn làm chủ cho tiểu thư nhà ta... Tiểu thư rất đáng thương!!!"

Tô Cẩm Li vừa nhìn thấy đám quan binh liền hiểu rõ. Hán lập tức đẩy Dương Xuyên Xuyên ra, muốn bỏ về, nhưng quan binh đã nhanh chóng dùng đao kiếm chói lóa để chặn hán lại.

Ánh mắt hán tràn đầy sát khí, định lấy lệnh bài nói thất lung ra, nào ngờ lại phát hiện mình hướng thụ nhân hạ quá nên không có mang theo.

"Ta chỉ là vô tình tới đây để tìm tướng công... ai ngờ, vị công tử này lại làm nhục ta...!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nam nhân, người chết chắc rồi! (3)

Dương Xuyên Xuyên tựa đầu vào vai Tiểu Bích, lệ rơi đầy hai mắt. Nàng vừa nói vừa nhìn2 trộm Tô Cẩm Li, đồng thời liếc hán một cái đầy khiêu khích.

Hừ, thích sạch sẽ chứ gì?

Hôm nay, ta phải đưa ngươi vào trong ngục tối. Ở chỗ bẩn thỉu đó, xem ngươi sẽ ghê tởm tới mức nào!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên vui đầu vào lòng Tiểu Bích, khóc rống lên.

Bọn quan binh nhìn thấy một thiên kim tiểu thư như hoa như học, sớm đã bị mê hoặc đến mức thần hồn điên đảo.

Bây giờ, mỹ nhân ấy còn đau lòng, rơi nước mắt, bọn họ không khỏi tức giận với Tô Cẩm Li!

Nghĩ đến đây, bọn quan binh liền muốn bắt Tô Cẩm Li.

Thế nhưng, nam nhân kia lại nhìn họ bằng cái nhìn lạnh lùng.

Ánh mắt tràn đầy sát khí, khiến cả đám người nhất thời yên lặng, chẳng dám động đậy.

Dương Xuyên Xuyên thấy tình huống trở nên như vậy, nàng bắt đầu ngu ngo.

Không thể không thừa nhận, ánh mắt của nam nhân này có thể khiến mọi người trở nên đông băng ngay tức khắc.

Nhưng mà, đã đấu với người rồi... Dương Xuyên Xuyên ta tuyệt đối không thể thua trận!

Vì thế, Dương Xuyên Xuyên chậm rãi ngừng đầu, dùng ánh mắt tội nghiệp mà nhìn bọn quan binh.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt nàng, nước mắt ướt đầm bên gò má.

Đáng vẻ diễm đam, đáng yêu, khiến người ta nhìn mà đau lòng, mến thương.

Thân hình đứng ở nơi đó, mảnh khảnh yếu ớt, tựa như lá rụng sẽ bay theo gió, thậm chí còn lung lay sắp đổ.

Cả người nàng nhẹ nhàng dựa vào Tiểu Bích, đôi mắt khẽ nhắm lên.

Nơi đây mất sáng trong, khuôn miệng cười khổ, đầy vẻ xót xa.

Tóc tai rối bời, ngón tay run rẩy.

Nàng nắm chặt lấy quần áo của Tiểu Bích, mở miệng, đầy sự sợ hãi.

Gọng nói mềm yếu đến chua xót, khiến lòng của bọn quan binh khẽ run.

Ngay cả... Ngay cả Tô Cẩm Li kia, trong một khắc này, nơi đáy lòng hán bỗng cảm thấy có hơi đau xót.

"Ta..... xảy ra chuyện như vậy, phải đối mặt với phu quân thế nào đây... Không bằng ta chết đi cho xong..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Nam nhân, người chết chắc rồi! (4)

Dương Xuyên Xuyên vừa nói, vừa làm bộ như muốn tát vào má mình. Tiểu Bích vội vàng ôm chặt lấy nàng, cố làm ra vẻ lớn tiếng.

"Tiểu thư, người đừng đau lòng như vậy, cô gia* sẽ không để ý đâu mà, tiểu thư..."

*Chồng của tiểu thư

"Chúng ta sẽ ra mặt cho tiểu thư... nhất định phải trừng phạt tên dê xồm kia một trận!"

Tiểu Bích quay đầu, nhìn lướt qua bọn quan binh, hỏi thêm một câu, "Các vị đại nhân chắc chứ?"

Bọn quan binh nghe nàng ta hỏi vậy, lập tức gật đầu.

Đáng vẻ cùng giải quyết việc chung, ngay sau đó, bọn họ liền quay sang Tô Cẩm Lí, bắt lấy hần.

Sắc mặt Tô Cẩm Lí trở nên xanh mét.

Thần sắc chán ghét, khinh thường tột độ.

Hần nhìn Dương Xuyên Xuyên bằng ánh mắt không thể tin nổi, sau đó liền phe phẩy chiếc quạt, thốt ra một câu không nặng không nhẹ.

"Tôi gặp quan phủ à? Không cần các vị đại nhân đây khó tâm, ta sẽ đi một chuyến với các vị!"

Nói xong, hần đột nhiên phất tay áo, đẩy bọn quan binh ra, không cho kẻ nào động tới thân thể mình rồi thản nhiên bước ra ngoài.

Bọn quan binh ba chân bốn cẳng chạy theo.

Trước khi đi, họ còn trấn an Dương Xuyên Xuyên.

"Cô nương không cần lo lắng. Tên dê xồm như vậy, tới quan phủ rồi, ta nhất định sẽ trừng phạt hần, đòi lại công đạo cho cô nương!"

Dương Xuyên Xuyên gật đầu, nước mắt lưng tròng mà nhìn bọn quan binh, nói bằng giọng yếu ớt.

"Đã làm phiền các vị đại nhân rồi...!"

Đợi cho bọn quan binh đi khỏi, Dương Xuyên Xuyên mới trở lại đáng vẻ vĩnh vào hung hăng.

Khuôn mặt cao ngạo, tư thế đồ cầm đầu vẻ kiêu kỳ. Nàng nhìn bóng lưng của Tô Cẩm Lí mà gần từng chữ, nghiền răng nghiền lợi, "Nam nhân đáng chết! Tốt nhất thì người cứ ở lại trong đó mấy ngày đi, đừng để mai này ta gặp lại người, không thì người sẽ chết thảm hại hơn đó!"

Nghe nàng nói vậy, Tiểu Bích liền cảm thấy hơi lạnh đang lan dần từ dưới chân lên trên đầu!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta!

Đế đô, Văn Thành.

"Há há há -- "

Trong lương đình ở giữa hồ của Tô vương phủ, có tiếng cười khiếm nhã đột nhiên vang lên.

Người tới là một nam tử, đáng vẻ nhanh nhẹn, y phục màu trắng cao quý, tướng mạo anh tuấn, phong thái thanh nhã.

Tiếng cười của hần ta khiến nam nhân lạnh lùng kiêu ngạo kia căm tức.

Nam nhân kia cũng mặc y phục màu trắng, tay cầm quạt phe phẩy, vẻ mặt không kiên nhẫn, thậm chí còn đầy vạch đen.

Hần xoay người, muốn rời khỏi đó.

"Thật ngại quá... nhưng mà Tô vương gia à... Ta nhịn không được..."

Cố nén tiếng cười, Bắc Đình Tiểu Nhiên vội vàng giữ chặt lấy nam nhân kia.

Thế nhưng, bàn tay hần ta đột nhiên dừng lại, dường như nghĩ tới cái gì đó, nhanh chóng nói.

"Tô vương gia, quả thực là có lỗi..."

"Thật không ngờ Tô vương luôn luôn kiêu ngạo mà lại có ngày bị một nữ nhân khiến cho chật vật như thế!"

Nói xong, Bắc Đình Tiểu Nhiên không nhịn nổi nữa, khoe miệng bắt đầu run rẩy (muốn cười phá lên).

"Nữ nhân này có thể tự hủy đi sự trong sạch của mình, nắm lấy ngài, ăn đậu hũ của ngài, vậy mà còn lớn tiếng la là ngài làm nhục nàng ta?"

"Ha ha ha..."

"Ngẫm lại, ta cũng nhịn không được, đúng là hài quá đi mất! Tô vương gia luôn giữ mình trong sạch, ghét bỏ nữ nhân dơ bẩn, cứ như vậy mà bị người ta chinh cho một trận..."

Tô Cẩm Lí nghe bằng hữu tốt nói, thậm chí còn nghe ra sự chế nhạo ở bên trong.

Nhưng hôm nay, hần lại không có tâm trạng để truy cứu.

Khuôn mặt hần cứ cứng ngắc như vậy, đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích.

Bắc Đình Tiểu Nhiên thấy Tô Cẩm Lí lạnh lùng như vậy thì không cười nữa.

Về mặt của hần ta lời khác, hỏi một câu băng quơ, "Tô vương gia, ngài định làm thế nào?"

Nghe vậy, Tô Cẩm Lí khẽ cau mày, trong đầu liền nghĩ tới nữ nhân xinh đẹp như hoa mà xáo trộn tại quái kia.

Lửa giận lập tức lan ra khắp người.

Tuy rằng trong lòng hần gần gũi, nhưng lại phát hiện bản thân mình có chút hứng thú mà trước đó chưa từng có.

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng, cười nhạt, lạnh lùng nói.

"Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta. Bằng không, bản vương nhất định sẽ băm nàng ta ra làm trăm mảnh!"

Bác Đĩnh Tiểu Nhiên khẽ nhướn mày, nghe hần nói vậy liền ngăn người.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [sWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta! (2)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Bác Đĩnh Tiểu Nhiên còn tưởng rằng nữ nhân không giống người thường kia sẽ khiến Tô vương gia hứng thú một chút. Bây giờ xem ra, dường như không có gì ảnh hưởng như?

Nghĩ đến đây, y cười như không cười, mở miệng, "Tô vương gia, ngài mãi không hiểu được thế nào là thương hương tiếc ngọc..."

"Vậy sao?"

Tô Cẩm Lí liếc ngang Bác Đĩnh Tiểu Nhiên một cái, cười lạnh.

"Thương hương tiếc ngọc? Chỉ e cả đời này cũng không có khả năng đó!"

Nói xong, Tô Cẩm Lí tựa như mất hứng. Hần xoay người, muốn rời khỏi đó.

Bác Đĩnh Tiểu Nhiên nhìn theo bóng lưng của hần, chợt nghĩ tới cái gì đó, y đột nhiên mở miệng hỏi to.

"Cẩm Lí....."

Tô Cẩm Lí dừng lại.

Chỉ khi hai người ở riêng, nói chuyện cùng nhau, y mới dám gọi hần như thế.

Tô Cẩm Lí quay đầu lại, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như cũ. Nâng chiếu lên gò má hần, khiến cho dáng hình nam nhân chói lóa cả mắt.

Bác Đĩnh Tiểu Nhiên cúi đầu, nở nụ cười, lười nhác mở miệng.

"Cẩm Lí, người biết đấy, Sơ Tâm..."

"Nàng ta nhất định sẽ là Thái tử phi, duyên phận giữa người và nàng ta đã hết."

"Thiên hạ có nhiều nữ tử như vậy, vì sao cứ mãi giữ chấp niệm với một người?"

Về mặt của Tô Cẩm Lí nhất thời trở nên cứng đờ.

Hần thông thả quay đầu, nhìn lướt qua Bác Đĩnh Tiểu Nhiên, ánh mắt tựa như muốn giết người.

Bác Đĩnh Tiểu Nhiên nhìn thấy vẻ mặt của hần liền cười nhạt.

Y quay đầu, coi như không nhìn thấy ánh mắt giết người của đối phương, tiếp tục nói.

"Cẩm Lí..... Tuổi của người không còn nữa rồi. Thái tử đã được định, Vương thượng lại ốm yếu. Sau này, Vương phi chỉ còn người để dựa vào. Nếu người cứ tiếp tục phóng túng như vậy, chỉ sợ..."

"Đồ ròi!" Tô Cẩm Lí mở miệng quát, bảo y ngưng lại. Ngay sau đó, hần lạnh lùng thốt lên một câu.

"Người cho là bản vương thật sự si tình như thế sao? Đối với một nữ nhân, nhớ mãi không quên ư? Sơ Tâm là ai? Ta quen nàng ta à?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [sWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Bác Đĩnh Tiểu Nhiên nghe hần nói như vậy liền nghẹn lời.

Tô Cẩm Lí không ở lại nữa, lập tức rời đi.

☆☆

Một ngày tháng tư, nắng chiếu rực rỡ.

Trong đại viện hoa lệ của Dương gia, một đám tới tấp bận rộn.

Dương Xuyên Xuyên soi gương, hài lòng với dung nhan được trang điểm của mình.

Nàng gặt đầu, cực kỳ vừa lòng, quay sang hỏi Tiểu Bích ở bên cạnh với tâm trạng vô cùng tốt.

"Tiểu Bích, hôm nay, ta phải ra ngoài một lát..."

Khó khăn lắm mới có thể từ Diệp Thành trở về để đó Văn Thành, nàng nhất định phải nhìn xem để đó có hình dáng như thế nào!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên nhanh chóng đứng dậy.

"Tiểu thư, chúng ta có cần xin phép lão gia và phu nhân không?"

Dương Xuyên Xuyên nháy mắt, lắc đầu.

"Chuyện nhỏ mà cần xin phép gì chứ? Bây giờ chúng ta cứ đi là được!"

Vì thế, cửa lớn của Dương gia lại được mở ra.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục nữ nhân, dáng vẻ kiêu mị cao quý, đứng ở bên ngoài cửa.

"Nghe nói hôm nay, Đại tiểu thư của Dương gia muốn ra ngoài..."

"Thật vậy ư? À, hôm nay, Đại tiểu thư của Dương gia ra ngoài mà vẫn mặc y phục nữ nhân..."

"Thế à, vậy thì sao?"

"Y phục kia, trang sức nọ, tất cả đều là vật vô giá... cũng chỉ có thù phù* Dương Vạn Tài mới có thể mua nổi..."

*Thù phù - nhà giàu số một

"Nhìn không ra thật ấy, không ngờ Đại tiểu thư của Dương gia mặc y phục nữ nhân vào lại đẹp đến vậy."

"Trước kia nàng ấy đều mặc y phục nam nhân, kèm theo râu cá trê, đúng là che giấu dung mạo tuyệt đẹp..."

"Thôi, thôi, xinh đẹp thì xinh đẹp, nhưng cũng phải để phòng mồi đúng. Mau về nói với khuê nữ nhà chúng ta, tốt nhất nên trốn trong nhà, đừng có đi ra ngoài..."

"Ta cũng vậy, ta phải nói với tức phụ nhà ta, đừng để Đại tiểu thư của Dương gia khinh bạc mình..."

"....."

Dương Xuyên Xuyên bước đi tiêu sái, tự nhiên ở trên đường lớn, không hề chú ý tới những người đang chỉ trỏ vào mình, bọn họ đều đang nói nhỏ cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Mới vừa rồi, con đường lớn này vốn rất đông người qua lại, nhưng bây giờ lại trở nên có vẻ trống rỗng, ngoại trừ Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích là nữ nhân thì không còn ai nữa.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục màu tím. Nàng đứng trong đám đông, nhìn trái nhìn phải, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Cuối cùng, nàng chỉ nhỏ giọng lầm bầm

"Quá là kỳ lạ... Không phải nữ nhân nào cũng thích đạo phở sao? Vì sao nơi này lại thấy vắng..."

Dương Xuyên Xuyên tò mò thì tò mò, nàng vẫn dạo phở thỏa thích.

Bỗng nhiên, một nữ nhân lớn tiếng tri hô, "Bắt trộm!!!"

Ánh mắt sắc bén của Dương Xuyên Xuyên nhìn qua.

Nàng phát hiện một nữ nhân và một tên ăn mày đang tranh nhau một túi tiền.

Dương Xuyên Xuyên trời sinh thích giúp người, trái tim có lòng nhân ái. Nàng bước tới, nhìn tên ăn mày một cái. Trời sinh quý khí, lời mà Dương Xuyên Xuyên nói ra dĩ nhiên có chút phân lượng.

"Buông nàng ấy ra!" Dương Xuyên Xuyên gần từng chữ một.

Tên ăn mày không nhúc nhích, nữ nhân bên cạnh thấy có người vì mình làm chỗ dựa, nàng ta càng la to hơn, "Bắt trộm, bắt trộm!!!"

"Tiểu thư nhà ta bảo ngại buông ra!" Tiểu Bích thấy tên ăn mày không thả lỏng túi tiền, nàng ta liền nói thay cho Dương Xuyên Xuyên.

Nữ nhân kia vừa quay đầu liền nhìn thấy Tiểu Bích. Nàng ta lập tức mở to mắt nhìn.

"Người là Đại tiểu thư của Dương gia?"

"Phải..." Dương Xuyên Xuyên gật đầu nghiêm túc.

"Đại tiểu thư thay y phục của nữ rồi..." Nữ nhân kia cười ngượng ngùng. Một khắc sau, nàng ta chợt ôm lấy tên ăn mày, "Ta đưa tiền cho người, người mau đưa ta đi, đưa ta đi..."

So với tên ăn mày trộm tiền, Đại tiểu thư của Dương gia càng đáng sợ hơn.

Dương Xuyên Xuyên nhìn theo bóng lưng chạy trốn của nữ nhân kia, sắc mặt nàng liền trở nên cứng nhắc.

"Sao lại thế này?"

"Tiểu thư, chẳng lẽ người không nhớ rõ sao? Nữ nhân ở đây, tất cả họ đều từng bị tiểu thư trêu chọc..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên chợt mở to hai mắt.

Đùa giỡn?

Nàng đùa giỡn bọn họ?

Không đúng, hóa ra là Đại tiểu thư Dương gia đùa giỡn bọn họ?

Dương Xuyên Xuyên không biết mình nên cười hay nên khóc, nàng ngượng ngùng nói, "Sao ta có thể đùa giỡn nữ nhân được chứ?"

Tiểu Bích cảm thấy mờ mịt, "Sao là sao ạ?"

"Tiểu thư luôn tự xem mình là son đại vương, gả làm nam nhân, đùa giỡn nữ nhân, không cần phải có lý do..."

Sở ngực nữ nhân, hôn mặt nữ nhân, ôm eo nữ nhân..

Tiểu thư học mấy hành động đó, làm y như thật vậy!

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền cảm thấy cả người cứng đờ.

Đáy lòng nàng giống như có thứ gì đó rơi xuống âm âm, vỡ nát ra!

Dương Xuyên Xuyên rầu rĩ, dạo phở với tâm trạng không vui, cõi lòng không ngừng than thở, rốt cuộc nàng đã xuyên không vào kiểu người gì thế này?

Nhất thời không có hứng thú, nàng xoay người, định bụng trở về nhà.

Nhưng mà cũng bắt đầu từ ngày hôm ấy, dung mạo nữ miều của nàng đã lan truyền khắp đế đô.

Người đến Dương gia cầu hôn nối đuôi nhau không dứt.

Giờ phút này, Dương Xuyên Xuyên mới giật mình ngẫm lại.

Hóa ra trước đó, Đại tiểu thư Dương gia lớn lên ra sao, không có một ai hay biết.

Nàng ấy luôn mặc y phục nam nhân, đeo râu cá trê, che đi dung mạo của chính mình, ra cửa làm xăng làm bậy.

Còn bây giờ, dung nhan tuyệt thế của Dương Xuyên Xuyên đã lộ diện rõ ràng.

Nam nhân đều có ánh mắt động vật*. (ý nói ham sắc)

Do đó, từ đây về sau, mỗi khi Dương Xuyên Xuyên ra cửa, nàng đều bị người ta vây quanh rất chặt.

Vào ngày nọ, nàng nghĩ ra một cách thông minh, nhờ Dương Vạn Tài chuẩn bị một chiếc kiệu, thậm chí còn phải rất nhiều theo sau để cho tất cả người bên ngoài biết Đại tiểu thư Dương gia ra cửa.

Rồi kể đó, nàng mới dẫn Tiểu Bích lên chạy ra từ cửa sau.

Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích đi lại chậm chậm ở trên đường cái. Gió xuân ấm áp, ánh nắng dịu dàng, tâm trạng của hai người cực kỳ tốt.

Thật sự là rất tốt!

Lúc này đây, quả nhiên không có người nào quần quýt lấy Dương Xuyên Xuyên, mở miệng xun xoe, nịnh hót nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nhưng mà khi nàng vừa nghĩ xong, giọng nói của ai đó đột nhiên vang lên bên tai.

"Dương tiểu thư..... Dương tiểu thư!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền cảm thấy bước chân cứng đờ, nàng quay lại, nhìn thấy Trương công tử ở hiệu thuốc.

Ngoài tiếng của hắn ra, bên cạnh còn có rất nhiều người vây quanh. Đằng sau hắn là vài nam tử trẻ tuổi chưa thành thân, bọn họ vây quanh Dương Xuyên Xuyên, bảy miệng tám lời đồng loạt nói.

"Hôm nay, Dương tiểu thư và tại hạ ngẫu nhiên gặp ở trên đường, quả là rất có duyên phận!"

"Dương tiểu thư, hôm qua ta phái gia đình đưa to lụa đến quý phủ, chẳng lẽ tiểu thư không vui ư? Vì sao lại trả về?"

"Dương tiểu thư, hôm nay nàng đi đâu thế? Không bằng để tại hạ đi cùng nhé..."

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cảm thấy nhức đầu, trái phải đều có người nhìn mình, nàng chợt nhìn thấy một chiếc kiệu đi lướt qua mình.

Hon nữa, trông qua dáng điệu thì hình như là nhân vật máu mặt ở kinh thành.

Chiếc kiệu ấy dừng lại trước cửa một túl lâu.

Ngày lập tức, có người từ trong túl lâu bước ra, cung kính cúi đầu, sau đó mới vén màn kiệu lên.

"Tô vương gia, mời - -"

Trong đầu Dương Xuyên Xuyên chợt lóe lên tia sáng.

Ánh mắt nàng hiện lên cái nhìn giáo hoạt, thậm chí môi nàng cũng nhoèn thành một đường cong, khiến cho đám người vây quanh cảm thấy mê mẩn, hoa mắt vì nụ cười của mỹ nhân.

Nàng có cách rồi!

Có một cách đủ để đuổi hết toàn bộ đám ruồi bọ này!

Dương Xuyên Xuyên nghĩ vậy, khuôn mặt nàng bắt chợt trở nên ngạc nhiên vì vui sướng. Nàng chỉ chiếc kiệu, nói với vệ ao ước, "Ấy? Đó không phải là Tô vương gia hay sao?"

Giọng nói của nàng vừa du dương vừa ngọt ngào đến mê người. Tô Cẩm Lí định bước vào túl lâu đã kịp nghe thấy.

Hắn từ biên cương trở về đế đô không lâu, cũng không thừa nhận bản thân mình biết nhiều người ở kinh thành, vậy mà bây giờ lại có một nữ nhân gọi hắn thân thiết như vậy, dĩ nhiên là hắn kinh ngạc đến mức dừng bước lại.

Vừa quay đầu qua, Tô Cẩm Lí lập tức nhận ra nữ nhân đang nở nụ cười tuyệt mỹ với mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nàng chính là nữ nhân mà hắn hận không thể bóp chết ngay tức khắc!

Tô Cẩm Lí nhủ mảy lông lông, nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên vừa trông thấy khuôn mặt của nam nhân, máu của nàng chợt giống như bị ngưng tụ lại!

Nam nhân này, cho dù hắn có hóa thành tro nàng cũng nhận ra!

Nếu đối lại là trước đó, nàng một mực nghĩ cách để chinh đám người vây quanh mình một chút thì bây giờ, nàng hận không thể co giò chạy biến ngay!

Nàng - Dương Xuyên Xuyên, sao vận khí lại không tốt như vậy chứ?

Khó khăn lắm mới tìm được một nam nhân quyền thế, vốn dĩ muốn mượn một chút gió đông, ai ngờ lại mượn phải đối thủ không đội trời chung?

Không đội trời chung thì không đội trời chung thôi!

Nhưng mà... chỗ đáng chết nhất chính là thân phận vương gia của hắn!

Tô vương gia!

Một khắc này, Dương Xuyên Xuyên quả thật hận không thể khóc rống một trận!

Ai có thể nói cho nàng biết không? Tâm đời tám kiếp của nàng xui xẻo lắm hay sao mà chọc trúng vương gia vậy?!

Wương gia này, không biết biết hẳn có còn... nhớ rõ chuyện trước đó?

Có còn nhớ không? Từ giờ trở đi, hẳn là hẳn sẽ làm cái đầu đáng thương của nàng rơi xuống rãnh rặc?

Nghĩ đến đây, toàn thân Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên lạnh như băng.

Tò Cẩm Lí nhìn thần sắc của nàng, từ đầu tới cuối, hẳn đều giữ vẻ lạnh nhạt.

Cuối cùng, hẳn chợt để ý đến đám nam nhân đứng phía sau nàng, ánh nhìn cũng trở nên thâm thúy, sâu sắc, thấp thoáng lộ ra mấy phần sát khí.

Đường như hẳn hiểu ra điều gì đó, nữ nhân này quả là đang lợi dụng hẳn!

Sai rồi, đúng hơn phải nói là nàng đang lợi dụng thân phận Tô vương gia của hẳn mà chẳng hề biết hẳn là Tô vương gia!

Trong khoảnh khắc, đáy lòng Tô Cẩm Lí cảm thấy không vui.

Uổng cho hẳn đường đường chính chính là một nam nhân ngọc thụ lâm phong, chẳng lẽ còn không bằng ba chữ Tô vương gia?

*Khi hẳn là vương gia, nàng lợi dụng – Khi hẳn cái trang làm dân thường, nàng chính cho một trận □ Không có thân phận thì trong mắt nàng, hẳn chẳng là gì cả -.- chính là chính thôi, coi bộ cũng tội

Nghĩ đến đây, Tô Cẩm Lí đen mặt, hẳn gật đầu với Dương Xuyên Xuyên, “Sao hả? Việc gì?”

Bốn chữ nhẹ nhàng băng qua bỗng chốc khiến Dương Xuyên Xuyên không thể trốn đi đâu được, nàng đành phải miễn cưỡng đi đến trước mặt hẳn, cố ý nhoen miệng cười thành một đường cong hoàn mỹ, giọng nói cứng nhắc, "Tô vương gia... Tình cờ làm sao, không ngờ có thể gặp ngài ở đây, thật tốt quá!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tò Cẩm Lí nghe xong, hẳn liền nhìn Dương Xuyên Xuyên bằng ánh mắt đậm chiều, sau đó thốt ra một câu không nóng không lạnh, “Tốt thật hả?”

Dương Xuyên Xuyên thấy cách hẳn nói có gì đó kỳ quặc, toàn thân nàng chợt đỏ mặt hơi lạnh, nhưng nàng vẫn tiếp tục mở miệng, làm ra vẻ hồn nhiên ngây thơ, gặp lại người cũ liền vui sướng.

"Tô vương gia, dĩ nhiên là thật. Từ lần đầu tiên gặp ngài, ta đã không thể chờ đến lần gặp thứ hai..."

Tò Cẩm Lí nghe nàng nói vậy thì không nổi thêm nữa. Hẳn yên lặng, ngắm nhìn mấy nam nhân kia, trong mắt hiện lên vài phần hứng thú.

Đám nam nhân nhìn thấy Tô vương gia Tô Cẩm Lí, bọn họ đều cực kỳ thất vọng, nhưng vẫn ngượng ngùng, ung dung tản ra.

Bầu không khí chợt trở nên yên tĩnh.

Thế nhưng, không đợi Dương Xuyên Xuyên mở miệng lần thứ hai, Tô Cẩm Lí đã cất tiếng nói.

"Hóa ra trong lòng người, bốn vương có vị trí quan trọng như vậy."

Cả người Dương Xuyên Xuyên cứng đờ hết ra!

Bây giờ nàng mới hiểu rõ cái gọi là tự bẻ đá đập vào chân mình!

Đuối được một đám chó, nhưng lại chào đón một con hổ!

Dương Xuyên Xuyên nghiêng đầu, nở nụ cười, nàng cực kỳ sợ hãi, người này là vương gia...

Cho dù nàng “tài đại khí thô”* cũng không nên trêu vào vương gia chứ!

*Tài đại khí thô: có tài sản giàu có, khí thế bất phàmngoài ra còn có một nghĩa ở đây là dựa vào tiền tài và khí thế để khi dễ người khác

Trong lúc Dương Xuyên Xuyên đang suy ngẫm lại việc mình làm, ánh mắt không nghiêng không lệch (lúc này nàng dò ra mắt rồi, đầu có liếc lên liếc xuống nổi nữa) của nàng vừa vịn rơi vào cái nhìn thâm thúy của Tô Cẩm Lí.

Hơn nữa, ánh mắt của hẳn còn hiện lên ý cười bốn cột.

Không hiểu sao, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy tim mình bỗng chậm đi nửa nhịp, vẻ mặt nàng cũng cứng đờ cả đi.

Tò Cẩm Lí thấy vậy liền nhàu mày, từ từ mở miệng, vừa lười nhác vừa tao nhã.

"Người đã thích bốn vương như thế... vậy thì bốn vương..."

Ngừng một chút, Tô Cẩm Lí đột nhiên bước tới gần Dương Xuyên Xuyên.

Nhưng hẳn là nam nhân trời sinh ưa sạch sẽ, đầu sao thì vẫn đứng cách nàng ở cự ly khoảng một mét.

Cho dù cách nhau một mét, hơi thở cực nóng của hẳn vẫn phả vào mặt Dương Xuyên Xuyên khiến nàng không kiềm chế nổi, nàng cảm thấy đầu óc đầu mình giống như thiếu đường khi vậy.*

*Xuyên Xuyên là người hiện đại, ý nàng là khí oxy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Vậy thì bốn vương cũng không thể... để ý tới người..."

Nói đến đây, dường như Tô Cẩm Lí nghĩ đến cái gì đó, lời nói của hẳn tràn đầy sự cười chê.

"Hóa ra, lúc trước người nghĩ cách quần lấy bốn vương là vì ái mộ bốn vương..."

"Đáng tiếc, nữ nhân trong thiên hạ nhiều như vậy, bốn vương lại chẳng hề muốn một nữ nhân hao tổn tâm cơ như người!"

"Vi vậy, bốn vương trả mấy lời này lại cho người..."

"Nữ nhân, ngươi chết chắc rồi..."

"Tính kế bốn vương, lợi dụng bốn vương....."

"Bốn vương nên bắt ngươi thế nào cho phải?"

Ái mộ hân há?

Nữ nhân hao tổn tâm cơ?

Hân cho rằng nàng làm mọi thứ như vậy, chỉ vì muốn hân để mất sao?

Nam nhân này quá tự cao, tự xem bản thân mình quan trọng đấy à?

Dương Xuyên Xuyên nhìn về mặt cao cao tại thượng của Tô Cẩm Lí. Đúng lúc nàng định mở miệng, hân lại đột nhiên gạt đầu, làm ra vẻ rộng lượng.

"Thôi đi, bốn vương không có tâm trạng để bức bối vì một nữ nhân. Nể tình ngươi ái mộ bốn vương, bốn vương tạm thời tha cho ngươi, chỉ là lần sau không được bày ra lý do này nữa!"

"Bốn vương quả thật không muốn có một chút quan hệ nào với nữ nhân như ngươi!"

Dương Xuyên Xuyên nghe hân nói vậy, sự kiêu ngạo từ trong cốt tủy của nàng nhất thời bị kích động mạnh mẽ!

Vì thế, nàng nhanh chóng ngắt đầu, nở nụ cười nhẹ nhàng, vừa nhìn hân vừa chớp chớp đôi mắt, nói: "Tô vương gia đúng là tự coi trọng bản thân quá rồi!"

"Cô nãi nãi* ta đây thích tên ăn mày kia, hoàn toàn không có thêm ngấm ngấm!"

*Bà cô

"Lúc này ngài cũng thấy đấy, nam nhân quần lấy cô nãi nãi ta đây không ít, chứng tỏ cô nãi nãi tay đây rất có giá trị, chẳng qua đúng lúc nghe có người gọi hai tiếng vương gia, cô nãi nãi ta đây mới thử lợi dụng một tí!"

"Nếu ngài không phải là vương gia, cô nãi nãi ta đây mà thêm nhìn ngài một cái sao – Aaa!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên còn chưa nói xong, cảm của nàng đã bị đối phương nắm lấy, đẩy lên cao.

Thị vệ đi theo bên cạnh Tô Cẩm Lí cũng phải trở mắt nhìn, vẻ mặt hoàn toàn không dám tin!

Vương gia của bọn họ... lần đầu tiên trong đời, hân động vào một nữ nhân mà chính hân còn chưa giám sát người ta lau rửa sạch sẽ! (*Thông cảm Nam chính của chúng ta mắc bệnh quá đã --)

Chuyện này có tính là... chuyện lạ hiếm thấy không?

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp của Tô Cẩm Lí, đôi mắt ấy chứa đầy lửa giận, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống nàng!

"Ngài... Ngài muốn làm gì...!!!"

"Cách xa ta một chút, nếu không ta sẽ la “vô lễ” đó...”

Dương Xuyên Xuyên nhìn khuôn mặt đẹp đẽ trước mắt mình, giọng nói của nàng chợt giống như vấp phải cái gì đó!

Không thể không thừa nhận, đáng vẻ của hân rất được!

Cho dù đang tức giận, cả người hân cũng toát ra vẻ phong tình vạn chủng*!

*Ý nói một người có rất nhiều đáng vẻ, rất nhiều cử chỉ khác nhau ở một thời điểm nào đó, ngấm mẫm không chán!

Nói một câu từ tận đáy lòng, nàng quả là chưa từng gặp nam nhân nào đẹp như thế!

Tô Cẩm Lí nghe Dương Xuyên Xuyên nói vậy, hân liền tới gần nàng thêm một bước, cúi đầu, nhìn khuôn mặt xinh đẹp lần đời đầu tiên trong suốt, yên tĩnh của nàng, sau đó hạ thấp giọng, nở nụ cười lần thứ hai: “Vô lễ há?”

"Á...?"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, cảm thấy tình huống giữa nàng và hân cực kỳ mập mờ.

Nàng nhàu mày, bỗng nhiên nghĩ tới tình cảnh của mình liền nuốt nước bọt, nói với vẻ dè dặt, cẩn trọng, thậm chí hỏi ngược lại.

"Ngài nói gì? Ta không hiểu!"

"Không hiểu sao? Chẳng lẽ ngươi quên rồi há?"

"Từng có một lần ở Diệp Thành... Bốn vương vô lễ với ngươi một lần, hôm nay, tuyệt đối không có lần thứ hai..."

Dương Xuyên Xuyên nghe hân nói vậy, đáy lòng nàng chợt cảm thấy cay đắng, giống như cảm điếu ăn phải hoàng lên*, khổ mà không thể nói.

*Một vị thuốc đông y, có vị rất đắng

Hân... hân... hân... muốn làm gì?

Không phải là truy cứu chuyện đó chứ?...

Đúng là đồ nam nhân nhỏ mọn, mới đó mà đã ghi thù!

Dương Xuyên Xuyên thâm oán, đôi mắt nàng cũng xoay chuyển thật nhanh.

Bỗng nhiên nhìn thấy khoảng cách giữa mình và hân khá gần, nàng nghĩ ngợi rồi lập tức bày ra dáng vẻ “ta sẽ cho ngươi được chết từ từ!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cất lời to gan, lớn mật, chẳng thèm để ý đến vẻ mặt kinh ngạc và ánh mắt mở to nhìn mình của người xung quanh. Nàng phấn khởi, nói

"Tô vương gia... Chuyện đó... chuyện đó... Ta vào nhà xí, chưa kịp rửa tay, hơn nửa sáng sớm cũng không chải răng, rửa mặt... Tô vương gia... ta còn chưa tắm tận ba ngày cơ..."

Tô Cẩm Lí bỗng nhiên cảm thấy ghê tởm cả người, hần lập tức buông tha cho Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên đã được nói lòng, nàng nhanh chóng chạy tới bên cạnh Tiểu Bích, sau đó quay đầu, nở nụ cười tươi tắn với Tô Cẩm Lí rồi la lớn.

"Hóa ra Tô vương gia cũng chẳng hơn được ai cả, dễ bị lừa tới mức như vậy!"

Nói xong, nàng liền kéo Tiểu Bích chạy thoát khỏi đó!

Tô Cẩm Lí nghe vậy, hần chợt ngẩn ra, dường như hiểu rõ điều gì đó trong nháy mắt.

Phía sau thị vệ là một quả cầu khư độc bằng đồng được đặt ở trên mặt đất. Tô Cẩm Lí quát một tiếng độc ác: "Cút!"

Hần vốn trời sinh kiêu ngạo, bàn tay bỗng chốc nắm chặt hết sức có thể, nữ nhân kia dám lừa hần!

Đáng chết!

Hần liên tục bị bại trong tay của một nữ nhân!

Tô Cẩm Lí sai bước đến bên chiếc kiệu, ánh mắt chứa đầy ý cười lạnh lẽo.

"Vương gia, ngài không chờ Thái tử gia sao?"

"Không, về phủ!"

Tô Cẩm Lí ngồi trong kiệu, toàn bộ tâm trí của hần đều đang nghĩ tới nữ nhân kia.

Từ khi hần sinh ra đến nay, thân phận hiển hách, địa vị tôn quý, dung mạo tuyệt mỹ, tựa như phạm vi xung quanh hần được khảm bằng vàng.

Từ nhỏ, hần đã sống trong sự chú ý của vạn người.

Hần cao ngạo, hần cao cao tại thượng, thậm chí hần còn bướng bỉnh, lì lợm, không ai sánh bằng!

Nữ nhân ư? Hần đã thấy nhiều.

Từ sau khi hần trưởng thành, phụ vương đưa tới cho hần, mẫu phi đưa tới cho hần, thậm chí văn võ cả triều cũng đưa người tới chỗ hần để lấy lòng!

Hoặc nói là, bên cạnh hần không thiếu nữ nhân vây quanh!

Nhưng hần không thích, chẳng có ai vào được mắt hần.

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm... là đứa nhỏ được Vương hậu nhận nuôi.

Thế nhưng, Sơ Tâm cũng chỉ là giấc mộng, hần có thể hy vọng nhưng không thể làm được.

Lúc Vương huynh Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm được định hôn ước, không phải hần chưa từng đau lòng, nhưng hần càng tiếc nuối nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Hần mang theo nỗi tiếc nuối, nhìn ngắm vô số nữ nhân, nhưng tất cả bọn họ đều khó có thể khiến hần động lòng, ngay cả hần cũng thờ ơ.

Cho dù là lúc phát tiết dục vọng của nam nhân, hần cũng không hề có một chút thương tiếc.

Thế nhưng, nữ nhân mà hần từng gặp ở Diệp Thành, trông qua vô cùng đoan trang, dịu dàng, nhã nhặn, là một nữ nhân khuynh quốc khuynh thành, vậy mà mỗi lần gặp gỡ, nàng đều khiến hần phải âm thầm nổi lửa giận dữ.

Mỗi lần nàng chạm vào hần, mỗi lần đôi bên đột nhiên xảy ra tranh cãi, nàng đều làm cho hần có cảm giác vô cùng khác biệt.

Khác biệt đến mức có một không hai.

Có một không hai.

Hần không thể không thừa nhận ánh mắt mình đã chú ý đến nàng.

Nghĩ đến đây, ánh nhìn của Tô Cẩm Lí đột nhiên trở nên nghiêm túc --

Có lẽ nữ nhân ấy đang đùa, trò hề gì chứ?

☆☆

Mỗi năm một lần, lễ hội hoa đăng lại diễn ra.

Đó là ngày hội truyền thống của Hằng quốc.

Vào ngày ấy, ngôi miếu nữ thần treo đầy đèn hoa, đủ mọi kiểu dáng.

Nam nữ chưa gá đến đây, nữ tử nhìn trúng chiếc đèn hoa nào, nam tử đoán trúng chiếc đèn hoa ấy thì theo như lời đồn, bọn họ có thể hòa hợp trăm năm.

Do đó, ngày này cũng trở thành lễ nhân duyên.

Một ngày náo nhiệt như vậy, sao có thể thiếu Dương Xuyên Xuyên được?

Bên cạnh ngôi miếu nữ thần, người đến người đi, náo nhiệt sục sôi.

Dương Xuyên Xuyên ngắm đèn hoa rực rỡ muôn màu, bỗng nhiên cảm thấy hoa cả mắt.

Nàng nhìn trái nhìn phải, rốt cuộc cũng chọn được chiếc đèn mình thích: đèn màu đỏ, hình con thỏ.

Dương Xuyên Xuyên liền bước tới bên ấy.

☆☆

"Oa... Cảnh Lương, chẳng xem, chiếc đèn hoa kia thật là đẹp..."

Tô Sơ Tâm chỉ vào một chiếc đèn hoa ở phía xa, vừa nói vừa háo hức vừa nở nụ cười duyên với Tô Cảnh Lương.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Lí nghe Tô Sơ Tâm nói vậy, hần hoi nghiêng đầu qua một bên, nhưng không hề nhìn mặt nàng ta, trái lại chỉ để mắt đến chỗ mà ngón tay ngọc của nàng ta đang chỉ, đáy lòng bỗng dưng chấn động.

Đèn hoa...

Nhân duyên hòa hợp trăm năm...

Trái tim của hần chợt cảm thấy sâu khổ lắm sao, nhưng bản thân phải làm ra vẻ không hề để ý, hần ngẩng nhìn cánh vật dưới bầu trời đêm bằng ánh mắt hững hờ.

Trong biển đèn hoa, ánh mắt lóe lên cảm xúc lạnh nhạt.

Nam tử tên Cảnh Lương kia chính là Thái tử đương triều (triều đại đương thời).

Nghe Tô Sơ Tâm nói vậy, y liền quay đầu, nhìn nàng ta bằng vẻ đăm dắng, lòng thì động, mắt thì cười.

Nơi đáy mắt sâu thẳm lóe lên tia sáng bí hiểm, y liếc nhìn Tô Cẩm Lí hờ hững đang đứng cách mình một khoảng.

Người đệ đệ của y đứng ở thế hoàn toàn đơn độc, đáng người nhanh nhẹn, y phục trắng toát, nhìn không ra vẻ mặt của hần.

Giọng nói dịu dàng như nước suối chảy của Tô Cảnh Lương cất lên từ từ.

"Hôm nay xuất cung, vốn là thuận theo ý nàng."

"Thật ra, Sơ Tâm à, nàng cần gì phải để ý đến lời đồn đại ở chốn dân gian chứ?"

"Nàng tình ta nguyện, tình nồng mật ý, chẳng lẽ chúng ta còn không thể hòa hợp trăm năm hay sao?"

Nói xong những lời này, Tô Cảnh Lương liếc nhìn Tô Cẩm Lí một cái thật nhanh.

Nam tử mặc y phục màu trắng rõ ràng đã có một chút căng thẳng, nhưng vẻ mặt của hần vẫn cứ thờ ơ như cũ.

Tô Sơ Tâm nghe vậy liền chớp mắt, khuôn mặt sáng rỡ như vầng trăng hiện lên vẻ mong đợi.

"Cảnh Lương, ta chỉ cầu một chút cho yên tâm.. Huống hồ, Cảnh Lương, chàng đã đồng ý với ta..."

Nàng ta thích Tô Cảnh Lương.

Từ lần đầu gặp y, nàng ta đã thích rồi.

Lúc chưa được Vương hậu nuôi dưỡng, Tô Sơ Tâm đã nghe nói Tô Cảnh Lương có rất nhiều ưu điểm, dụng binh như thần, tư thế oai hùng, tuấn mĩ vô song, đường đường chính chính là quý tộc hoàng gia.

Bắt đầu từ thời điểm ấy, nàng ta đã mong tưởng rồi --

Rốt cuộc đó là nam tử thế nào? Vẻ ngoài ra sao?

Do đó, từ lần đầu gặp y, nàng ta liền rụng trộm, sợ hãi mà nhìn y một cái. Tâm tư vốn đã đơn thuần, chỉ một cái liếc mắt, trông thấy khuôn mặt tao nhã, tuấn mĩ, Tô Sơ Tâm đã không thể kìm lòng rồi bị cuốn vào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Phụ trách với ta cả đời

Edit: Preiya

Khi đó, nàng liền bắt đầu ảo tưởng ——

Rốt cuộc như thế nào là một người nam tử? Lớn lên là bộ dáng gì?

Cho nên, lần đầu tiên nàng nhìn thấy hần.

Sợ hãi len lén nhìn hần một cái.

Tâm tư mơ hồ, sau khi nhìn thấy nam tử tao nhã tuấn mĩ này, không kim lòng được mà trầm luân.

Từ đó về sau, nàng mong đợi, ngóng nhìn, do dự, hưng phấn...

Tất cả cũng là bởi vì Tô Cảnh Lương.

Nàng đường đường là Sơ Tâm công chúa Hằng Quốc.

Muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Vậy mà, vì một phu quân.

Vì tâm tư nữ tử nhỏ nhoi, cam tâm tình nguyện tin vào truyền thuyết miếu thần nữ này.

Làm như vậy, chỉ là một tâm nguyện, một nguyện vọng.

Nghĩ tới đây, Tô Sơ Tâm ngước mắt lên, kiên định nhìn Tô Cảnh Lương.

Nhỏ giọng và thành khẩn nói:

"Cảnh Lương, ta sợ..."

"Cho nên, vì tương lai của chúng ta, bắt luận là cái gì."

"Chỉ cần chúng ta có thể ở chung một chỗ thật tốt, ta đều nguyện ý..."

"Cái gì cũng nguyện ý... thử nghiệm!"

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, hơi nghiêng đầu, lại liếc nhìn về hướng ngược lại.

Một khắc kia, hần cảm giác được rõ ràng, đáy lòng mình đau nhói.

Nó một nụ cười lạnh nhạt, vẫn như không có chuyện gì xảy ra như cũ, đáng vẻ thông dong tự đắc.

Tô Cảnh Lương lại hơi dừng lại.

Nhìn vẻ mặt Tô Sơ Tâm rất nghiêm túc, đáy lòng thoáng hiện một chút mềm mại.

Vươn tay ra, xoa xoa mái tóc dài mềm mại của Tô Sơ Tâm.

Rồi sau đó lại nhìn một chút đám người đến người đi, vô cùng chặt chẽ.

Nhưng, lúc quay đầu nhìn về phía Tô Sơ Tâm, vẫn mang theo vài phần ôn nhu nói:

"Người chờ ta ở chỗ này, ta qua đó cảm..."

Dừng một chút, giống như là nghĩ tới điều gì, quay đầu hướng về phía Tô Cẩm Lí nói:

"Hoàng đế, phiền toái đệ chiếu cố cho Sơ Tâm, người đến người đi, đừng để người khác chen lấn nằng!"

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như mây gió.

Liếc nhìn gò má Tô Cảnh Lương trước mặt, lại từ đầu đến cuối không có dừng khi liếc mắt nhìn Tô Sơ Tâm.

Trong lòng không nói ra được phiền muộn, dọc theo đường đi, bị bọn họ mạnh mẽ lôi kéo, bởi bạn.

Nhìn tình cảm của hai người đã vô cùng nồng đậm, tâm Tô Cẩm Lí, có chút không thể làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Phụ trách với ta cả đời 2

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như mây gió.

Liếc nhìn gò má Tô Cảnh Lương trước mặt, lại từ đầu đến cuối không có dừng khi liếc mắt nhìn Tô Sơ Tâm.

Trong lòng không nói ra được phiền muộn, dọc theo đường đi, bị bọn họ mạnh mẽ lôi kéo, bởi bạn.

Nhìn tình cảm của hai người đã vô cùng nồng đậm, tâm Tô Cẩm Lí, có chút không thể làm gì.

Hắn để cho mình biểu hiện ra lạnh nhạt một chút, ý đồ che giấu đi, áp chế phiền muộn ở đáy lòng mình sắp không thể không được.

Vậy mà, lại càng khổ sở hơn, lại cực tuyệt đáy lòng, mãnh liệt tuôn ra.

Thì ra là, thời gian lâu như vậy, hắn không phải là không mong đợi, không phải là không để ý ——

Hắn cũng hi vọng, hi vọng Sơ Tâm, giống như ngày trước vậy, lôi kéo tay áo của hắn, thẹn thùng ngọt ngào gọi một tiếng:

"Cẩm Lí, theo ta tới Ngự Hoa Viên đi dạo một chút đi..."

"Cẩm Lí, mang ta đi khu vực săn bắn đi..."

"Cẩm Lí, dẫn ta tới Túy Nguyệt Lâu đi..."

Mà khi đó hắn, cho là Tô Sơ Tâm thích đánh hắn, thích hắn.

Nhưng là, cho tới bây giờ, mới chợt hiểu ra ——

Thì ra là, khi đó, trong trái tim Tô Sơ Tâm, đã chôn giấu một người thật sâu.

Tô Cảnh Lương...

Đi Ngự Hoa Viên, có thể thấy Tô Cảnh Lương nhân tiện uống rượu với thị thiếp của mình.

Tô Sơ Tâm sẽ giống như là tiểu hài tử, nhào qua, ôm Tô Cảnh Lương, giả bộ đáng vẻ vô tội:

"Thái tử ca ca, theo ta và Cẩm Lí chơi đùa đi..."

Đi khu vực săn bắn, Tô Sơ Tâm sẽ bốc đồng chạy tới đó, cố ý tị nạn chân.

Sau đó hai mắt sẽ tội nghiệp, nhìn Tô Cảnh Lương, vô cùng ủy khuất bĩu môi, nói:

"Thái tử ca ca, ta không đi được, người công ta có được không?"

Đi Túy Nguyệt Lâu, thanh lâu lớn nhất Đế Đô, Tô Cảnh Lương phong lưu thành tính, đương nhiên nhiều lần lưu luyến ở nơi này.

Tô Cẩm Lí thích sạch sẽ thành tính, đương nhiên vô cùng chán ghét nơi này.

Vậy mà, cần chặt ràng, Tô Cẩm Lí vẫn mang theo Tô Sơ Tâm đi tới nơi này.

.....

Tô Cẩm Lí đột nhiên cắt đứt ý nghĩ của mình, không thể tiếp tục nữa.

Cũng đã hai năm, hôn sự của Tô Sơ Tâm và Tô Cảnh Lương, đã định ra tới hai năm rồi.

Nên lưu, không giữ được!

Nên vứt, cũng không nên giữ lại!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Phụ trách với ta cả đời 3

Cũng đã hai năm, hôn sự của Tô Sơ Tâm và Tô Cảnh Lương, đã định ra tới hai năm rồi.

Nên lưu, không giữ được!

Nên vứt, cũng không nên giữ lại!

"Thôi, vẫn là Bồn vương đi đi..."

"Sơ Tâm công chúa là Thái tử phi, Bồn vương có thể nào phụng bồi được, không khỏi có chút bị người khác bắt thóp!"

Tô Cẩm Lí nhàn nhạt bỏ lại một câu như vậy, sai bước đi về phía đám người.

Tô Sơ Tâm nhìn bóng lưng lạnh lùng của Tô Cẩm Lí, để lộ ra mấy phần thành thực cao ngạo hơn trước, khẽ cau mày.

Tô Cẩm Lí, thế nhưng lại gọi mình là Sơ Tâm công chúa...

Hắn đều gọi mình là Sơ Tâm, Tiểu Sóa Qua, Tiểu Ngai Qua*,...

*tiểu sóa qua, tiểu ngai qua: quả dưa nhỏ ngu ngốc

Chưa qua bao lâu, nam tử giống như là ca ca này, trở nên càng lúc càng thành thực mẽ người rồi sao?

Chưa qua bao lâu, nam tử vô cùng thân thiết với mình, trở nên càng lúc càng xa cách mình rồi sao?

Chưa qua bao lâu, Tô Cẩm Lí coi mỗi câu nói của mình đều trở thành bảo bối, che chở mình bảo hộ mình, thích dính lấy mình này, phăng phất như có một kênh rãnh cắt ngang qua với mình?

Tô Cảnh Lương khẽ nhu mày, đi tới bên cạnh Tô Sơ Tâm

Lôi kéo tay của nàng, chống lại con người linh động của Tô Sơ Tâm

Trên mặt bất động thanh sắc, vươn tay ra xoa xoa gương mặt của Tô Sơ Tâm

Ồn nhu nói: "Sơ Tâm, hoàng đế, đối xử với người thật là tốt!"

Tô Sơ Tâm nghe được lời như vậy, đột nhiên ngẩng đầu lên, hơi lắc lắc.

Sau đó phăng phất như là đang biện giải gì đó, nhanh chóng nói:

"Không phải vậy, Cảnh Lương, ta thích chàng nhất..."

Nói tới đây, gương mặt hơi đỏ ửng lên.

Tô Cảnh Lương nghe được lời như vậy, duỗi tay ra ôm Tô Sơ Tâm vào trong ngực của mình.

Kề sát bên tai nàng, nhu hòa nói: "Ừ, ta biết."

Trên mặt Tô Sơ Tâm rõ ràng thoáng qua vẻ thất vọng.

Cảnh Lương, chàng ấy... Cho tới bây giờ đều là những lời này.

Mình ra về lòng tràn đầy tình yêu về phía hắn, hắn cũng chỉ là một câu nói lạnh nhạt như vậy.

Ừ, ta biết...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Phụ trách với ta cả đời (5)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên khó khăn lắm mới có thể chạm vào hoa đăng ở dưới nước.

Thế nhưng khi nàng vươn tay định lấy nó thì đồng thời cũng có một người vươn tay muốn lấy.

Dương Xuyên Xuyên chợt cảm thấy mất hứng, nàng đã trải qua trăm ngàn khổ sở mới chen lấn được đến đây, tất cả chỉ vì hoa đăng này mà thôi!

Làm sao có thể để người khác cướp đồ của mình chứ?!

Dương Xuyên Xuyên lớn tiếng la lên: "Hoa đăng đó là của ta! Ta đưa tay ra trước!"

Tô Cẩm Lí nhu mày, sau đó nhận ra có người đang nói mình, giọng điệu hết sức quen thuộc.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu.

Nhìn thấy dung mạo nghiêng nước nghiêng thành kia, khuôn miệng ai đó nở nụ cười thần nhiên, nụ cười xinh đẹp khuynh đảo cả thiên hạ.

Thế nhưng, hắn lại cau mày!

Ánh mắt có vẻ không vui!

Nhất định là nữ nhân này đang chơi trò "lạt mềm buộc chặt" với hắn!

Trên đời làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Đầu tiên là Diệp Thành, sau đó là quán trà, kế tiếp là để đồ, bây giờ lại là hoa đăng...

Năm lần bảy lượt, hắn đi tới đâu cũng gặp phải nàng!

Nếu thật sự là duyên phận trùng hợp, nếu thật sự là không hẹn mà gặp? Hắn chẳng thêm tin đâu!

Gặp lần hai thôi chứ, ai lại gặp tới lần thứ tư?!

Nữ nhân này, hắn biết rõ nàng là đại tiểu thư danh môn quý tộc. Coi như nàng thông minh, dùng nhiều cách thức, nàng tưởng mình có thể gạt được hắn à?!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thấy khuôn mặt Tô Cẩm Lí thì rất kinh ngạc.

Chẳng lẽ thế giới nhỏ như vậy sao?

Nàng đi tới đâu cũng gặp hắn hết!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng cặp mắt trong suốt của Tô Cẩm Lí, nhưng cái nhìn của hắn lại rất cân nhắc, kèm theo mấy phần mỉa mai.

Đĩ nhiên là nàng biết ý của hắn, bỗng nhiên cảm thấy suýt chút nữa thì hôn mê bất tỉnh.

Nàng đúng là xui xẻo tám đời, cứ phải đụng mặt hắn!

Chỉ cần bước ra khỏi cửa lớn Dương gia, cho dù nàng đi đến đâu, dường như đều có khả năng gặp lại hắn!

Hướng hồ nàng lại biết hắn là Tô vương gia.

Lúc về nhà, nàng từng giả vờ như vô ý, hỏi phụ mẫu thời cổ đại – cũng là phụ mẫu hiện giờ của mình.

Hai người lời kéo nặng cả buổi tối, lái nhai một hồi cho nàng nghe về lịch sử vinh quang của Tô vương gia.

Thậm chí, phụ mẫu còn nói rằng, nếu như nàng có thể giả cho Tô vương gia thì đó chính là phúc đức mấy đời mà Dương gia tu được!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Phụ trách với ta cả đời (6)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên thấy lão cha và lão nương khen ngợi Tô Cẩm Lí như vậy, nàng không thể không thừa nhận rằng đáy lòng mình thực sự dấy lên một chút ghen tỵ!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên chợt lườm đối phương một cái!

Đụng phải hân, đúng là hết như bị bóng đè!

Tô Cẩm Lí và Dương Xuyên Xuyên đối mắt với nhau cực chuẩn xác!

Bốn mắt giao nhau, cả hai đều nhìn ra ý khiêu khích trong mắt đối phương.

Đồng thời kinh ngạc một hồi.

Nhưng cả hai cũng nhanh chóng quay đầu lại cực ẩn ý.

Về mặt khinh thường, không thèm nhìn đối phương.

"Thiếu gia, cô nương, kiểu hoa đăng này chỉ có một, hai người xem... chúng tôi phải làm sao bây giờ..."

Tô Cẩm Lí nghe vậy thì chợt nghĩ đến Tô Sơ Tâm đang chờ hoa đăng.

Dáng vẻ của hân thêm mấy phần cường thế, đoạt lấy hoa đăng trong tay Dương Xuyên Xuyên.

Động tác bá đạo thô lỗ, nhưng lúc cầm lấy hoa đăng thì hân lại giống như đang che chở cho nó vậy.

Sau đó lấy tiền đưa cho người coi miếu, thần nhiên rời đi.

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng dáng bỏ đi của Tô Cẩm Lí, quả nhiên là hân không thèm để nàng vào trong mắt (khinh thường).

Về mặt nàng không thể nhận được nữa.

Một ý nghĩ không ngừng quay cuồng trong lòng...

Con lợn tự cao tự đại đáng chết kia! Dám khinh bỉ ta? Không thèm nhìn ta? Lại còn cướp hoa đăng của ta?

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên bước đi thật sâu đến trước mặt Tô Cẩm Lí, cản đường của hân một cách không khách khí.

Ánh mắt hân vừa trong trẻo vừa lạnh lùng, nét cười thanh nhã như một vị thần.

Nhưng lại là cười lạnh, hơi thở lại không hề dồn dập.

Chỉ liếc Dương Xuyên Xuyên một cái.

Giọng điệu tựa như cười, tựa như không cười, kèm theo tiếng hừ lạnh lơ: "Có chuyện thì mau nói!"

Dương Xuyên Xuyên ngược đối mặt sắc lạnh lên, nhìn thấy dáng vẻ không kiên nhẫn của Tô Cẩm Lí.

Nàng cũng làm ra dáng vẻ lười nhác mà nhìn hân liếc mình, sau đó chỉ tay vào hoa đăng kia.

Nói: "Đưa hoa đăng cho ta!"

Tô Cẩm Lí nhìn thoáng qua hoa đăng trong tay mình, khoé mắt chợt lóe lên ánh nhìn khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Phụ trách với ta cả đời (7)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nhưng hân cũng nhanh chóng lấy lại sự tự nhiên, mở miệng nói "Bây giờ là của ta!"

"Người - -"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, ngón tay nàng âm thầm siết chặt, cố gắng kìm nén cơn tức trong lòng.

Nàng ngẩng đầu lên từ từ, hít thật sâu.

Để bản thân mình trông có vẻ lạnh nhạt hơn.

Sau đó mới mở miệng nói: "Ta nhìn trúng trước đấy chứ, là người cướp lấy!"

Lời của nàng vừa thốt ra, đôi mắt Tô Cẩm Lí chợt ánh lên cái nhìn sắc lạnh như băng.

Nữ tử này, quả nhiên có ý đồ xấu với hân!

Các người nhìn xem...

Nhìn xem, tự nàng ta nói ra rồi đấy! Nàng ta nhìn trúng, ta lại cướp mất!

Hân không tin, trong hơn một ngàn cái hoa đăng ở đây, nàng lại cố tình nhìn trúng một cái mà Tô Sơ Tâm coi trọng!

Nữ tử này, quả nhiên là cố tỏ vẻ, lạt mềm buộc chặt!

"Đường đường là Vương gia, vậy mà cũng không hơn được cái gọi là 'ý thể hiệp người' nhá!?"

Dương Xuyên Xuyên khẽ mở miệng, cánh môi đỏ miệng tràn đầy sự quyền rũ.

Nàng thán nhiên nói tiếp: “Không thể không nói, kiểu người như Tô vương gia, tiểu nữ quả là cực kỳ sợ hãi đấy!”

Sự chăm chọc trong lời nói của nàng cứ hiển hiện rất tự nhiên!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng: "Một khi đã sợ hãi như vậy thì người đừng có xuất hiện trước mặt bốn vương mẫu!"

Hắn đột nhiên phẩy tay áo một cái, xoay người muốn rời khỏi.

Chợt nhìn thấy ở đằng sau, Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm đang đi tìm mình.

Hắn vẫy vẫy tay, định vươn tay đưa hoa đăng cho Tô Sơ Tâm.

Nào ngờ lại nghe thấy giọng nói nhàn nhạt của Dương Xuyên Xuyên ở sau lưng.

"Do người xuất hiện ở trước mặt bốn tiểu thư trước chứ bộ?"

Trong nháy mắt, Tô Cảnh Lương, Tô Sơ Tâm và bọn thị vệ theo cùng đều giống như ngừng thở.

Ai nấy đều kinh ngạc mà nhìn Dương Xuyên Xuyên, sau đó lại nhìn sang Tô Cẩm Lí.

Khắp thiên hạ này, đừng nói là Tô Sơ Tâm, cho dù là người như Tô Cảnh Lương cũng không dám nói lời như thế với Nhị hoàng tử tướng binh kiêu ngạo!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Phụ trách với ta cả đời (8)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Lí bỗng nhiên quay đầu, cho rằng bản thân mình nghe lầm rồi!

"Đừng quên, ta nhìn trứng hoa đăng đó trước, người tới sau mà còn tự tay cướp lấy!"

"Nếu như ta nhớ không lầm, hình như hôm nay là Tiết nhân duyên."

"Tô vương gia làm như vậy, thật sự khiến người ta hoài nghi đấy!"

Tô Cẩm Lí cố hết sức đưa hoa đăng cho Tô Sơ Tâm.

Dương Xuyên Xuyên nhìn hoa đăng rơi vào lòng Tô Sơ Tâm, sau đó lại thấy ánh mắt Tô Sơ Tâm dán chặt vào người Tô Cảnh Lương, nàng chợt nghĩ đến đáng về che chở hoa đăng ban này của Tô Cẩm Lí.

Bỗng nhiên... nghĩ tới cái gì đó!

Khóe miệng Dương Xuyên Xuyên khẽ giật, hiện lên ý cười.

"À há? Hóa ra ta nghĩ sai rồi há? Còn có hàm nghĩa khác sao? Cùng lắm thì Tô vương gia chỉ là người chạy việc..."

Tô Cẩm Lí nghe nàng nói vậy thì đột nhiên quay đầu lại.

Hắn nheo đôi mắt tràn đầy cái nhìn nguy hiểm, trong nháy mắt đã muốn nuốt chửng Dương Xuyên Xuyên, con giận ngập đầu!

Đã vậy còn trông thấy ánh mắt Dương Xuyên Xuyên lóe lên một chút giật mình, một chút khinh thường, thậm chí còn có mỉa mai, trào phúng!

Tô Cẩm Lí hoàn toàn không thể khống chế được nữa!

Hắn thích Tô Sơ Tâm!

Cho dù có người biết được chuyện đấy, cho dù là Thái tử Tô Cảnh Lương, chẳng ai dám nói thẳng ra lời mỉa mai với hắn như vậy!

Nữ tử này lại có gan vạch trần điểm yếu của hắn!

Một cơn giận dữ lan ra khắp toàn thân!

Tô Cẩm Lí đột nhiên bước đi tiêu sái đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên, bắt lấy tay nàng.

Bé thân mình nhỏ gầy của nàng lên vai mình rồi nhanh chóng biến mất trong đám người.

Tiểu Bích nhìn thấy tiểu thư nhà mình bị người ta bắt cóc thì chợt hoảng hết cả lên.

Tô Sơ Tâm chưa bao giờ nhìn thấy một Tô Cẩm Lí như thế, nàng nhìn bóng lưng hai người ấy mà sắc mặt sợ run.

Chỉ riêng Tô Cảnh Lương, trong đầu y hiện lên một chút hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 41: Phụ trách với ta cả đời (9)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ánh trắng bạc bạc tỏa sáng và rải đầy khắp mặt đất.

Tô Cẩm Lí khiêng Dương Xuyên Xuyên xuyên qua đám người, xoay mình lên ngựa rồi chạy băng băng trên đường cái.

Gió đêm lạnh lẽo thổi qua hai gò má hắn.

Gió mạnh đến mức làm hắn tỉnh lại.

Rốt cuộc hắn đã phạm phải điều gì chứ?

Trừ Tô Sơ Tâm ra, hắn chưa từng nghĩ bản thân mình sẽ động lòng với nữ nhân nào khác.

Từ tận đáy lòng, hắn chỉ nhận định một nữ tử là Tô Sơ Tâm mà thôi.

Cho dù nàng ta không yêu hắn, cho dù trong mắt nàng ta không có hắn, hắn cũng không đành lòng làm tổn thương nàng ta một chút nào!

Nhưng bây giờ, hắn đã làm ra một chuyện mà bản thân chẳng dám tưởng tượng!

Không một nữ nhân, hơn nữa nàng còn khiến hấn không không chế được đến mức quên sạch sẽ việc thích Tô Sơ Tâm!

Tô Cẩm nhủu mày, đáy lòng chợt nghĩ đâm lao thì phải theo lao thôi!

Phải làm sao mới có thể giải quyết nữ tử từ trên trời rơi xuống này?

Dương Xuyên Xuyên thật sự muốn nổi, ngựa chạy băng băng với tốc độ nhanh tới mức không thể nào tưởng tượng nổi!

May mắn là lúc còn ở thời hiện đại, nàng từng học cưỡi ngựa, bằng không thì hôm nay nhất định sẽ ngã đi mất!

Nàng có thể cảm giác được tiếng gió vù vù bên tai mãnh liệt đến mức nào, đầu óc tựa như muốn choáng váng, mắt hoa lên làm nàng khổ sở không sao tả hết.

Hồi lâu, nàng mới cảm thấy tốc độ chậm chậm lại.

Cả người cũng từ từ hoàn hồn.

Nhưng sau đó chợt phát hiện mình đang ở trong cái ôm siết chặt của một nam nhân.

Cái ôm của nam nhân này vừa ấm áp, vừa rộng lớn lại vừa kỳ quái, khiến cho người ta có cảm giác vững vàng.

Mà chính nàng còn ôm chặt lấy eo hấn.

Trong nháy mắt, tim của Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên đập dồn dập, không thể khống chế.

Hơi thở tràn đầy mùi hương thơm ngát của nam nhân vây lấy nàng..

Nàng không nhớ rõ... rất cuộc đã qua bao lâu, nàng không được một nam nhân ôm ấp như vậy.

Thậm chí, nàng từng cho rằng cả đời này, ngoại trừ Tô Từ An, nàng sẽ không bao giờ được nam nhân bế nữa.

Dương Xuyên Xuyên bắt buộc bản thân phải lấy tinh thần, nhưng từ tận đáy lòng nàng lại có gì đó khó thể nói thành lời, cứ luẩn quẩn loay quanh mãi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Phụ trách với ta cả đời (10)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nàng cứng đầu, ngẩn rặng ngẩn lợi mà nói:

"Buông ta ra! Chẳng lẽ ngươi không biết nam nữ thụ bất thân à? Nếu ôm ta như vậy, ngươi phải phụ trách cả đời ta!"

Tô Cẩm Lí nghe nàng nói thế, sắc mặt hấn chợt trở nên xanh mét.

Hấn cười lạnh, cuối cùng thì nàng cũng để lộ mục đích thật sự rồi!

Tô Cẩm Lí nhìn quanh cảnh xung quanh, tựa như nghĩ tới gì đó.

Hấn đột nhiên tăng tốc, ngựa nhanh chóng chạy về phía trước.

"Phụ trách cả đời ngươi? Mơ đi!" Tô Cẩm Lí nói không nhanh không chậm.

"Vậy thì mau thả ta xuống!"

Tô Cẩm Lí nghe vậy, lập tức nhìn thoáng qua nàng.

Đáy mắt lóe lên ánh mắt ý vị không rõ ràng, hấn lập tức nhếch môi lên.

Nói rất gọn gàng dứt khoát: "Được!"

Ngay sau đó, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy cả người mình bị Tô Cẩm Lí túm lấy.

Nàng kêu lên một tiếng, cả người bị vứt xuống đường.

Tôm ~~

Dương Xuyên Xuyên thét chói tai, dùng sức vuốt nước trên mặt!

Nam nhân đáng chết, dám vứt nàng xuống nước!

Đêm tháng tư, nước sông lạnh như băng!

Trời ạ, nàng cảm thấy toàn thân bị động, không thể nhúc nhích rồi!

Mà Tô Cẩm Lí lại ngồi trên lưng ngựa, nhìn từ trên cao xuống, nhìn chăm chăm nàng với vẻ hiên ngang.

Đuôi mắt hấn tràn đầy sự lạnh lùng lũng, đôi môi khẽ nhếch lên, thản nhiên nói:

"Nữ nhân, tốt nhất đừng có nảy sinh ý đồ quần lấy ta, không có lợi cho ngươi đâu!"

Nói xong, hấn xoay người, thậm chí còn kiêu ngạo muốn rời khỏi.

Dương Xuyên Xuyên thật sự rất muốn la to lên, nàng không biết bơi đâu...

Nàng sợ nhất là nước!

Nhìn bầu trời đêm yên tĩnh, ở đây chỉ có một mình, một khắc này, Dương Xuyên Xuyên thật sự sợ hãi.

Nàng dùng sức gầy dựa, đáy lòng chua xót.

Trong nháy mắt, nàng nhìn bóng lưng Tô Cẩm Lí mà chợt nhớ tới một bóng lưng kiên quyết khác.

(Ở đoạn này sẽ bắt đầu hồi tưởng về hiện đại nên mình dùng lối xưng hô khác)

Lúc đó, cô thật sự cho rằng Tô Từ An thích mình.

Cô quần lấy anh, dính lấy anh, một tiểu thư ngàn vàng vốn kiêu ngạo, tính tình nóng nảy lại ngày càng tinh tế và sâu sắc...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngồi Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Phụ trách với ta cả đời (11)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tâm cô rung động vào năm mươi lăm tuổi, “nhất kiến chung tình” – vừa gặp đã yêu Tô Từ An.

Cho dù vào lúc ấy, được vây quanh bởi những cảm xúc yêu đương nhật nhòa, cô cũng không hiểu được yêu là gì!

Cô gọi Tô Từ An là anh, anh cũng chăm sóc cô như một người anh trai thật sự.

Tô Từ An hút thuốc, uống rượu, cô ăn kẹo mềm bọc đường, uống nước trái cây chua ngọt.

Sau này, anh đến Bắc Kinh học đại học, cô bốc đồng đòi phải đi theo.

Cô cứ cố chấp như thế, luôn cho rằng một khi mình thích người con trai nào thì người con trai đó sẽ là người đàn ông của mình suốt đời, không cho phép anh rời khỏi mình.

Lúc ấy, Dương Xuyên Xuyên đứng là “ngang ngược càn quấy” (vô pháp vô thiên).

Ba mẹ yêu thương, thậm chí phải nói là yêu chiều quá độ nên mới khiến cô tưởng rằng Tô Từ An chỉ thuộc về một mình cô.

Hơn nữa, Tô Từ An lại luôn che chở cô rất dịu dàng, để mặc cô tùy ý khóc lóc om sòm, anh luôn nhẫn nại như thế.

Nhưng mà... Dương Xuyên Xuyên chưa từng nghĩ đến việc mọi thứ đều sẽ thay đổi.

Chẳng qua chỉ là một giấc mộng ảo tưởng của cô mà thôi.

Cõi lòng cô tràn đầy một thứ mà cô cho rằng đó là tình yêu. Đi theo Tô Từ An, trông qua thì dường như không có việc gì cả.

Thật ra, lúc cô dốc hết toàn lực để yêu, Tô Từ An đã bỏ qua cô.

Không biết vì duyên cớ gì.

Anh chỉ nói một câu hồ hững --

Tình yêu không phải là cưỡng cầu. Anh không thích em, lại càng chẳng thể yêu.

Sau đó, anh đã đi rồi..

Hoặc là từ trước tới giờ, anh ngại quyền thế và tiền tài của ba mẹ cô nên mới miễn cưỡng làm bạn...

Đúng hơn, cô cũng chỉ là đối tượng mà Tô Từ An muốn báo đáp, thời gian càng lâu, anh càng cảm thấy gánh nặng ấy không thể chuyển dời!

Mặc kệ, suy cho cùng là thích thật hay thích giả...!

Dù sao thì con người vẫn luôn ích kỷ như vậy...

Vì bản thân, mỗi một cá nhân đều phải tàn nhẫn một lần!

Lúc ấy, Dương Xuyên Xuyên mới mười chín tuổi.

Cuộc đời cũng bắt đầu không còn hoàn mỹ như những gì cô nhìn thấy ở bề ngoài...

Tiểu thư ngàn vàng nũng nịu, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, nhưng lại không có được tình yêu đích thực của riêng mình!

Từ đó về sau, cô học được cách ngụy trang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Phụ trách với ta cả đời (12)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Cõi lòng... dường như ngày càng nặng trĩu.

Bị vứt bỏ... đã trở thành vận mệnh suốt cả một đời của nàng.

Thời niên thiếu từng yêu say đắm, mọi thứ chợt hóa thành nỗi khổ chìm sâu tận đáy lòng.

Tổn thương trần trụi, máu chảy không ngừng.

Chỉ có một mình Dương Xuyên Xuyên biết. Trong đêm khuya. Những lúc cô đọc. Khi nhìn người khác tình nồng ý mật.

Cô mới hiểu mình cô đơn đến nhường nào.

Vết sẹo vốn đã bị chôn vùi kia chợt dấy lên cơn đau.

Dương Xuyên Xuyên nhắm mắt lại..

[Đến phần ở cổ đại]

Nàng không rõ rốt cuộc là nước mắt hay nước sông đã thấm ướt khuôn mặt mình.

Cảm thấy cõi lòng mệnh mang vô tận.

Đột nhiên, nàng có cảm giác tay mình bị túm lấy và kéo vào bờ.

Dương Xuyên Xuyên chợt mở mắt.

Người túm lấy nàng không phải ai khác ngoài Tô Cẩm Lí.

Nhưng bên cạnh hắn còn có hai người đang đứng.

"Hoàng đế, sao đệ có thể làm như thế? Đẩy một nữ tử xuống nước?"

Người đang nói chuyện là một nam tử mặc y phục màu tím, ánh mắt mang theo mấy phần chỉ trích.

Theo sau y là nữ tử cầm hoa đăng, nàng ta mở miệng, phụ họa:

"Phải đó Cẩm Lí, huynh tùy hứng quá rồi."

Nói xong, nàng ta đưa hoa đăng cho nam tử ở bên cạnh mình rồi đi tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên.

Về mặt rất dịu dàng, giọng nói dịu dàng rất êm tai:

"Người đừng giận, tính tình Cẩm Li không được tốt, mong người có thể tha thứ cho huynh ấy."

"Ừm..."

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm. Nàng vừa lạnh vừa run, đáp lại mà chẳng hề để ý.

Nhưng Tô Cẩm Li ở bên cạnh lại liếc mắt lạnh lùng nhìn nàng.

"Nói như vậy, người thật sự tha thứ cho Cẩm Li?"

Tô Sơ Tâm vui mừng nở nụ cười, trên mặt hiện lên nét cười tuyệt mỹ.

Dương Xuyên Xuyên nhìn mà chẳng biết nơi đây là chốn nào, nàng đáp: "Ta phải về nhà, tỷ nữ của ta ở đâu?"

"Cảm phiền Tô vương gia gọi người giúp ta, sau đó thì ta và ngài... cắt đứt quan hệ!"

Tô Sơ Tâm nghe vậy, lập tức thúc giục kẻ đang thờ ơ: "Cẩm Li, đi thôi..."

Giọng nói mềm mại của nữ tử tựa như kim châm, đâm nhẹ vào đáy lòng của Tô Cẩm Li.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 45: Phụ trách với ta cả đời (13)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Cực kỳ đau đớn.

Hắn xoay người một cách cứng nhắc, định cất bước rời đi.

Nhưng trong nháy mắt, Dương Xuyên Xuyên đột ngột đứng dậy. Trong lúc Tô Cẩm Li không có phòng bị, nàng dùng hết khí lực toàn thân đẩy hắn một phen.

Bờ sông cực kỳ dễ trượt.

Tô Cẩm Li bất ngờ, bị rơi xuống sông với tư thế chẳng phòng bị.

Trong nháy mắt, y phục trắng toát bị nước đục ngầu nhuộm màu.

Một khắc này, sắc mặt hắn cực kỳ khó coi, khó coi muốn chết.

Ghê tởm, giận dữ. Cõi lòng hắn hỗn loạn thành một mủi.

Dương Xuyên Xuyên nhìn kẻ đang hờn dỗi, tâm tình nàng cực kỳ tốt.

Nàng vỗ tay, sau đó vận xoắn (vắt nước) y phục qua loa, lườm Tô Cẩm Li một cái, khỏe mắt khiêu khích.

Nói với vẻ vui sướng khi người gặp họa: "Tô vương gia, từ nay về sau, nợ giữa ta và ngài đã hoàn toàn thanh toán xong hết rồi nhá!"

"Ngoài ra thì hẹn gặp lại hai người nhé, hy vọng các người có thể giúp đỡ Tô vương gia một chút!"

"Sau này còn gặp lại - - - không đúng, phải nói là không hẹn gặp lại!"

Dương Xuyên Xuyên đưa lưng về phía ba người, vẫy vẫy tay, sau đó bước đi tiêu sái rồi biến mất.

Tô Cảnh Lương nhìn bóng lưng nàng, kinh ngạc đến mức ngây ngốc.

Trên thế gian này chưa từng có một nữ tử nào dám đối xử với Tô Cẩm Li như thế.

Đúng là nhỏ lông trên đầu cọp mà!

Tô Cảnh Lương nhìn bóng lưng của Dương Xuyên Xuyên.

Ánh mắt y dần lộ ra cái nhìn thú vị.

Phải, chính là hứng thú.

Đáy lòng y tràn đầy sự tò mò về nữ tử này!

Một nữ tử không giống người thường, một nữ tử khuynh thành tuyệt sắc. Từ trước tới nay, chưa có ai khiến y thường thức như vậy.

"Cảnh Lương, chàng giúp Cẩm Li đi, kéo huynh ấy lên..."

"Bờ sông rất trơn, Cẩm Li lên mấy lần nhưng chỉ còn một chút cũng không lên được!"

Tô Sơ Tâm nhìn vẻ mặt giống hệt mây đen trùng trùng của Tô Cẩm Li.

Nàng ta chột hờ lớn với Tô Cảnh Lương còn đang thờ ơ.

Tiếng gọi đã dứt, nhưng một hồi lâu sau mà Tô Cảnh Lương chẳng đáp lại.

Lúc này, Tô Sơ Tâm mới hơi quay đầu nhìn về phía y.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 46: Phụ trách với ta cả đời (14)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nam tử mặc y phục màu tím, phong thái tràn đầy vẻ anh tuấn, đứng lặng người dưới trăng, mắt nhìn về một hướng, vẻ mặt có phần ngo ngác.

Nữ tử vốn nhạy cảm.

Tô Sơ Tâm còn nhớ rất rõ, hướng đằng kia... là hướng mà nữ tử ấy đã rời đi.

Mà ánh mắt của Tô Cảnh Lương lại đúng lúc này sinh mấy phần hứng thú. Y nhìn chăm chăm bên ấy, khỏe miệng ần hiện nét cười như có như không.

Trong một khắc, Tô Sơ Tâm chợt cảm thấy trái tim mình bị vận xoắn thật chặt.

Đau đớn khó chịu, mấy phần chua xót, không thể kiềm chế.

Đêm nay, thời gian tựa như ngừng lại.

Ba người yên tĩnh, không một tiếng động.

Trong đầu Tô Cẩm Li tràn đầy sự phẫn nộ, hần sắp không nhẫn nại được nữa rồi.

May mà nữ nhân kia nhanh chân chạy trốn, nếu nàng chậm một chút, hần dám chắc mình sẽ vận gãy cần cổ của nàng ngay tại chỗ!

"Cảnh Lương... Cảnh Lương..."

Tô Sơ Tâm gọi lớn mấy tiếng.

Biểu hiện của nàng ta vẫn hoàn nhiên ngây thơ như lúc trước, nàng ta nháy chán sáo đến trước mặt Tô Cảnh Lương.

Nắm lấy tay áo của y, dùng sức lay lay, sau đó mới cất lời ngưng ngưng:

"Cảnh Lương.. Chẳng đang suy nghĩ gì vậy? Mau qua giúp Tô Cẩm Li đi mà!"

Tô Cảnh Lương đột nhiên hoàn hồn, ần đường hơi cau lại, tạo thành một nếp nhăn đẹp mắt.

Nhưng y cũng nhanh chóng lấy lại vẻ lạnh nhạt như thường ngày.

Tô Sơ Tâm nhìn thấy vẻ không kiên nhẫn của Tô Cảnh Lương koe lên rất rõ ràng, đáy lòng nàng ta bỗng hồi hộp, cảm thấy hơi nặng nề.

Ý nghĩ ấy... tựa như trong nháy mắt mà đã trở thành sự thật.

Tô Cảnh Lương nhìn Tô Cẩm Li ngấm mình trong nước rồi nở nụ cười vui sướng khi người gặp họa!

Sau đó, y mới sải bước tiêu sái đến trước mặt đối phương, đưa tay ra. Tô Cẩm Li dựa vào đó để phi thân lên bờ.

"Đó là tiểu thư nhà ai mà lại lớn một như vậy nhì? Dám đối phó cả Tô vương gia?" Tô Cảnh Lương chê cười, giống như không hề để ý.

"Ai mà biết nha đầu điên ấy của nhà nào đâu! Gặp phải nàng ta đúng là xui xẻo tám đời!"

Tô Cẩm Li vẫn rất tức giận. Hần sải bước, xoay mình lên ngựa, cất giọng lạnh như băng: "Về phủ thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Bắt chọt hôn nhau (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Hà?"

Tô Cảnh Lương lên tiếng không nhanh không chậm, một ý tưởng hiện lên trong mắt, y nói bằng giọng điệu bình tĩnh:

"Phái người điều tra một chút đi, dù sao thì Tô vương gia đẩy nàng ấy xuống nước trước, hơn nữa Sơ Tâm còn lấy hoa đăng của nàng ấy. Chúng ta sai trước, vẫn nên bồi thường một lễ cho thỏa đáng, tránh để dân chúng nói chúng ta là hoàng gia dựa dẫm khinh người!"

"Tùy ý!" Tô Cẩm Li thốt ra một câu hờ hững.

Hần và Tô Cảnh Lương có tình huynh đệ. Từ nhỏ đến lớn, tuy rằng ở chung rất nhạt nhẽo, vô vị...

... nhưng máu mủ tình thâm, giữa bọn họ không hề xảy ra tình huống "vì quyền thế mà trở mặt".

Hơn nữa, đối với bảo huynh đồng phụ đệ mẫu* này, hần hoàn toàn kính trọng.

*Anh ruột cùng mẹ khác cha

Nói xong, Tô Cẩm Li lập tức cười ngựa, nhanh chóng rời khỏi.

Tô Cảnh Lương cũng lên ngựa, kéo Tô Sơ Tâm lên, ôm vào lòng mình, đuổi theo hướng mà Tô Cẩm Li vừa đi.

"Cảnh Lương... Hôn sự của chúng ta, phụ vương và mẫu phi có nói sẽ được định vào ngày mấy không?"

Côi lòng nàng ta rồi nủ, nàng ta đang sợ hãi...

Sợ hãi nữ tử kia, Tô Sơ Tâm bỗng thấy loáng thoáng một dự cảm nào đó, sợ rằng nữ tử kia sẽ cướp mất Tô Cảnh Lương của nàng ta.

"Sao vậy? Sơ Tâm chờ không kịp nữa à?" Tô Cảnh Lương trêu chọc, nhưng trong đầu y lại hiện lên hình ảnh bước binh li lợm của nữ tử đã sửa trị Tô Cẩm Li, y cũng không thể trả lời Sơ Tâm một cách sáng khoái như trước, trả lời rằng "không phải Sơ Tâm thì không cưới".

Tô Cảnh Lương nhận ra ý nghĩ của mình mà phát hoảng, y chợt nở nụ cười mất tự nhiên, ôm chặt Tô Sơ Tâm vào lòng, sau đó nói vào tai nàng ta rất nhẹ nhàng: "Sơ Tâm, ta sẽ về thương lượng với phụ vương! Sơ Tâm của ta trưởng thành rồi, gấp đến độ muốn gả cho người!"

Tô Sơ Tâm đỏ mặt.

Nàng ta yên lặng, rúc người vào trước ngực Tô Cảnh Lương.

Nhưng tim lại đập cực kỳ nhanh.

Kèm theo mấy phần hoảng sợ xen lẫn bất an.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Ngày thứ hai, sau giữa trưa.

Dương Xuyên Xuyên vừa mới ngủ dậy.

Nàng ngồi trước gương đồng, nhìn Tiểu Bích trang điểm cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Bắt chọt hôn nhau (2)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ngoài cửa, có người chọt bấm báo: “Tiểu thư, đây là thiệp mời mà lão gia và phu nhân đưa tới, nói là Thái tử gia đưa qua, mời tiểu thư qua đó, người của phủ Thái tử đang chờ ở bên ngoài phòng!”

Tiểu Bích nhận thiệp mời rồi đưa cho Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên xem một lần với vẻ hồ hững, ánh mắt trở nên trầm tư, sau đó không nhận được mà nở nụ cười thầm.

Thì ra hôm qua, nam tử kia chính là đương kim Thái tử, bảo huy của Tô vương gia.

Chẳng qua nếu so sánh hai người họ, Thái tử gia có vẻ trầm ổn, ấm áp hơn một chút, không giống Tô vương gia lạnh lùng như băng, xa cách như vậy.

Dương Xuyên Xuyên đặt thiệp mời trong tay xuống, dặn dò Tiểu Bích:

“Thôi, Thái tử gia cũng ra mặt rồi, nếu ta lại không đi thì chẳng khác nào hạ thấp thể diện của hoàng gia đến cực hạn.”

“Thái tử gia làm vậy, hẳn là đã cho ta một nấc thang để leo xuống.”

“Tiểu Bích, nói với người của phủ Thái tử rằng lát nữa, ta sẽ đến chỗ hẹn đúng giờ!”

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Mỹ nhân như ngọc, ca múa thâu đêm suốt sáng. Mấy nhành hoa leo mềm mại thanh thoát, bình vàng mà rượu chẳng còn.

Hơi thở ướt át, kiều diễm hoang phí, lẳng lạng lan ra trong không khí.

Biết bao dục vọng thúc giục người ta, trong cơn mơ màng tựa như được uống loại rượu nguyên chất.

“Dương tiểu thư, về việc của hoàng đế bốn vương, đúng là chúng ta đã đắc tội, mong rằng Dương tiểu thư có thể bỏ qua.”

Ánh mắt Tô Cảnh Lương rất ấm áp, y nhìn qua Tô Cẩm Li rồi lại nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Khóe miệng y nhoeo thành nét cười, vóc người cao lớn, ôm lấy Tô Sơ Tâm.

Dương Xuyên Xuyên nghe y nói vậy thì ngừng đầu, nhìn thoáng qua y rồi nở nụ cười.

Nàng cũng không có vẻ gì là sợ hãi, chỉ chun mũi lại rồi vẫy vẫy tay.

“Nào dám chứ! Cũng tại ta không hiểu chuyện, đắc tội Tô vương gia, hy vọng Tô vương gia bỏ qua cho!”

Tô Cẩm Li nghe nàng nói vậy thì chợt nở tới chuyện ngày hôm qua, sắc mặt hần lập tức trở nên giận dữ, nét cười lạnh bên môi ngày càng sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Hôn đột xuất (4)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Hắn cảm thấy cực kỳ buồn bực!

Nhất là nhìn qua vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa của Dương Xuyên Xuyên, đã vậy nàng còn lên mặt, sự tức giận trong người hắn lập tức tụ lại.

Nhưng vì ngại thể diện của Tô Cảnh Lương, hắn vẫn chưa thốt lên câu nào.

Tô Cảnh Lương thấy tình hình như vậy thì cười rất tươi, nâng ly với Dương Xuyên Xuyên và nói: “Một khi đã như thế, bốn vương phải tạ ơn Dương tiểu thư rồi!”

Dương Xuyên Xuyên gật đầu, uống một hơi cạn sạch, trông rất hào phóng.

Kế tiếp, nàng chất lưỡi tán dương: “Hương vị thơm ngọt trong trẻo, đậm đà trên miền, quả là rượu ngon, rượu ngon...”

Sau khi nói xong, nàng tự rót đầy rượu cho mình.

Dương Xuyên Xuyên uống từng ly từng ly một, dần dần cảm thấy cả người mình bắt đầu ngẩn ngơ.

Suốt bữa cơm, chỉ có nàng và Tô Cảnh Lương, kẻ xướng người họa, người nói một câu ta tiếp một lời.

Dường như không hề để mắt đến Tô Cẩm Li và Tô Sơ Tâm.

Về mặt Tô Cẩm Li dần dần lạnh băng, hắn không rõ trong lòng mình đang phiền chán cái gì!

Nhưng mà khi nhìn thấy sự thân thiết giữa Dương Xuyên Xuyên và Tô Cảnh Lương, hắn lại cảm thấy tức giận, chẳng rõ lý do!

“Hoàng huynh, thật sự là cực kỳ nhàm chán. Nếu như không có chuyện gì khác, bốn vương xin phép lui trước!”

Tô Cẩm Li đứng dậy, ánh mắt hơi có phần không kiên nhẫn, hắn muốn ra ngoài ngay.

Nhưng mà Dương Xuyên Xuyên đột ngột đứng dậy, đập bàn rầm rầm: “Nhàm chán gì hả?!”

Mọi người bị hành động của nàng làm hết hoảng.

Dương Xuyên Xuyên đứng thẳng dậy, dạo quanh bàn một vòng rồi than với thờ.

“Sao chi có uống rượu vậy? Không có nhạc để nghe à? Chẳng phải người cổ đại rất biết hưởng thụ sao?”

Nói xong, nàng cầm lấy ly rượu rồi uống ực một hớp thật mạnh.

Tô Cẩm Li, Tô Cảnh Lương, Tô Sơ Tâm, ba người hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ đương nhiên không biết, Đại tiểu thư cao quý thanh nhã của Dương gia kia, trời sinh uống rượu sẽ say, mà đã say thì lên cơn đùa giỡn!

Không đợi ba người nọ mở miệng nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung đùi đắc ý, cất tiếng hát “hoàng đoạn tử”* hỏi học đại học ở thời hiện đại - -

* “Hoàng đoạn tử” là sự kết hợp giữa ngôn ngữ trí tuệ và tình dục được dân gian hóa, còn được gọi là “Truyện ngắn vị mặn”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hôn đột xuất (5)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ba người kia vừa nghe khúc hát đã sững sốt.

Ánh mắt Tô Cẩm Li tràn đầy sự khinh thường.

Khỏe miệng Tô Cảnh Lương trở nên giật giật, nhưng ý càng cảm thấy nữ tử này thú vị hơn hẳn.

Chỉ có Tô Sơ Tâm là đỏ mặt. Nàng ta cúi đầu, ánh mắt dán chặt vào người Tô Cảnh Lương, không nói một lời.

Tô Cảnh Lương nhìn thấy gương mặt nàng ta đã đỏ bừng, ý cô nhìn con run nơi khỏe miệng, nói với Dương Xuyên Xuyên.

"Dương tiểu thư đừng hát nữa."

Dương Xuyên Xuyên "ừ" một tiếng, sau đó nhìn sang chỗ phát ra tiếng nói, nhìn thấy một khuôn mặt trắng nõn như ngọc, vừa hiền hòa vừa anh tuấn.

Nàng dùng sức nuốt nước miếng, cảm thấy nam nhân ở trước mặt thật là mê người.

Nàng lắc lư thân mình đứng dậy, bước về phía Tô Cảnh Lương.

Càng bước càng gần.

Về mặt của Dương Xuyên Xuyên... hình như chẳng hề nhìn qua Tô Sơ Tâm một lần nào.

Kể đó, nàng ngừng đầu, nuốt nước miếng, về mặt có vài phần khát vọng.

Dương Xuyên Xuyên nói nhỏ: "Ta muốn hôn người."

Một câu vừa thốt lên, sắc mặt Tô Sơ Tâm đột ngột tái nhợt.

Thế nhưng, Tô Cảnh Lương lại không hề phản ứng lại.

Y không đẩy Dương Xuyên Xuyên ra, cũng không có ý đón nhận nàng.

Chỉ thấy gương mặt Dương Xuyên Xuyên dần dần đến gần cánh môi đang nở nụ cười của Tô Cảnh Lương.

Ngón tay Tô Sơ Tâm Tô nắm lại thật chặt. Nàng ta vuron ra, muốn đẩy Dương Xuyên Xuyên ra.

Bất thành linh, một bóng đen chen vào giữa hai người.

Cả người Dương Xuyên Xuyên không kịp phản kháng đã bị kéo vào trong vòng tay đầy đặn ấm áp.

Một thân thể mềm mại chọt sa vào lồng ngực khiến cho Tô Cẩm Li có chút sững sờ.

Hắn chỉ là không đành lòng nhìn thấy cặp mắt ai oán của Tô Sơ Tâm

Cho nên mới không để cho nữ tử này quấy phá.

Thế nhưng, nữ tử này bị hắn dùng sức kéo nhào vào lòng, điều đó khiến cho bản thân hắn bị chấn động rất sâu, cả người hắn có cảm giác rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Hôn đột xuất (6)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Há to mồm, lại không biết nên nói cái gì.

Dương Xuyên Xuyên hơi ngừng đầu lên, nhìn khuôn mặt của người trước mắt mình, người này khác với người vừa rồi.

Nàng có hết sức để nghĩ xem nam nhân này là ai...

Nhưng nàng đang say, hơi đầu mà nhớ nổi?

Dương Xuyên Xuyên nuốt nước miếng, ánh mắt nàng vừa mê lỵ vừa lóe sáng.

"Gia đúng là có điểm phúc, người kia vừa mới đi, bây giờ lại có một người anh tuấn tới nữa!" (bà tự xưng -.-)

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên dùng sức kéo chân lên, vuron tay, đáng về cực kỳ ngả ngớn. Nàng sờ cảm Tô Cẩm Li, miệng cứ "chắc chắc" khen ngợi.

"Nhìn khuôn mặt này này, muốn lạnh băng bao nhiêu có bấy nhiêu, chẳng biết nếu hôn một chút, có phải vẫn lạnh băng như vậy hay không..."

Thế nhưng, lời của nàng còn chưa dứt...

Cánh môi nàng đã bị hắn hung hăng chặn lấy.

Gống như nụ hôn trừng phạt, hắn lại ngoạm lấy môi nàng thêm một lần nữa. Đầu của Tô Cẩm Li muốn nổ tung rồi!

Cánh môi của nữ tử này ngọt và mềm mại hơn trong tưởng tượng của hắn nhiều lắm.

Khiến hắn muốn ngừng mà không được!

Thế nhưng, đáy lòng hắn cũng dần trở lại về bình ổn.

Chẳng rõ đến cùng là hắn ngăn cản nàng hôn Tô Cảnh Lương để Tô Sơ Tâm không phải khổ sở, thờ phào nhẹ nhõm...

... Hay là khi thấy nàng sắp hôn Tô Cảnh Lương, sự buồn bực trong lòng hắn lại tan đi một cách không rõ nữa?

Tóm lại, Tô Cẩm Li biết cõi lòng mình đã trở lại về yên tĩnh.

Dần dần, hắn càng lúc càng không thể khống chế nụ hôn say đắm này.

Hàng mi dài chớp chớp, hắn nhìn thấy nữ tử trong lòng nhắm mắt lại, đáng về ngây ngốc như từ trên trời rơi xuống.

Bất chợt, đáy lòng hắn cười thầm một hồi.

Hắn lè lưỡi, cạy mở cánh môi của nàng.

Hôn sâu vào thật nhanh.

Dùng hết khả năng để hút lấy khuôn miệng tươi ngọt của nàng.

Thần hình nàng hơi run run.

Hai người ôm nhau, cảnh tượng hôn môi yên tĩnh mà đẹp tuyệt.

Trong mắt Tô Cảnh Lương, cảnh tượng ấy tựa như một luồng sáng chói lòa, đâm vào mắt y thật đau đớn!

Ngay cả cõi lòng y cũng cảm thấy không thoải mái.

Rốt cuộc y bị sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Hôn đột xuất (7)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Một nữ nhân, chẳng qua mới gặp hai lần, vì sao tim của y lại đập mạnh như thế?

Tô Sơ Tâm bị vụ hôn đột xuất kia dọa sợ, ngay sau đó, nàng ta cảm giác được thân mình của Tô Cảnh Lương cứng đờ, quay đầu lại thật mạnh, trông thấy vẻ mặt mắt hờn của y.

Lần thứ hai...

Gặp nữ tử kia hai lần, trước mặt nàng ta (Sơ Tâm), Tô Cảnh Lương đã mất hôn hai lần rồi!

Cõi lòng của nàng ta bỗng dưng trở nên khó chịu.

Nàng ta không tài nào chấp nhận được việc ngay trước mặt mình, nơi đây mắt nam tử mà nàng ta thích lại hiện lên bóng hình của nữ tử khác.

Ánh mắt Tô Sơ Tâm trở nên rất sâu, phản chiếu tia sáng không rõ ràng.

Sau đó, nàng ta lại nhìn qua hai người đang hôn nhau kia.

Bất thình lình, dường như nghĩ đến cái gì đó, nàng ta âm thầm nở nụ cười sâu xa.

Hồi lâu sau, Tô Cẩm Li mới buông Dương Xuyên Xuyên ra, vẻ lưu luyến chẳng nở rời.

Dương Xuyên Xuyên thờ hồng học, thần trí dần dần quay trở lại.

Nàng, nàng, nàng lại hôn môi một nam nhân như vậy!

Ngẩng đầu, trông thấy vẻ mặt lạnh nhạt của Tô Cẩm Li!

Đáy lòng không khỏi tức giận!

Thế nhưng, khi nàng vừa muốn mở miệng bùng cháy thì lại trông thấy hàng mi dài rục sáng, đôi mắt ánh lên cái nhìn mê người của nam tử. Trong thoáng chốc, Dương Xuyên Xuyên không biết nên nói gì cả.

Nàng nắm chặt mấy ngón tay, nhủ thầm, dùng sức lau sạch môi, liếc Tô Cẩm Li một cái, thốt ra một câu giống như đang phát tiết cơn giận: “Bản quái!”

Tô Cẩm Li nhủ thầm nheo mắt, ánh mắt đặc biệt lạnh như băng đủ dọa người, giọng nói trầm thấp áp bức tàn khốc: “Người nói cái gì? Người lập lại lần nữa!”

Nàng dám nói hần bản!

Vô liêm sỉ!

Hần hôn nàng, không hề ghét bỏ nàng, trái lại nàng dám ghét bỏ hần trước!

Trong khoảnh khắc đó, kira gần của Tô Cẩm Li lại bùng lên.

Thế nhưng đồng thời, hần cũng phát hiện một chuyện khiến hần ngay càng hồng mắt!

Mỗi một lần đụng tới nữ nhân này, hần đều gần đến mức nổi trận lôi đình!

Từ trước đến nay, hần đối xử với mọi người lạnh lùng xa cách, tàn khốc khắc nghiệt, vậy mà tại sao đứng trước nữ nhân này, hần cứ nổi giận lập đi lập lại nhiều lần như vậy?

Chương 53. Hôn đột xuất (8)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Li không đa tình, thậm chí có thể nói là khá chung tình!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm, không có một nữ nhân nào bước được vào lòng hần!

Hần cũng không lam tình (lam vượt mức), nhưng không có nghĩa hần không có nữ nhân. Ở bên cạnh hần, nữ nhân phải trải qua sự chọn lựa trăm cay nghìn đắng, hơn nữa tuyệt đối phải sạch sẽ, chưa từng bị nam nhân đụng chạm vào, bởi vì hần thích sạch sẽ. Nếu nữ nhân đó từng chạm vào nam nhân khác, chắc chắn hần sẽ không thèm!

Thậm chí còn chẳng muốn ngó tới một lần!

Cho nên, chi cần là nữ nhân do bản, hần đều vớt vơ. Vì thế, nữ nhân của hần bị đổi đi đổi lại, không ai có thể ở bên cạnh hần lâu lâu dài dài.

Hần không thèm để ý, càng không muốn lưu ý!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm!

Nhưng nàng ta không phải nữ nhân của hần!

Vậy mà bây giờ, tất cả đều rối loạn!

Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân này dám làm hần chủ động hôn mình!

Hơn nữa, thậm chí.....

Hần lại có một chút cảm giác ấy, mê luyến vụ hôn của nàng, mê luyến hơi thở của nàng...

Thậm chí còn muốn cả thân thể nàng!

Bản thân hần thích sạch sẽ, nhưng khi chạm vào nàng, dường như chuyện đấy (chuyện hần thích sạch) tự động biến mất vậy!

Ánh mắt Tô Cẩm Li hơi thay đổi.

Không thể không thừa nhận, nếu nữ nhân này muốn dùng trăm phương nghìn kế để khiến hần chú ý thì nàng thành công rồi.

Nàng cũng đường hoàng khoi dậy dực vọng tận đáy lòng của hần, làm ý nghĩ tận đáy lòng hần thức tỉnh, hần muốn chiếm lấy nàng!

Tô Cẩm Lí bị ý nghĩ của mình làm hoảng hốt.

Hần chưa kịp nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đã nói rất tự nhiên:

"Tô vương gia, ngài hôn ta, ta cũng hôn lại ngài. Chiến tranh giữa chúng ta kết thúc tại đây."

"Vẫn là câu nói đêm qua, ngài và ta kết thúc như thế!"

"Nói thật, ta tuyệt đối không muốn có một chút quan hệ nào với ngài!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nói xong, nàng liền cảm giác được toàn thân Tô Cẩm Lí tỏa ra hơi thở lạnh như băng, nhưng nàng vẫn cố lấy lại sự can đảm cho chính mình, lớn tiếng nói: "Ngài coi như chưa từng gặp ta, ta cũng coi như không quen biết ngài!"

Chương 54. Ta không lạ gì ngài (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Ta là cô nương nhà người ta, ngài hôn ta, coi như ngài được hưởng chút ánh sáng, chuyện đó... Ta chịu chút uất ức đấy, huề nhau như vậy đi!"

Tô Cẩm Lí nhìn qua Dương Xuyên Xuyên, quả thực là vẻ mặt uất ức.

Giống như bị hần hôn là chuyện gì đó bản lĩnh vậy.

Tô Cẩm Lí có chút không phục!

Nữ nhân trong thiên hạ, có bao nhiêu người muốn trèo lên giường hần, bao nhiêu người muốn tình một đêm với hần chứ!

Vậy mà nàng dám không thêm ngó ngang tới hần!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng, nói: "Người đang ghét bỏ ta à?"

"Người cũng biết có bao nhiêu nữ nhân muốn trèo lên giường ta, làm nữ nhân của ta chứ!"

"Làm nữ nhân của ta, đó là giấc mộng mà bao nhiêu nữ nhân thiết tha cầu mong đấy."

"Mà bây giờ, ta có thể cho người một cơ hội, cho phép người đến gần ta!"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, nam nhân này, có phải đầu óc hần có vấn đề không vậy?

Do lời nói của nàng không rõ ràng hay năng lực lý giải của hần có vấn đề nhỉ?

Ngay tức khắc, Dương Xuyên Xuyên xì một tiếng khinh miệt, kèm theo sự cười nhạo và nói:

"Ai thêm muốn ngài, ngài tìm ai vậy hả?!"

"Dù sao ta cũng không lạ gì việc trèo lên giường lớn của ngài!"

"Nam nhân chỉ có một hình dạng, tắt đèn rồi, chẳng phải xài ai cũng như nhau sao? Có cái gì khác à?"

"Xin lỗi nhé, ta có tình không quan tâm đến việc xài một nam nhân như ngài đấy!"

Dương Xuyên Xuyên tròn mắt với Tô Cẩm Lí, nói rất hung tợn:

"Tô vương gia, ta không giống với những nữ nhân khác, không phải ngài cứ muốn là được!"

Nói xong, nàng không thêm ngoảnh lại nhìn ánh mắt kinh ngạc đủ sắc thái của ba người còn lại.

Nàng kiêu ngạo như một nữ vương, xoay người rồi đi.

Buồn cười, dám muốn nàng làm nữ nhân của mình!

Ngoại trừ thân phận Vương gia, ngoại trừ cái thân xác đó, người còn cái gì?

Lấy gì mà muốn ta làm nữ nhân của người?

Tô Cẩm Lí, cái đồ mang tư tưởng nam nhân cổ đại như người, tốt nhất đừng nghĩ tới việc có ý đồ với ta. Bằng không, ta nhất định khiến người chịu không nổi!

Tô Cẩm Lí nhìn nàng rồi đi, ánh mắt hơi nheo lại.

Hần thả tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lí nghĩ...

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khoi dậy hứng thú của ta, người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm à?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53: Hôn đột xuất (8)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Lí không đa tình, thậm chí có thể nói là khá chung tình!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm, không có một nữ nhân nào bước được vào lòng hần!

Hần cũng không lam tình (lam vượt mức), nhưng không có nghĩa hần không có nữ nhân. Ở bên cạnh hần, nữ nhân phải trải qua sự chọn lựa trăm cay nghìn đắng, hơn nữa tuyệt đối phải sạch sẽ, chưa từng bị nam nhân đụng chạm vào, bởi vì hần thích sạch sẽ. Nếu nữ nhân đó từng chạm vào nam nhân khác, chắc chắn hần sẽ không thêm!

Thậm chí còn chẳng muốn ngó tới một lần!

Cho nên, chỉ cần là nữ nhân do bản, hần đều vứt bỏ. Vì thế, nữ nhân của hần bị đổi đi đổi lại, không ai có thể ở bên cạnh hần lâu lâu dài dài.

Hần không thêm để ý, càng không muốn lưu ý!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm!

Nhưng nàng ta không phải nữ nhân của hắn!

Vậy mà bây giờ, tất cả đều rối loạn!

Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân này dám làm hắn chủ động hôn mình!

Hon nữa, thậm chí.....

Hắn lại có một chút cảm giác áy, mê luyện nộ hôn của nàng, mê luyện hơi thở của nàng...

Thậm chí còn muốn cả thân thể nàng!

Bản thân hắn thích sạch sẽ, nhưng khi chạm vào nàng, dường như chuyện đấy (chuyện hắn thích sạch) tự động biến mất vậy!

Ánh mắt Tô Cẩm Lí hơi thay đổi.

Không thể không thừa nhận, nếu nữ nhân này muốn dùng trăm phương nghìn kế để khiến hắn chú ý thì nàng thành công rồi.

Nàng cũng dường như khơi dậy dự vọng tận đáy lòng của hắn, làm ý nghĩ tận đáy lòng hắn thức tỉnh, hắn muốn chiếm lấy nàng!

Tô Cẩm Lí bị ý nghĩ của mình làm hoảng hốt.

Hắn chưa kịp nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đã nói rất tự nhiên:

"Tô vương gia, ngài hôn ta, ta cũng hôn lại ngài. Chiến tranh giữa chúng ta kết thúc tại đây."

"Vẫn là câu nói đêm qua, ngài và ta kết thúc như thế!"

"Nói thật, ta tuyệt đối không muốn có một chút quan hệ nào với ngài!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nói xong, nàng liền cảm giác được toàn thân Tô Cẩm Lí tỏa ra hơi thở lạnh như băng, nhưng nàng vẫn cố lấy lại sự can đảm cho chính mình, lớn tiếng nói: "Ngài coi như chưa từng gặp ta, ta cũng coi như không quen biết ngài!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Ta không lạ gì ngài (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Ta là cô nương nhà người ta, ngài hôn ta, coi như ngài được hưởng chút ánh sáng, chuyện đó... Ta chịu chút uất ức đấy, huê nhau như vậy đi!"

Tô Cẩm Lí nhìn qua Dương Xuyên Xuyên, quả thực là vẻ mặt uất ức.

Giống như bị hắn hôn là chuyện gì dơ bẩn lắm vậy.

Tô Cẩm Lí có chút không phục!

Nữ nhân trong thiên hạ, có bao nhiêu người muốn trèo lên giường hắn, bao nhiêu người muốn tình một đêm với hắn chứ!

Vậy mà nàng dám không thêm ngó ngang tới hắn!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng, nói: "Người đang ghét bỏ ta à?"

"Người cũng biết có bao nhiêu nữ nhân muốn trèo lên giường ta, làm nữ nhân của ta nhỉ!"

"Làm nữ nhân của ta, đó là giấc mộng mà bao nhiêu nữ nhân thiết tha cầu mong đấy."

"Mà bây giờ, ta có thể cho người một cơ hội, cho phép người đến gần ta!"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, nam nhân này, có phải đầu óc hắn có vấn đề không vậy?

Do lời nói của nàng không rõ ràng hay năng lực lý giải của hắn có vấn đề như?

Ngay tức khắc, Dương Xuyên Xuyên xì một tiếng khinh miệt, kèm theo sự cười nhạo và nói:

"Ai thêm muốn ngài, ngài tìm ai vậy hả?!"

"Dù sao ta cũng không lạ gì việc trèo lên giường lớn của ngài!"

"Nam nhân chỉ có một hình dạng, tắt đèn rồi, chẳng phải xài ai cũng như nhau sao? Có cái gì khác à?"

"Xin lỗi nhé, ta có tình không quan tâm đến việc xài một nam nhân như ngài đấy!"

Dương Xuyên Xuyên tròn mắt với Tô Cẩm Lí, nói rất hung tợn:

"Tô vương gia, ta không giống với những nữ nhân khác, không phải ngài cứ muốn là được!"

Nói xong, nàng không thêm ngoảnh lại nhìn ánh mắt kinh ngạc đủ sắc thái của ba người còn lại.

Nàng kiêu ngạo như một nữ vương, xoay người rồi đi.

Buồn cười, dám muốn nàng làm nữ nhân của mình!

Ngoại trừ thân phận Vương gia, ngoại trừ cái thân xác đó, người còn cái gì?

Lấy gì mà muốn ta làm nữ nhân của người?

Tô Cẩm Lí, cái đồ mang tư tưởng nam nhân cổ đại như người, tốt nhất đừng nghĩ tới việc có ý đồ với ta. Bằng không, ta nhất định khiến người chịu không nổi!

Tô Cẩm Lí nhìn nàng rồi đi, ánh mắt hơi nheo lại.

Hắn thề tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lí nghĩ..

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm à?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Ta không lạ gì ngài (2)

Hắn thở tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lý nhàn nhạt nhớ lại - -

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, vậy người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm?

Có thể để cho ta không điều kiện che chở rồi chứ?

Huống hồ, là nữ nhân đã man vô lý như người, rõ ràng là dùng bản thân chơi cái gì lạ mềm buộc chặt, hiện tại lại giả bộ chính mình một vẻ cao quý lạnh lùng!

Người cho là như thế này, ta liền sẽ bỏ qua người sao?

Từ trước đến nay, ở trong thế giới của hắn, chỉ có nữ nhân hắn không cần, không có nữ nhân không cần hắn!

Nghĩ tới đây, Tô Cẩm Lý nhìn cũng không có nhìn Tô Cảnh Lương cùng Tô Sơ Tâm liếc mắt một cái, liền vội vàng rời đi.

Hứng thú trên mặt Tô Cảnh Lương càng lúc càng dày đặc hơn rồi!

Rất lâu, mới trầm thấp nở nụ cười.

Thật sự là một nữ nhân thú vị!

Hắn càng ngày càng có hứng thú rồi!

Cũng càng ngày càng thích rồi!

So với nữ nhân bên cạnh hắn, một người đều đã khác biệt!

Nhìn Tô Cảnh Lương ý vị thâm trường cười, ánh mắt Tô Sơ Tâm càng lúc càng tối lại, nhưng mà trên mặt, trước sau vẫn ôn hòa mềm mại, nhỏ giọng nói: "Cảnh Lương..... Chúng ta cũng trở về đi, ta đồng ý phụ vương cùng mẫu phi, đêm nay muốn đến chỗ bọn họ!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Ta không lạ gì ngài

Vương phủ.

Tô Cẩm Lý tiếp nhận thánh chỉ trong cung, sắc mặt cả người, dần dần biến thành màu xanh đen.

Vương phi, cũng là mẹ đẻ Tô Cẩm Lý, Tuyệt Y.

Về mặt đây ý cười, đứng ở bên cạnh Tô Cẩm Lý.

Nhìn đến con trai của mình thân thể cứng ngắc bất động, thúc giục nói:

"Cẩm Lý, tiếp chi đi!"

Tô Cẩm Lý nghe được lời Tuyệt Y nói, mới cuối đầu.

Âm thanh nặng nề, nghe không ra một phần cảm xúc nào.

Lãnh đạm nói: "Nhi thần tiếp chi, tạ phụ vương ân điển."

Nhìn đến Tô Cẩm Lý tiếp chỉ, Tuyệt Y lúc này mới niềm nở, mặt mày như hoa cười.

Vội vàng phái nha hoàn lấy bạc, đút lót cho công công truyền chỉ.

Rồi sau đó phái người tiễn ra ngoài.

Đại sảnh Vương phủ vừa mới an tĩnh lại.

Tô Cẩm Lý liền "Bốp" một tiếng, đem thánh chỉ hung hăng ném ở trên mặt đất.

Xoay người muốn ra ngoài.

"Cẩm Lý - - "

Giọng Tuyệt Y nhàn nhạt, mang theo một tia ôn nhu, kêu hô Tô Cẩm Lý.

Thân thể Tô Cẩm Lý khựng lại, không có qua đầu.

"Cẩm Lý, đây là thánh chỉ phụ vương con đưa ra."

"Hiện tại thân thể phụ vương con, ngày càng suy yếu, không biết còn bao lâu, khả năng sẽ - - "

Nói tới đây, giọng Tuyệt Y mang theo một tia bi thương.

Hơi hơi nặn ra một nụ cười tươi tắn.

Nhìn bóng lưng Tô Cẩm Lý, mới nhỏ giọng nói:

"Cẩm Lý, mẫu phi biết, con ghét nhất chính là người bị khác khống chế chính mình."

"Nhưng mà, nếu tại Vọng Nguyệt Lâu hôn cô nương nhà người ta, thì phải chịu trách nhiệm."

"Một vị cô nương tốt đẹp như thế, bị con khinh bạc, về sau lập gia đình đúng là cực kỳ khó khăn."

Chương 58: Ta mới không lạ gì ngài (5)

Sắc mặt Tô Cẩm Lý xanh mét, mang theo vài phần sát khí, gần từng chữ chăm chọc nói: "Làm sao vậy? Lân này vừa lòng rồi chứ?"

Tô Cảnh Lương Bị nói như vậy, nói có chút mờ mịt.

Nhiu nhuu mây, đầy mắt mang theo vài phần không vui.

Chính mình cái gì đều không có đã làm!

Tô Cẩm Lý nói cái quái gì với mình thế!

Tô Cẩm Lý nhìn đến Tô Cảnh Lương không Lương, trong lòng càng thêm buồn bực.

Hắn biết mà, hẳn liền là biết mà, Tô Cảnh Lương căn bản là biết chính mình thích Tô Sơ Tâm!

Lúc trước, Tô Sơ Tâm nói muốn gả cho hoàng huynh, huynh ấy liền đồng ý!

Hắn không biết, trong lòng Tô Cảnh Lương tới cùng suy nghĩ cái gì.

Nhưng mà, bọn hắn tình như thù thù, máu mủ tình thâm, hẳn đúng là vẫn luôn nhin.

Nhìn nữ nhân mà mình yêu bị cướp đi, cũng là yên lặng cam chịu.

Hiện tại, chuyện này rốt cuộc là sao!

Trái lại, hoàng huynh lại muốn đẩy cho chính mình một nữ nhân!

Tô Cẩm Lý nắm lấy nắm chặt quả đấm, toàn thân bộc phát ra hơi thở băng lãnh.

Nói gần từng chữ nói "Phụ vương hạ chỉ, hôn sự Tô vương cùng đại tiểu thư Dương gia, định vào 19 tháng này."

"Còn có mười ngày, chính là ngày đại hôn của ta....."

"Lân này, Vương huynh, huynh vừa lòng rồi chứ?"

Huynh vừa lòng chứ?

Huynh nếu yêu Tô Sơ Tâm, như thế rất tốt.

Ta muốn thành thân rồi.....

Không có bất luận cái tư cách gì, cùng huynh cướp đoạt nữ tử này rồi!

Kỳ thật, ta vẫn coi huynh là ca ca ta quý trọng nhất, chưa từng nghĩ cùng huynh cướp đoạt thứ gì!

Trong lòng ta, Sơ Tâm, cho dù là người ta trân quý nhất, yêu sâu nhất.

Nhưng mà, cũng không sánh bằng tình cảm huynh đệ của chúng ta!

Hai năm nay, huynh nhìn không ra sao?

huynh không cảm giác được sao?

Ta vẫn luôn bài xích, bài xích ta cùng Tô Sơ Tâm có bất luận cái tiếp xúc gì.

Thậm chí, ta ngay cả liếc nhìn nàng một cái, đều là vụng trộm.

Ta biểu hiện lạnh nhạt, biểu hiện không thích, biểu hiện không cần.

Ta cùng nữ nhân khác, hồ mưa gọi gió, coi các nàng như Tô Sơ Tâm!

Còn muốn ta phải như thế nào?

Có phải toàn bộ đều là âm mưu của huynh hay không?

Nói cái gì bồi tội với đại tiểu thư Dương gia!

Rõ ràng, liền là có tính toán!

Tô Cẩm Lý nghĩ tới đây, nắm chặt ngón tay, nhắm mắt lại.

"Vương huynh, huynh thật là để cho ta thất vọng....."

"Từ ấy năm nay, uống công ta kính trọng huynh như vậy, kính yêu huynh....."

"Huynh vậy mà, đối với ta như vậy....."

Tô Cảnh Lương nhủ mĩ, trong nháy mắt, như là nghĩ tới cái gì một dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Ta mới không lạ gì ngài (6)

"Huynh vậy mà, đối với ta như vậy....."

Tô Cảnh Lương nhủ mĩ, trong nháy mắt, như là nghĩ tới cái gì một dạng.

Đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Tô Sơ Tâm một bên ngồi, trầm lặng không hé răng.

Ánh mắt hơi hơi lóe lóe.

Tô Sơ Tâm nhìn đến ánh mắt Tô Cảnh Lương như vậy, đột nhiên gất gao cắn môi.

Rất lâu, mới chậm rãi giết giết môi, thật cẩn thận đứng dậy.

Về mặt mang theo vài phần tội nghiệp, chọc người đồng tình.

Sợ hãi mờ miêng, hô một tiếng: "Cẩm Lý....."

Thân thể Tô Cẩm Lý ngưng một trận, không có nhìn về phía Tô Sơ Tâm.

Tô Sơ Tâm lại tiêu sái đến trước mặt Tô Cẩm Lý, ngừng đầu, đôi mắt ngấn nước:

"Không nên trách Cảnh Lương....."

Tô Cẩm Lý nghe năm chữ này, đáy lòng giống là bị người đánh một quyền, khó chịu cực kỳ:

"Không phải Cảnh Lương nói, toàn bộ cũng không là Cảnh Lương làm....."

"Cẩm Lý, là ta, hôm qua lúc cùng phụ vương mẫu phi, ta nhất thời, không cẩn thận nói lỡ miệng....."

"Ta thật không ngờ đến phụ vương vậy mà ban hôn cho hai người, thật sự thật không ngờ....."

"Cẩm Lý, nếu là huynh không thích, ta liền đi tìm phụ vương, ta tự mình đề cho phụ vương thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, huynh chịu không?"

Tô Cảnh Lương cũng lạnh nhạt đứng lên, quần áo từ y, chói mắt cực kỳ, đáy lòng hơi vài phần không thoải mái, nữ nhân kia, vậy mà phải gả cho hoàng đệ của mình rồi sao?

Trong nháy mắt như vậy, trong đầu hẳn, hiện lên bóng dáng Dương Xuyên Xuyên.

Nhưng mà, cực kỳ nhanh chóng, vẫn lại là đánh tan.

Cầm tay Tô Sơ Tâm, nhìn Tô Cẩm Lý, mang theo vài phần bất đắc dĩ nói "Cẩm lý, đệ nói - -"

"Thôi....."

Tô Cẩm Lý đột nhiên ngắt lời Tô Cảnh Lương.

Sau đó thân nhiên nói: "Nếu toàn bộ đều là hiểu lầm, như thế đến đây là ngừng đi!"

"Từ hôn cũng không được, nếu lúc này đề cho các người đi tìm phụ vương."

"Phụ vương khẳng định sẽ trách cứ bốn vương, khó tránh khỏi động khí."

"Mẫu phi nói, thân thể phụ vương gần đây vẫn không tốt."

"Ta không muốn bị mọi người chỉ trích là kẻ bất hiếu!"

"Mang tội danh thiên cổ!"

"Thôi thôi, chuyện của bốn vương, bốn vương tự mình giải quyết!"

Vẫn lại là nói không nên lời bất luận cái lời ngoan độc gì!

Đối mặt Tô Sơ Tâm, hẳn mãi không có bất luận cái dừng khí đi trách cứ nàng dù chỉ một chút.

Tô Cẩm Lý xoay người, trên mặt nhìn không tới bất luận cái cảm xúc gì, xoay mình lên ngựa, lạnh nhạt đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ta mới không lạ gì ngài (7)

Dương phủ.

"Không lấy chồng, không lấy chồng, con không muốn lấy!"

Dương Xuyên Xuyên bị lấy lý tai, đối với Dương Vạn Tài cùng Dư Thúy sắc đầu nguầy nguậy, lớn tiếng hô.

Đưa cái gì chứ, trong một đêm, một thánh chi nện vào trên đầu nàng, vậy mà để nàng gả cho Tô Cẩm Lý?

Nam nhân kia?

Đồ con heo kiêu căng tự đại, nàng mới không cần gả cho hắn!

"Xuyên Xuyên..... con tại sao không biết tốt xấu như vậy!"

Dư Thúy cho dù là vẫn yêu thương nữ nhi của mình, bây giờ cũng mở miệng, bắt đầu chỉ trích rồi!

Chuyện tốt trừ trên trời rơi xuống đó!

Nhị hoàng tử của hoàng thất, đường đường Tô vương gia, muốn kết hôn Dương Xuyên Xuyên nhà nàng ta.....

Nữ nhi lại nói không lấy chồng!

Dương Vạn Tài cũng tức đến mũi nở to tròng mắt.

Nhìn nữ nhi, đột nhiên một vỗ bần.

Sau đó đem hết toàn lực hung tợn trừng mắt Dương Xuyên Xuyên một cái nói:

"Xuyên Xuyên, con nếu là không lấy chồng, chính là kháng chi....."

"Kháng chi là cái gì, kháng chi, đó chính là phải chết!"

"Mạng cả nhà chúng ta, đều không có!"

"Chẳng lẽ, con muốn cả nhà chúng ta, đều phải đi theo con đền mạng?"

"Huống chi, con có biết hay không, mấy ngày nay con một mực ngoại ở bên ngoài ngoạn chơi, đều chưa kịp nói cho con.."

"Mẫu thân con, hiện tại mang thai hài tử, đại phu chẩn đoán, là con trai, đó là của đệ đệ của con....."

"Chẳng lẽ, con muốn cho đệ đệ còn chưa chào đời của mình, cũng chết theo con sao?"

Dương Xuyên Xuyên nghe được mấy lời như vậy, đột nhiên cả người ngầy ra rồi.

Nàng vẫn hi vọng cha mẹ ở hiện đại của mình có thể sinh một người đệ đệ hoặc là muội muội cho nàng.

Một cái gia đình lớn, cô là con gái độc nhất, luôn được sủng ái, đáng lẽ không phải luôn cô đơn đơn một người như vậy.

Mỗi một lần sinh nhật, mỗi lần tết đến sẽ không, đều là một mình cô.

Nhưng mà, nhiều năm như vậy, cha mẹ đều không có sinh cho cô một đứa em trai hoặc là em gái.

Mà cô, vẫn như cũ là hưởng thụ ánh mắt hâm mộ của nhiều người như vậy, sống cuộc sống cô đơn.

Sau lưng hảo hoa, là cang cô đơn cùng tịch tịch.....

Cha mẹ nàng vĩnh viễn cũng không biết, cho cô nhiều tiền bạc, cho cô nhiều quà tặng, cũng đều không bằng tình thân ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ta không lạ gì ngươi 8

Phụ mẫu thân nàng vĩnh viễn cũng không biết, cho nàng nhiều tiền bạc, cho nàng nhiều lễ vật, đều không thể bằng tình thân ấm áp.

Dương Xuyên Xuyên lắc lắc đầu, sau đó nhìn Dương Vạn Tài và Dư Thúy, bủn rủn, héch mắt lên.

Còn chưa kịp mở miệng nói chuyện đã nhìn thấy Tiểu Bích hốt hải chạy vào.

Gắt chặt Dương Xuyên Xuyên, sau đó thờ hớn hển nói với Dương Vạn Tài và Dư Thúy: "Lão gia, phu nhân, tiểu thư..... Tô..... Tô vương phủ, phái người đến đây....."

"Nói là ý chỉ của vương phủ, muốn bảy giờ tiểu thư đến ở lại vương phủ....."

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, nhất thời đứng lên, không thể ngồi xuống được nữa!

Wương phi đã tìm đến mình rồi!

Nàng phải nghĩ cách!

Nàng cần phản kháng, nàng cần đấu tranh!

Nhưng mà trong bụng Dư Thúy bây giờ có tiểu bảo bảo, nàng nên làm cái gì bây giờ?

Vào lúc Dương Xuyên Xuyên xoắn xuýt, Dương Vạn Tài lại biểu đạt trạng thái hào phóng thoải mái của mình vô cùng rõ ràng.

Đột nhiên đứng lên, cười ha ha, sau đó khoát tay áo, nói với Tiểu Bích:

"Nhanh mời bọn họ vào, thất thần làm gì!"

Tiểu Bích nghe Dương Vạn Tài nói như vậy, nhất thời chẳng quan tâm đến tiểu thư của mình, vội vàng chạy ra ngoài.

Dương Xuyên Xuyên thấy một màn như vậy, khóc không ra nước mắt, thật sự có thể nói là hai mặt đều là địch!

Dư thúy thấy thế, kéo Dương Xuyên Xuyên chạy đến đầu đường, lấy trang sức, son của mình ra, tự mình sửa sang cho Dương Xuyên Xuyên.

Vừa bôi bôi trét trét, vừa chỉ tiếc rên sất không thành thép dạy bảo:

"Xuyên Xuyên, lần này đúng là cơ hội tốt để con xoay người."

"Ta và phụ thân con không cần vị trí quan lại, cũng không cần bao nhiêu tiền....."

"Chỉ cầu mong con cùng hài tử trong bụng ta, có thể bình an, hạnh hạnh phúc phúc!"

"Vi hôn sự của con, sâu đến nỗi ngày đêm khó ở, hiện tại con cưới chính là Tô vương gia....."

"Nương là người từng trải, nương cái gì cũng biết, Tô vương gia nếu đồng ý cưới con, chứng tỏ đáy lòng hắn có con."

"Cho nên, Xuyên Xuyên....."

"Đến vương phủ, cũng không thể ở nhà náo loạn nữa rồi!"

Dương Xuyên Xuyên vốn đã không vui vẻ, nghe nói như vậy, nhất thời toàn thân run bắn!

Đến vương phủ!

Địa bàn của vương gia!

Mình ác độc chinh hấn nhiều thứ như vậy, hắn sẽ dễ dàng bỏ qua cho mình sao?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Ta không lạ gì ngươi 9

Mình ác độc chinh hấn nhiều thứ như vậy, hắn sẽ dễ dàng bỏ qua cho mình sao?

Nhất thời, trông mong nhìn Dư Thúy, nói: "Nương, Tô vương gia đó..... Hắn có bệnh thích sạch sẽ....."

"Không phải thích sạch sẽ, đó là sạch sẽ!"

Dư Thúy dừng một chút, tiếp tục nói: "Con còn ghét bỏ? Có người đồng ý cưới con, còn là vương gia, người ta không tức giận với con là tốt rồi!"

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, nhất thời đáy lòng có chút bi ai.

Căm giận cắn chặt hàm răng, ánh mắt ngập nước, chớp nháy nhìn Dư Thúy.

Ngoài miệng nói: "Con đi còn không được sao, nương hà tất phải hạ thấp con như vậy?"

Đáy lòng lại hung tợn nhớ lại - -

Cắt.....

Nam nhân kia xó cái gì tốt, tất cả các người đều coi hắn như bảo bối!

Hừ!!!!!!!!!!!!

Nàng đi, nhưng không có nghĩa là nàng gả!

Nếu nàng không có quyền từ hôn, kết cục của từ hôn là chết.....

Thật xin lỗi, nàng không muốn chết, cho nên, nàng sẽ nghĩ cách khiến nam nhân kia chủ động từ hôn!

Ai thắng ai thua, còn phải xem đến cuối cùng!

Đường đường chính chính là Thiên Kim Đại Tiểu Thư của Dương gia, chẳng lẽ còn sợ một người già cỗi hủ?

Dương Xuyên Xuyên vừa nghĩ, đáy mắt lóe ra chút ánh sáng.

Đương nhiên, Dư Thủy không chú ý sự quý dị của nữ hài nhà mình.

☆☆

Khi Dương Xuyên Xuyên đi tới vương phủ.

Vương phi Tuyết Y còn chưa hồi cung.

Đôi mắt tình cảm, mang theo vài phần đánh giá từ trên xuống dưới, nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên không quý xuống.

Nàng cao ngạo, không quen thói hèn mọn như thế.

Tiểu Bích sau lưng nàng, đèn báo động đã bắt đầu nháy mắt rồi.

Nhìn thấy như vậy, vội vàng nhanh chóng lời Dương Xuyên Xuyên, sau đó kéo cả người Dương Xuyên Xuyên quý xuống.

Tiểu Bích sợ hãi mở miệng nói: "Vương phi nương nương, tiểu thư nhà thần mới đến, cực kỳ mới....."

"Cho nên, có chút thất lễ....."

Vương phi chỉ cười không nói.

Luộm Tiểu Bích một cái, sau đó mới lại nhìn về phía Dương Xuyên Xuyên, gật gật đầu, về mặt tỏ ra miễn ý.

"Quả nhiên là một cô nương tốt, ngày thường đoan chính xinh đẹp như vậy!"

"Cảm ơn vương phi nương nương đã khen!" Dương Xuyên Xuyên cố làm ra vẻ cúi đầu, biểu hiện ra ngoài vẻ mặt e lệ, nhìn chằm chằm nhìn gầy mình, nhỏ giọng đáp lời.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Ta không lạ gì người 10

"Cảm ơn vương phi nương nương đã khen!" Dương Xuyên Xuyên cố làm ra vẻ cúi đầu, biểu hiện ra ngoài vẻ mặt e lệ, nhìn chằm chằm nhìn gầy mình, nhỏ giọng đáp lời.

"Người đầu, đưa Dương cô nương vào chỗ ngồi."

Vương phi nương nương Tuyết Y từ ái nói một câu, sau đó lập tức có người đỡ Dương Xuyên Xuyên ngồi ở ghế tựa bằng lông dê.

Không mềm mại mà ấm áp.

Động tác của những người đó đều cực kỳ nhanh chóng, cũng cực kỳ tôn kính.

Có lẽ đều biết đây là vương phi hoàng thượng tự mình hạ chỉ ban cho Tô vương gia.

Tuyết Y cười cười, sau đó ngồi ở bên cạnh Dương Xuyên Xuyên, thân thiết kéo tay Dương Xuyên Xuyên, về mặt dịu dàng nói:

"Bản cung gọi con là Xuyên Xuyên nhé..... Tương lai chúng ta là người một nhà rồi!"

"Xuyên Xuyên, đừng nhớ Cẩm Lý này, tính tình cô phần táo bạo, cũng có chút không có nhân tính."

"Nhưng con yên tâm, hải tử của bản cung, bản cung hiểu, nếu nó làm khó dễ con, con cứ việc nói cho bản cung."

"Mà bản cung cũng sẽ phân phó mọi người trong vương phủ nhà nhìn Cẩm Lý, nếu nó dám làm khó dễ con, đến lúc đó, bản cung nhất định không tha cho nó....."

Tuyết Y thao thao bất tuyệt rất nhiều.

Dương Xuyên Xuyên càng nghe, đáy lòng càng vui vẻ!

Thì ra hiện tại mình đã có một người hậu thuẫn vô cùng kiên cố.

Bởi vậy, nếu muốn thoát khỏi con lộn giồng bá đạo mà tự phụ kia, sẽ dễ dàng hơn nhiều!

☆☆

Khi Tô Cẩm Lý trở về liền thấy được một màn này.

Mẫu thân của mình, kéo Dương Xuyên Xuyên, một bộ dạng vô cùng thân thiết.

Nhất thời, ánh mắt nghiêm túc.

Vừa muốn xoay người rời đi.

Lại bị nẫu thân mình tình mắt nhìn thấy, gọi với lại: "Cẩm Lý..... Con trở về thật đúng lúc!"

"Mẫu phi phải về cung xem phụ vương con, bây giờ Xuyên Xuyên trước hết ở lại vương phủ một chút, mấy ngày nữa, mẫu phi đón nàng tiến cung....."

Đợi sau khi Tuyết Y rời đi, Dương Xuyên Xuyên nhàn nhã tự đắc ngồi ở chỗ kia uống trà, chăm chú nhìn cẩn thận tỉ mỉ Tô Cẩm Lý đang đứng đen mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 64: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thù?

Lại bị nẫu thân mình tình mắt nhìn thấy, gọi với lại: "Cẩm Lý..... Con trở về thật đúng lúc!"

"Mẫu phi phải về cung xem phụ vương con, bây giờ Xuyên Xuyên trước hết ở lại vương phủ một chút, mấy ngày nữa, mẫu phi đón nàng tiến cung....."

Đợi sau khi Tuyết Y rời đi, Dương Xuyên Xuyên nhàn nhã tự đắc ngồi ở chỗ kia uống trà, chăm chú nhìn cẩn thận tỉ mỉ Tô Cẩm Lý đang đứng đen mặt.

Tô Cẩm Lý liếc nhìn Dương Xuyên Xuyên, trong mắt đều là tức giận cùng khinh thường.

Dương Xuyên Xuyên hừ lạnh một tiếng, đáy mắt cũng tràn đầy khinh thường.

Rồi sau đó, nhân nhật quay đầu đi.

Nhân nhậ tự đắc, tự nhiên uống trà.

Giống như là không thèm nhìn Tô Cẩm Lý vào trong mắt.

Uống xong, Dương Xuyên Xuyên lại vẫn bày ra tư thái rất cao ngạo.

Cầm chén trà, đưa cho a hoàn ở một bên.

Lập tức có a hoàn của Tô vương phủ, ân tình rót đầy trà.

Tô Cẩm Lý nhìn chằm chằm Dương Xuyên Xuyên, vốn định xoay người đi.

Chợt đột nhiên, cả người đi hướng ngược lại bước đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên.

Lập tức có a hoàn đi theo, lấy khăn tay ra, tình tế lau ghế, lau bàn.....

Không nhuộm bụi trần.

Rõ ràng đối mặt..

Lúc này Tô Cẩm Lý mới nhân nhật ngồi xuống, mang theo vài phần không chút khách khí.

Đối diện Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên tự nhiên cảm giác người tới bất thiện, nhưng mà không chịu bất cứ ánh hưởng gì.

Vẫn gió thoảng mây trôi như cũ uống trà.

Ánh mắt Tô Cẩm Lý sáng mà lạnh lùng, mặt lộ vẻ cười lạnh.

Lạnh nhạt nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên nhún vai, tự mình rót trà, đưa cho Tô Cẩm Lý.

Tô Cẩm Lý nhìn chén trà trước mặt mình, hơi hơi nhàu nhu mày.

Không tự chủ được nắm chặt quả đấm, quả nhiên, nữ nhân không sợ chết này, tự nhiên coi nơi này là nhà của mình.

Tất cả tư thái, còn có động tác, đều đã như là chủ nhân nơi này.

Mà hần, lại như là khách nhân!

Tô Cẩm Lý thờ ơ nâng lên, phát hiện tư thái Dương Xuyên Xuyên vẫn không chút hoang mang như cũ.

Nhất thời, tức giận trong đáy lòng mọc lan tràn.

Hận trước thù cũ, vọt vào đáy lòng hần.

Dương Xuyên Xuyên lại đi trước một bước mở miệng nói: "Ta là nữ mặt vương phi nương nương, mới miễn cưỡng ở lại."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 2

Dương Xuyên Xuyên lại đi trước một bước mở miệng nói: "Ta là nữ mặt vương phi nương nương, mới miễn cưỡng ở lại."

Lúc nói những lời này, trên mặt lại vẫn mang theo vài phần không dao động.

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, nhất thời không kiên nhẫn hất đầu, gần như chẳng muốn nhìn Dương Xuyên Xuyên một cái, đều đã cảm thấy phiền toái!

Gọn gàng dứt khoát nói: "Vậy thì đi đi! Vương phủ cũng không chào đón người!"

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, càng muốn chọc tức Tô Cẩm Lý.

Nàng cố ý, làm động tác của mình thông thả đến mức tối đa.

Nâng trà lên từng chút từng chút, tự nhiên tự đắc xốc bã trà lên.

Đưa xuống dưới mũi, nhẹ nhàng hít hà một chút.

Tầm tắc khen: "Trà của Vương gia, uống đều không giống người thường như vậy."

"Làm cho người ta khó có thể quên....."

"Nể mặt trà ở đây, ta cũng vui vẻ lưu lại!"

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên đưa chén trà đến bên miệng, từ từ thổi.

Giống như là sợ nóng.

Sau đó nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Khóe mắt lại bất động liếc nhìn Tô Cẩm Lý một cái.

Quả nhiên, toàn thân nam tử đều đã căng thẳng.

Lông mi nhướng lên một chút.

Nhất thời, đáy lòng Dương Xuyên Xuyên càng thêm sung sướng, nâng trà lên, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó Dương Dương đắc ý gục chén trà, ý bảo a hoàn lại rót một ly.

Tô Cẩm Lý nhìn nữ tử trước mặt, nhất thời tức giận rồi!

Hai tay ôm ngực, ánh mắt nhìn Dương Xuyên Xuyên đột nhiên trở nên có chút tà ác mà lạnh lùng.

"Nhưng cũng không cần gấp, hiện tại ăn tối trước rồi qua đó. "

"Vừa lúc, bữa cung cũng chưa ăn, cho nên, Cẩm Lý và Xuyên Xuyên, các con ăn cùng bữa cung đi...."

Sắc mặt Tô Cẩm Lý xanh mét, vừa mở miệng nói: " Ăn rồi!"

Cùng lúc đó, Dương Xuyên Xuyên cũng vừa mở miệng nói: "Cảm ơn vương phi nương nương!"

Vương phi nương nương Tuyết Y ngăn người, rồi sau đó mới mở miệng ngọc:

"Ồ vương phi chưa ăn no sao? vừa lúc, nếu Cẩm Lý không ăn, bữa cung với con cùng ăn."

Dương Xuyên Xuyên rốt cục nhìn thấy cơm, ngồi xuống, cũng không khách khí chút nào tiếp nhận chiếc đĩa từ trong tay a hoàn.

Ăn nhiệt tình, mà Tô Cẩm Lý ở một bên, sắc mặt dần dần biến đổi có chút khó coi.

☆☆

Hồ nước trong suốt, dập dờn những làn sóng nhỏ.

Gió nhẹ thổi qua, từ từ mất mẽ.

Trong hồ nước, loáng thoáng bóng hai người phản chiếu xuống.

Một nam tử.

Một nữ tử.

Nam tử chợt đột nhiên đã mở miệng: "Thật sự là không ngờ, mẫu phi thích người như vậy."

Trong giọng điệu mang theo sự giễu cợt lớn.

Tối qua tiến cung, làm gì có gặp vương thượng!

Rõ ràng là cái vương phi này, có mẫu phi ngầm chống lưng.

Mẫu phi nói gặp phụ vương, kỳ thật chính là vì để cho Dương Xuyên Xuyên tiến cung ăn cơm

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Long phượng tranh chấp, lộc tử thù thủy thủ? 5

Rõ ràng là cái vương phi này, có mẫu phi ngầm chống lưng.

Mẫu phi nói gặp phụ vương, kỳ thật chính là vì để cho Dương Xuyên Xuyên tiến cung ăn cơm

Dương Xuyên Xuyên không nhìn về phía Tô Cẩm Lý. Đôi mắt vô định nhìn ra phía xa.

Khóe miệng, kim lòng không được đàn ra.

Rồi sau đó, Dương Xuyên Xuyên mới nhàn nhạt đáp lại: " Ý của Vương phi nương nương, không liên quan gì tới ta, không phải sao?"

Tô Cẩm Lý hừ lạnh một tiếng.

"Hôm qua coi như người tốt số, tương lai, sẽ không may mắn như này đâu!"

Dương Xuyên Xuyên tự nhiên nghe ra trong lời nói của Tô Cẩm Lý tràn ngập cảnh cáo.

Xem ra, hẳn đã biết vương phi nương nương Tuyết Y trợ giúp mình.

Nhưng mà không sao.....

Dù sao nàng cũng không tính ở lại cái vương phi này.

Nghĩ tới đây, Dương Xuyên Xuyên cười, rồi sau đó nhàn nhạt nói:

"Chúng ta làm gì có tương lai....."

"Có ý gì?"

Sắc mặt Tô Cẩm Lý khẽ biến đổi, rồi sau đó ánh mắt hơi hơi nghiêm túc.

Hơi vài phần tập trung trên gương mặt Dương Xuyên Xuyên.

Nữ tử trước mắt thật sự rất đẹp.

Mắt ngọc mày ngài, dưới ánh sáng lấp lánh chôn trong phù, càng lúc càng có vẻ như là tiên tử.

Hai tròng mắt hơi hơi nheo lại tạo thành vòng cung tuyệt đẹp, mang theo ý cười nồng đậm

Mơ hồ, có thể cảm giác được nữ tử trước mắt này, cười khẽ, cao ngạo, tự phụ.....

Tập hợp đủ tính cách của cả nữ tử và nam tử.

Gió nhẹ thổi tới, sợi tóc của nữ tử nhẹ nhàng bay lên.

Tô Cẩm Lý trong nháy mắt thất thần.

Nhìn cảnh môi đỏ sẫm của nữ tử, Tô Cẩm Lý cảm thấy trong cổ họng khô khốc.

Hắn nhớ tới nụ hôn đã từng kia.....

Cảm giác mềm mại, cực kỳ ngọt ngào.

Kim lòng không được, Tô Cẩm Lý hơi hơi hé miệng.

Lại nghe giọng Dương Xuyên Xuyên nhẹ nhàng truyền tới

"Không có gì, kỳ thật, nếu không phải phản kháng thánh chỉ bị tru di cửu tộc, ta sẽ không tới nơi này!"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, đột nhiên hoàn hồn.

Đối diện với Dương Xuyên Xuyên, nhìn ánh mắt sáng quắc của nữ tử, trong mắt đột nhiên loé lên tia cười.

"Là sao? Ý của ngươi là gì? Gã cho bốn vương?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 6

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, đột nhiên hoàn hồn.

Đối diện với Dương Xuyên Xuyên, nhìn ánh mắt sáng quắc của nữ tử, trong mắt đột nhiên loé lên tia cười.

"Là sao? Ý của ngươi là gì? Gã cho bốn vương?"

Dương Xuyên Xuyên mặt cười như hoa.

Mở miệng nói: "Không phải, ý của ta là....."

"Kỳ thật căn bản ta khinh thường việc gã cho ngươi, nếu không vì ta sợ chết, ta căn bản không có khả năng gã cho ngươi!"

Lông mày xinh đẹp của Tô Cẩm Lý nhăn lại, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm nữ tử trước mắt.

Đáy mắt toát ra lửa giận bùng bùng, kim lông không được mở to hai mắt:

"Ý của ngươi là..... Ngươi ghét bỏ bốn vương?"

Không nói như vậy không sao, một khi nói như vậy, suy nghĩ của Tô Cẩm Lý liền nhanh chóng hoạt động.

Nháy mắt, nghĩ tới những việc đã từng xảy ra tại Vọng Nguyệt Lâu.

Hắn hôn nàng, nộ hôn mà nữ tử trong thiên hạ tha thiết ước mơ.

Nàng lại nói cho hắn rằng nàng bị ủy khuất!

Tô Cẩm Lý nhất thời nắm chặt ngón tay, toàn thân phiền muộn muốn giết người.

Thì ra, đối với cuộc hôn nhân này, hắn cũng chỉ là lựa chọn trạng thái bị động.

Hắn không muốn cưới, nhưng vẫn chờ nàng đào hôn, hoặc là từ hôn, càng mặc kệ phụ vương mẫu phi không đồng ý, hôn sự của hai người kết thúc từ đây!

Nhưng hiện tại xem ra, nữ tử này không giống như muốn quần lấy mình.

Ngay cả bản thân mình, đều không hiểu nổi, lòng của phụ nữ, rốt cuộc muốn cái gì.

Tuy nhiên hắn biết là, nàng hết một tới hai, hết hai tới ba ghét bỏ hắn!

Dục vọng chinh phục trong đáy lòng đột nhiên như là núi lửa phun trào.

Tô Cẩm Lý quyết định, hắn không lựa chọn bị động nữa.

Hắn muốn nhất định phải cưới nàng - - -

Đương nhiên, hậu quả của việc cưới nàng, chắc chắn là làm cho nàng - - -

Sống không bằng chết!

"Vậy sao? Ghét bỏ bốn vương, không sao!"

Đột nhiên, Tô Cẩm Lý quay mặt đi, cười giống như ánh sáng Mặt Trời mùa xuân ấm áp:

"Dù sao vương phi của bốn vương đã đi, có người thay thế bổ sung, cũng không cần....."

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung mình một cái, cảm thấy ánh mắt của nam nhân trước mắt này trở nên có chút bí hiểm - - - - -

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 7

Đột nhiên, Tô Cẩm Lý quay mặt đi, cười giống như ánh sáng Mặt Trời mùa xuân ấm áp:

"Dù sao vương phi của bốn vương đã đi, có người thay thế bổ sung, cũng không cần....."

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung mình một cái, cảm thấy ánh mắt của nam nhân trước mắt này trở nên có chút bí hiểm.

"Mà ngươi, cũng không thể từ hôn, chúng ta kết hôn, giống như là đã được ước định...."

Tô Cẩm Lý cười cười, sau đó nói: "Vi đề cho sau này bốn vương có thể hài lòng, tự hào về vương phi."

"Cho nên, vương phi có phải nên học vài thứ hay không?"

"Nói thì dễ như, làm chút gì đó ngọt ngọt...."

"Đồ ăn đêm nay, giao cho vương phi xử lý đi!"

"Bốn vương tin rằng với đại tiểu thư cao ngạo của Dương gia, chuyện này không làm khó được ngươi, không phải sao?"

Tô Cẩm Lý nhu này, rồi sau đó nhìn Dương Xuyên Xuyên, khiêu khích nói: "sao? không làm được?"

Chưa từng có người khinh thường nàng như vậy!

Dương Xuyên Xuyên cuộn tay thành nắm, hung tợn nhìn Tô Cẩm Lý, làm khó nàng? Không phải sao?

Vậy thì, nàng sẽ cho hắn biết, hậu quả rốt cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên cũng học biểu cảm của Tô Cẩm Lý, khiêu khích nhu này:

"Đùa à, ngươi cảm thấy ta giống như người không làm được sao?"

Ông đi theo Vương gia nhiều năm như vậy, vẫn không hiểu nổi, không đoán ra đáy lòng Vương gia rốt cuộc có tâm tư gì!

"Lão Trương nếu quá mót, chắc chắn muốn đi nhà xí....."

Tò Cẩm Lý bày ra một bộ dạng đại lượng, nhũn nhũn.

Rồi sau đó, lại nhẹ nhàng nói:

"Còn không mau đi đi, tuổi tác lớn, kìm nén lâu sẽ xảy ra vấn đề, bốn vương cũng không có cách nào ăn nói với vương phi nương nương của người!"

Lúc Tò Cẩm Lý nói những lời này, tận lực nhấn mạnh bốn chữ Vương phi nương nương!

Những lời này làm cả người lão quân gia run rẩy một trận, ngẩng đầu nhìn Vương gia.

Lại phát hiện ánh mắt Tò Cẩm Lý nhìn nơi khác.

Nhất thời, thở phào nhẹ nhõm, vừa muốn xoay người đi ra bên ngoài

Lại đột nhiên nghe thấy giọng Tò Cẩm Lý u ám truyền tới:

"Lão Trương đi theo bốn vương cũng đã hai mươi năm rồi....."

"Từ lúc bốn vương sinh ra, đến bây giờ, đều là lão Trương chiếu cố bốn vương."

"Mà lão Trương đã từng là quân gia vương phi nương nương ban cho bốn vương....."

"Nhưng cho dù là lão Trương đi theo bốn vương lâu ngày như vậy, vị trí của bốn vương trong lòng lão Trương vẫn kém hơn so với vương phi nương nương nhi!"

"Vương gia....." lúc này chân Trương quân gia cũng có chút mềm nhũn rồi.

Tò vương gia tâm ngoan thủ lạt, tính tình khó lường!

Bây giờ, không biết muốn làm ra chuyện gì!

Thấy Dương cô nương bị Tò vương gia đuổi tới phòng ăn làm bữa tối, ông phải nhanh chóng phái người báo cho vương phi.....

Nếu không, vương phủ đêm nay, có lẽ sẽ có một trận sóng gió!

"Vương gia, nó tài không hiểu ý của Vương gia!"

Tò Cẩm Lý đột nhiên nở nụ cười.

Cười tươi như vậy, giống như gió nhẹ lướt qua, mặt như hoa đào.

"Hà...? Không hiểu?"

Tò Cẩm Lý híp mắt, rồi sau đó thần bí chớp chớp mắt với Trương quân gia, lời nói thay đổi, mang theo vài phần sắc bén, gần từng chữ, hung hăng nói: "Lão Trương thật sự không hiểu, hay là giả vờ không hiểu?!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Long phượng tranh chấp, lộc tử thù thủ? 11

Tò Cẩm Lý híp mắt, rồi sau đó thần bí chớp chớp mắt với Trương quân gia, lời nói thay đổi, mang theo vài phần sắc bén, gần từng chữ, hung hăng nói: "Lão Trương, thật sự không hiểu, hay là giả vờ không hiểu?!"

"Lão Trương đừng tưởng rằng bốn vương không biết, hôm qua vì sao nữ nhân đáng chết kia có thể tránh được một kiếp, chắc chắn là người nói cho vương phi nương nương!"

"Bốn vương tính ra lão Trương hiện tại cũng rất lớn tuổi rồi....."

"Cũng nên hưởng thụ an nhàn rồi....."

"Cho nên, bốn vương cảnh cáo người....."

"Nếu hôm nay lại phá hỏng chuyện tốt của bốn vương, bốn vương tất nhiên sẽ không dễ dàng tha thứ!"

Dừng một chút, Tò Cẩm Lý đột ngột đứng lên, chỉnh lại trường bào một chút, thần nhiên nói với Trương quân gia:

"Lão Trương quá mót thì thanh đi giải quyết đi, rồi sau đó truyền lệnh của bốn vương bảo nữ nhân kia nhanh lên! Bốn vương hiện tại có chút đói bụng!"

Nói xong liền nhẹ nhàng xoay người đi vào hậu đường.

Đi vài bước, giống như là ngã tới cái gì đó, cúi xuống.

Không quay đầu, giọng điệu chậm rãi, lại mang theo vài phần quyết đoán, khiến bất cứ kẻ nào cũng không có cách phản kháng, nói: "Đứng rồi, bốn vương cảnh báo trước, người nào nếu không muốn nhìn thấy mặt trời ngày mai...."

"Không, nhìn thấy mặt trời ngày mai thì bốn vương vẫn còn nhân từ!"

"Ái không muốn nhìn thấy ánh trăng hôm nay nữa, cứ việc ngã nghịch với bốn vương như thế, nếu để bốn vương biết, dần dần ắt hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Rồi sau đó, Tò Cẩm Lý đi vào hậu đường.

Trương quân gia xoa xoa mồ hôi nhỏ giọt trên trán, lắc lắc đầu.

Trái tim tuổi già, thiếu chút nữa chịu con sóc mà tiêu đời.

Trương quân gia vừa mới đi ra sảnh lớn, liền nhìn thấy đoàn người đi đến cửa.

Cổ kiệu tinh xảo mỹ miều ngừng lại, là thái tử Tò Cảnh Lương cùng công chúa Tò Sơ Tâm.

Nhất thời, Trương quân gia như là thấy được cọng rom cứu mạng vậy, cả người vui vẻ cười lệch miệng.

Nếu đại tiểu thư Dương gia có chuyện không hay xảy ra, vương phi nhất định là không tha thứ cho ông!

Nhưng bản thân mình hiện tại lại không thể trèo vào Vương gia.

Một người bị kẹp ở giữa vương phi nương nương và Vương gia, tiến lùi đều không được.

Nhất thời, Trương quân gia đi đến trước mặt Tò Cảnh Lương, đột nhiên quỳ xuống, giọng điệu mang theo vài phần cảm kích: "Nô tài cung nghênh thái tử, công chúa - -"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 12

Nhất thời, Trương quán gia đi đến trước mặt Tô Cảnh Lương, đột nhiên quỳ xuống, giọng điệu mang theo vài phần cảm kích: "Nô tài cung nghênh thái tử, công chúa - - "

Tô Cảnh Lương gật gật đầu, vừa muốn đi vào trong đại sảnh.

Trương quán gia lại đột nhiên quỳ trên mặt đất bịch một tiếng.

Ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh, mới nhỏ giọng nói một câu: "Thái tử, nô tài khẩn cầu thái tử giúp Dương cô nương....."

"Nếu Vương gia cứ cố ý náo loạn như vậy, vương phi nương nương tất nhiên sẽ trách cứ nô tài!"

Tô Cảnh Lương nhủ vậy, rồi sau đó nhanh chóng nghĩ tới Dương Xuyên Xuyên.

Trong đầu hiện lên dung nhan mỹ lệ kia, ánh mắt long lanh, chỉ cần liếc mắt một cái, sẽ vô cùng khó quên.

Tô Cảnh Lương nhân nhạ hỏi một câu: "Xảy ra chuyện gì?"

Trương quán gia quỳ trên mặt đất, mang theo vài phần bất đắc dĩ nói:

"Thái tử, Vương gia người..... Bất Dương cô nương chuẩn bị bữa tối....."

Trương quán gia nhẹ nhàng nắm một câu, Tô Cảnh Lương lập tức hiểu có ý gì.

Kim lòng không được nhủ vậy, sau đó nhân nhạ gật đầu, nghiêng đầu, vừa muốn mở miệng, lại nghe thấy Tô Sơ Tâm mở miệng trước: "Dương tỷ tỷ sao? Xảy ra chuyện gì rồi hả? Bị Cẩm Lý làm khó dễ sao?"

"Chỉ bằng muội đi xem xem..... Cảnh Lương huynh đi vào trước đi....."

Trên khuôn mặt xinh xắn của Tô Sơ Tâm nở một nụ cười nhẹ nhàng.

Xoay người, nhẹ nhàng đi ra xa, nhanh chóng chạy qua đó.

Tóc dài đen tuyền vẽ ra một hình vòng cung đẹp mắt ở trong không khí.

Tay áo hồng nhạt, hơi hơi bay lên, phát ra hương thơm nhẹ nhàng.

Rồi sau đó, chỉ để lại một bóng dáng nhanh nhẹn.

Tô Cảnh Lương hơi hơi nghiêng đầu nở nụ cười, không nói gì, vừa muốn đi vào trong phòng, lại đột nhiên quay người đi về hướng ngược lại.

"Thái tử - - - "

Trương quán gia hô một câu.

Tô Cảnh Lương lại nhân nhạ phát phất tay, nói: "Đi dạo xung quanh, không cần lo!"

Tô Sơ Tâm đi đến trước nhà bếp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Long phượng tranh chấp, lộ tử thù thủ? 13

Nhìn toàn bộ xung quanh, phát hiện bốn bề vắng lặng, hơi hơi cong môi.

Nàng biết tính tình Tô Cẩm Lý, ghét nhất là bị người khác thao túng tư tưởng của hân!

Bị Hoàng thượng hạ chỉ ép đính hôn, ngoài mặt Tô Cẩm Lý không muốn từ hôn, nhưng đáy lòng nhất định lại muốn từ hôn!

Trên gương mặt đơn thuần mà sạch sẽ của Tô Sơ Tâm hiện lên một tia cười lạnh.

Nữ nhân muốn cướp đoạt nam nhân của nàng, nhất định phải chết!

Tô Cảnh Lương là của nàng!

Nàng sẽ không cho phép bất cứ kẻ nào có một chút ảnh hưởng nào với Tô Cảnh Lương!

Cho dù là tò mò, cũng không cho phép!

Tô Sơ Tâm bước vào phòng ăn, trên mặt lập tức biến thành hân nhiên tươi cười, cười khanh khách nhìn Dương Xuyên Xuyên nói: "Dương tỷ tỷ.....muội đến thăm tỷ!"

Dương Xuyên Xuyên vốn ở một mình buồn bực muốn chết, nghe được giọng nói, lập tức ngừng đầu lên.

Hữu khí vô lực gật gật đầu.

Tô sơ Tâm mỉm cười, sau đó nói: "Cẩm Lý lại làm khó tỷ sao?"

"Muội biết trong lòng tỷ nhất định phiền muộn vô cùng!"

"Tính tình Cẩm Lý là như vậy, tỷ không cần để bụng....."

"Muội đã đến đây, để muội xem tỷ cần giúp gì hay không!"

Vừa nói, Tô Sơ Tâm vừa đi đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên, đáy mắt loé lên một tia chán ghét.

Nếu nàng không phải giả bộ, nàng còn lâu mới tới cái nhà bếp này!

Dương Xuyên Xuyên nhất thời như là nghĩ ra cái gì, đột nhiên nhìn Tô Sơ Tâm,

Hỏi một câu: "Tô vương gia, hân thích ăn cái gì?"

Tô Sơ Tâm nhẹ nhàng cười, đáy mắt như đang nhớ lại, rồi sau đó, mới nở một nụ cười ngọt ngào, nói: "Cẩm Lý sao?"

"Huynh ấy vẫn thích cay....."

"Nhất là đồ ăn ở Tuyệt thành, huynh ấy thích nhất vì đồ ăn ở đó đều là đồ cay."

"Phải biết rằng, mẫu phi là người Tuyệt thành, có thể là do quan hệ huyết thống, Cẩm Lý thích hết sức."

Tô Sơ Tâm nhìn bóng lưng Tô Cảnh Lương, hơi hơi cười cười.

Chẳng lẽ, cho tới nay, đều là năng nghĩ sai rồi?

Cảnh Lương, Cảnh Lương hân, đối với nữ tử kia căn bản không có bất kì tâm tư gì?

Tô Sơ Tâm ngo ngắc đứng ở đó.

Tô Cảnh Lương rất lâu không thấy nữ tử theo kịp, mới hơi hơi nghiêng đầu về phía sau hô một câu "Sơ Tâm, phát ngốc cái gì...."

"Không có gì!" Tô Sơ Tâm cong môi lên, vội vàng đi theo, sau đó ôm lấy cánh tay Tô Cảnh Lương rồi đi.

☆☆

Cuối cùng Dương Xuyên Xuyên cũng làm xong bữa tối.

Vừa vận vào lúc này, Tô Cẩm Lý cũng phái người truyền lời thúc giục đến đây.

Dương Xuyên Xuyên vỗ vỗ tay, hài lòng nhìn đồ ăn mình làm.

Nhất thời, lờm một a hoàn, phản phò bọn họ mang vào đại sảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Com rang trứng của Dương sư phó 1

Cuối cùng Dương Xuyên Xuyên cũng làm xong bữa tối.

Vừa vận vào lúc này, Tô Cẩm Lý cũng phái người truyền lời thúc giục đến đây.

Dương Xuyên Xuyên vỗ vỗ tay, hài lòng nhìn đồ ăn mình làm.

Nhất thời, lờm một a hoàn, phản phò bọn họ mang vào đại sảnh.

Trên phòng khách.

Bộ dạng Tô Cẩm Lý bình thản, một đôi mắt đào hoa, như có như không nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, rồi sau đó ánh mắt mới nhanh chóng dời đến trên bàn, ánh mắt nhìn chăm chăm đồ ăn trên bàn.

ngay cả Tô Cảnh Lương cùng Tô Sơ Tâm, ánh mắt đều có chút tò mò.

Dương Xuyên Xuyên rõ ràng cảm giác được không khí trong phòng khách trong lúc đó đột nhiên biến đổi có chút kì diệu.

Dương Xuyên Xuyên cao ngạo đi tới, mở từng cái nắp lên.

Rồi sau đó, một bàn đồ ăn, rơi vào trong mắt mọi người.

Tô Cẩm Lý nhất thời nhăn mặt lại.

Tô Sơ Tâm kinh hãi hô một tiếng, hai mắt mở to, tràn ngập kinh ngạc!

Nhưng mà, về mặt Tô Cảnh Lương lại hứng trí dào dạt, khỏe miệng tươi cười, lại cười bí hiểm như vậy.

Tò mò nhìn chăm chăm bàn đồ ăn kia, hỏi: "Dương cô nương..... Người nói, những thứ đồ ăn này gọi là gì?"

"Sao bản thái tử chưa từng thấy qua? "

"Những thứ này? Đều là đồ ăn sở trường của Dương gia chúng ta! Bình thường ăn những thứ này, cực kỳ bình thường!"

Dương Xuyên Xuyên cổ ý cao giọng, biểu hiện khí thế của mình ra ngoài.

Rồi sau đó trông mắt hơi hơi xoay xoay, làm bộ thoải mái nói:

"Ta giới thiệu với mọi người một chút, đây là món chính, tên là com rang trứng của Dương sư phó, đây là canh suông, tên là canh trứng của Dương sư phó....."

Tô Cẩm Lý nhìn chăm chăm một bàn đồ ăn, ánh mắt hơi hơi nheo lại, răng cắn hết sức chặt, toàn thân toát ra lửa giận.

Mở miệng, giọng điệu bức bối thể hiện rõ đáy lòng không thoải mái

"Cho bốn vương ăn mấy thứ này?"

Đùa cái gì vậy!

Đường đường là nhị hoàng tử Hằng quốc, Tô vương gia Tô Cẩm Lý lại ăn những thứ đồ ăn này?!

Hắn giận.....

Nhưng mà, vẫn còn duy trì sự bình tĩnh nhất định!

Dù sao, nữ nhân này ở trước mặt mình, cũng sẽ không hung hãn được bao lâu nữa!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 79: Com rang trứng của Dương sư phó 2

Hắn giận.....

Nhưng mà, vẫn còn duy trì sự bình tĩnh nhất định!

Dù sao, nữ nhân này ở trước mặt mình, cũng sẽ không hung hãn được bao lâu nữa!

Hắn nhìn.....

Đến lúc đó muốn nhìn xem mục là sắt xảo trá này sẽ ăn nói với mình ra sao!

Đến lúc đó chợt dạ khóc ra sao, cầu xin mình tha thứ ra sao!

Tô Cẩm Lý nghĩ đến nữ tử ngang ngược này chẳng mấy chốc sẽ bị chính mình giẫm xuống dưới chân.

Nhất thời, đáy lòng Tô Cẩm Lý có chút ổn định.

Chỉ thấy môi son của Dương Xuyên Xuyên khẽ mở, thần sắc thản nhiên nhìn Tô Cẩm Lý, thản nhiên nói:

"Com rang trứng của Dương sư phó, dính đường mà ngon miệng, mà còn lần này ta thả mấy quả trứng gà, không tin các người nếm thử..... Bảo đảm hài lòng!"

"Nhưng mà, nói đi thì nói lại, thái tử? Công chúa? Tô vương gia? Các người chẳng lẽ đều chưa nếm qua những thứ đồ ăn này sao?"

Tô Cảnh Lương nghe nói như vậy, lắc lắc đầu.

Mà Tô Sơ Tâm cũng lễ phép cười cười, lắc lắc đầu theo Tô Cảnh Lương.

"Vậy tốt, bây giờ, mọi người có thể thoải mái xem, đây chính là bí quyết đồ ăn của Dương gia chúng ta..!"

"Người bình thường là không ăn được đâu!"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, nhất thời cảm thấy đáy lòng có một trận lửa giận, mạnh mẽ bốc lên.

Cố gắng hít sâu, hít vào, lại thở ra!

Biểu hiện ra ngoài một bộ dạng hồ hững, như có như không lờ mờ Dương Xuyên Xuyên một cái.

Rồi sau đó, mới lạnh lùng nói: "Vậy sao?"

"Trứng gà?"

"Canh suông?"

"Những loại rau dưa màu mè không tên này?"

"Người cho bốn vương ăn những thứ này?"

Dương Xuyên Xuyên nghiêm túc gật gật đầu.

Sau đó nói: "Vâng Vương gia, vì biết Vương gia cả ngày ăn sơn hào hải vị, ăn quá nhiều thịt cá, không tốt cho thân thể, cho nên ta mới muốn điều chỉnh một chút!"

"Hơn nữa Vương gia, người xem, những thứ này toàn bộ đều thanh đạm....."

"Bảo đảm ngài ăn sẽ hài lòng.... Đối với đường ruột cũng rất tốt!"

"Vô liêm sỉ!" Tô Cẩm lý cuộn chặt tay, vừa muốn phát tác, lại nhìn thấy Tô Cảnh Lương đột nhiên cầm lấy chiếc đĩa, nhẹ nhàng gấp chút đồ ăn đưa vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Com rang trứng của Dưng sư phó 3

"Vô liêm sỉ!" Tô Cẩm lý cuộn chặt tay, vừa muốn phát tác, lại nhìn thấy Tô Cảnh Lương đột nhiên cầm lấy chiếc đĩa, nhẹ nhàng gấp chút đồ ăn đưa vào trong miệng.

Cau mày, tính tế nếm thử.

Sau đó, gật gật đầu, giống như là cẩn thận đánh giá những hương vị này vậy.

Hài lòng nói: "Hương vị không tồi!"

"Cẩm Lý, nếm thử xem....."

"Có đôi khi ăn chút gì đó thanh đạm cũng tốt!"

Vừa nói, Tô Cảnh Lương vừa phân phó người lấy com.

Đưa cho Tô Sơ Tâm một bát, dịu dàng nói: "Sơ Tâm, muối cũng nếm thử....."

Tô Sơ Tâm ái ngại cho mặt mũi Tô Cảnh Lương, chỉ có thể lấy chiếc đĩa, từ từ bắt đầu ăn.

"Sao? Mũi vị không tệ chứ?"

Tô Cảnh Lương nhìn Tô Sơ Tâm nuốt vào, nhẹ răng cười với nàng, mềm nhẹ hỏi.

Tô Sơ Tâm nhìn thấy Tô Cảnh Lương tươi cười, vội vàng gật gật đầu.

Sau đó nhìn thoáng qua Dương Xuyên Xuyên, nhẹ nhàng nói:

"Úm, bí quyết đồ ăn của Dương gia, quả nhiên không giống người thường....."

"Thật không hổ là thủ phủ đệ nhất Hằng quốc, ngay cả đồ ăn, đều coi trọng như vậy."

Dương Xuyên Xuyên nghe nói như vậy, nhất thời đáy lòng vui như nở hoa!

Tô Cẩm Lý, đầu với ta?

Muốn ta chết?

Người vẫn còn non và xanh lắm!

Hừ hừ hừ.....

Để xem lần này người hạ đài như thế nào!

Tô Cẩm Lý nhìn Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm khen như vậy, nhất thời liếc đồ ăn trên bàn một cái.

Nhìn qua, com màu trắng, rau dưa đủ loại màu sắc, giống như không đến nỗi khó ăn như thể.....

Nhất thời, Tô Cẩm Lý cầm lấy chiếc đĩa, nhận com từ người hầu.

Ăn một miếng.

Ăn ăn.

Quả thật không tồi.

Còn chưa từng nếm qua thức ăn như vậy.

Nhưng mà, khi Tô Cẩm Lý vừa muốn ăn miếng thứ hai, ánh mắt lại phát hiện vẻ mặt khinh thường của Dương Xuyên Xuyên có thêm khiêu khích.

Nhất thời, Tô Cẩm Lý nhàu nhão mày!

Mạnh mẽ đặt mạnh chiếc đĩa và bát cơm xuống bàn.

Tức giận nói "Thật khó ăn! Hương vị quá nhạt nhẽo! Bồn vương không thích!"

"Ồ?" Tô Cảnh Lương ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, trách cứ nói

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 1

Tức giận nói "Thật khó ăn! Hương vị quá nhạt nhẽo! Bồn vương không thích!"

"Ồ?" Tô Cảnh Lương ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, trách cứ nói "Cẩm Lý, khẩu vị của đệ từ xưa tới nay đều thích nhạt, hôm nay....."

"Bồn vương hiện tại đã đổi khẩu vị, chẳng lẽ không được?" Tô Cẩm Lý nói trước, rồi sau đó đứng lên, thần nhiên nói: "Không cần ăn, đi Vọng Nguyệt Lâu....."

Vừa nói vừa đi ra ngoài.

Đáy lòng hậm hực cực kì phiền muộn!

Chết tiệt!

Nữ nhân này vì sao lại ngoan cố như vậy?

Trong thiên hạ, không có người nào Tô Cẩm Lý hấn không trị được!

Đương nhiên, Dương Xuyên Xuyên, mụ la sát này cũng không ngoại lệ!

☆☆

Thần thể của Hoàng thượng đột nhiên chuyển biến tốt đẹp.

Vương phi nương nương dễ nghị với hoàng thượng,tại Dưỡng Tâm điện, tổ chức yến hội một lần.

Hoàng thượng gật đầu.

Những phi tần trong hậu cung vẫn có một chút huyết thống xa với thân thích hoàng gia, đều bị gọi đến điện.

Dương Xuyên Xuyên ngồi trên đại điện, thoáng có chút bất an.

Có thể mình là vương phi mà hoàng thượng tự mình hạ chỉ ban cho Tô Cẩm Lý.

Cho nên, vương phi nương nương Tuyết Y vô cùng thất vọng, thậm chí phái người sắp xếp bàn bên cạnh mình.

Nói để cho Tô Cẩm Lý và Dương Xuyên Xuyên ngồi bên cạnh mình.

Dương Xuyên Xuyên nhìn bề ngoài hoàng thượng và Tô Cẩm Lý có chút giống nhau, chỉ là có phần tiêu tụy hơn.

Tô Cẩm Lý cũng không làm trái ý vương phi nương nương.

Gật gật đầu, từ vị trí đứng lên, rồi sau đó, nhẹ nhàng đến chỗ Dương Xuyên Xuyên.

Rồi sau đó, ngón tay, cực kỳ tự nhiên dặt tay Dương Xuyên Xuyên.

Vào khoảnh khắc tay tiếp xúc.

Cơ thể hai người không tự chủ được hơi hơi cứng ngắc.

Một dòng điện, nháy mắt lan ra trong cơ thể hai người.

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, vừa lúc nhìn thấy gương mặt hấn.

Trên gương mặt xinh đẹp mang theo ý khẽ cười, đầu vươn về trước một chút, rồi sau đó, cánh môi khẽ nhếch lên, tiến đến bên tai Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 2

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, vừa lúc nhìn thấy gương mặt hấn.

Trên gương mặt xinh đẹp mang theo ý khẽ cười, đầu vươn về trước một chút, rồi sau đó, cánh môi khẽ nhếch lên, tiến đến bên tai Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cảm thấy tóc gáy toàn thân đều đã dựng đứng lên, một dòng điện xẹt qua toàn thân.

Chỉ nghe thấy Tô Cẩm Lý nói "Xuyên Xuyên..... Hôm nay chúng ta tạm thời ngừng chiến....."

Dương Xuyên Xuyên ngây ra một lúc, đột nhiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý.

Vừa muốn mở miệng, lại thấy bộ dạng Tô Cẩm Lý cực kỳ thần thiết, vươn tay ra, chỉnh lại tóc cho Dương Xuyên Xuyên.

Người ở bên ngoài nhìn vào, hai người như là tình nồng ý mật.

"Thần thể phụ vương không tốt, không thể tức giận, cũng không thể lo lắng, cho nên, bốn vương nể mặt phụ vương....."

Vừa nói, Tô Cẩm Lý vừa nhàn nhạt quay đầu.

Nắm tay Dương Xuyên Xuyên đi lên đài cao, ngồi ở cái bàn trước mặt mà vương phi nương nương phái người chuẩn bị.

"Đây cũng là vương phi mà hoàng thượng hạ chỉ ban cho Cẩm Lý, hoàng thượng nhìn xem....."

Vương phi nương nương dịu dàng nói với người bên cạnh.

Hoàng thượng nhìn thoáng qua Dương Xuyến Xuyến, rồi sau đó gật gật đầu, đáy mắt lóe lên một tia hải lòng: "Bộ dạng cực kì thông minh..... Khụ khụ....."

Vừa nói xong, hoàng thượng liền ho nhẹ

Vương phi nương nương nhanh chóng bưng nước lên, đưa cho hoàng thượng uống, sau đó nhẹ nhàng vỗ lưng hoàng thượng, dịu dàng nói: "Vâng, Cẩm Lý cực kỳ vừa lòng, hoàng thượng có thể yên tâm, hai hoàng tử của hoàng thượng bây giờ đều đã muốn lấy vợ, hoàng thượng không cần lo lắng như thế."

"Ừ..... Khụ..... Đúng....."

Hoàng thượng gật gật đầu, ho khan nói.

Rồi sau đó chỉ chỉ đồ ăn trên bàn, nhìn Dương Xuyến Xuyến nói: "Ăn đi...."

Dương Xuyến Xuyến lập tức gật gật đầu, nhìn đồ ăn trên bàn, thật sự là đủ loại màu sắc hình dạng.

Nhất thời, đáy mắt lóe sáng một ý nghĩ, nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, chớp chớp mắt với hân.

Bộ dạng cực kì hiền lành, cảm chiếc đĩa gấp lên một chút đồ ăn, đưa cho Tô Cẩm Lý,

Nói: "Vương gia..... chàng ăn đi!"

Tô Cẩm Lý nhìn trong bát mình toàn bộ đều là màu đỏ.

Đều là đồ ăn có ớt cay.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Xuyến Xuyến, tối mai có rảnh không? 3

Tô Cẩm Lý nhìn trong bát mình toàn bộ đều là màu đỏ.

Đều là đồ ăn có ớt cay.

Nhất thời nhú nhú mày, nhưng mà, cực kỳ nhanh chóng, khôi phục một tia lạnh nhạt.

Nghiêng đầu nhìn Dương Xuyến Xuyến, đột nhiên từng chút từng chút lại gần Dương Xuyến Xuyến.

Dương Xuyến Xuyến có chút căng thẳng.

Có thể cảm giác được gương mặt Tô Cẩm Lý trong tầm mắt mình lớn dần.

Mặt hân, cách nâng gần như thế, gần đến nỗi nâng có thể cảm giác được hơi thở của Tô Cẩm Lý.

Dương Xuyến Xuyến căng thẳng chớp chớp mắt.

Tô Cẩm Lý cũng học Dương Xuyến Xuyến, chớp chớp mắt, bên miệng từ từ vẽ ra nụ cười.

Ý vị tươi cười sâu xa.

Sờ sờ mái tóc dài của Dương Xuyến Xuyến, nói: "Cảm ơn Xuyến Xuyến....."

Sau đó, Tô Cẩm Lý nhanh chóng quay đầu, nhìn chăm chăm đồ ăn trong mâm, sau đó yên lặng không tiếng động cầm lấy chiếc đĩa, nhẹ nhàng nuốt vào.

Biểu tình một mực lạnh nhạt.

Không có chút phản ứng nào.

Mà Dương Xuyến Xuyến ở một bên, đã có chút ngu ngơ.....

Vừa rồi, hân, hân, hân, vậy mà dựa vào mình gần như thế, hân, hân, hân, hân là vừa rồi muốn trêu mình mà...

Kim lòng không được, Dương Xuyến Xuyến nghĩ lại tới một lần hôn khi say rượu kia.

Không chế không nói, Dương Xuyến Xuyến vươn tay, sờ sờ môi mình.

Mãi đến khi vương phi nói một câu, đột nhiên thức tỉnh Dương Xuyến Xuyến đang miên man suy nghĩ:

"Cẩm Lý, không phải không ăn cay à? Sao bây giờ lại ăn khẩu vị nặng như vậy?"

"Xuyến Xuyến thích ăn..... Nhi thần cũng ăn theo."

Tô Cẩm Lý cười cười, rồi sau đó gấu lên một chút đồ ăn, nhẹ giọng nói với Dương Xuyến Xuyến:

"Xuyến Xuyến, ăn đi... Nào, ta bón cho nàng!"

Vừa nói, Tô Cẩm Lý vừa mỉm cười ôn nhu đưa đến bên miệng Dương Xuyến Xuyến.

Trong khoảnh khắc Dương Xuyến Xuyến vừa mở miệng, Dương Xuyến Xuyến rõ ràng nhìn thấy đáy mắt Tô Cẩm Lý chọt lóe lên chế giễu!

Nhất thời, Dương Xuyến Xuyến hiểu rõ ý của Tô Cẩm Lý!

Hân, hân, hân, vậy mà là cố ý!

Giả bộ yêu thương nàng!

Đề hoàng thượng và vương phi nương nương yên tâm!

Đồng thời cũng khiến nàng chết nhanh hơn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Xuyến Xuyến, tối mai có rảnh không? 4

Hân, hân, hân, vậy mà là cố ý!

Giả bộ yêu thương nàng!

Đề hoàng thượng và vương phi nương nương yên tâm!

Đồng thời cũng khiến nàng chết nhanh hơn!

Dương Xuyên Xuyên nắm tay, vừa muốn nói chuyện.

Tô Cẩm Lý lại cười như không cười nhìn Dương Xuyên Xuyên, nói: " Thế nào? Ăn ngon không?"

Vừa nói chuyện,đầy mắt Tô Cẩm Lý vẫn mang theo vài phần uy hiếp!

Dương Xuyên Xuyên cuộn chặt nắm tay, đầy lòng khinh bỉ một trận, nhưng mặt lại tươi như hoa đào, cười vô cùng sáng lạn nói "Ăn ngon....."

Tô Cẩm Lý mỉm cười: "Ăn ngon thì nàng ăn nhiều một chút."

Vừa nói, vừa cầm lấy chiếc đĩa, giúp Dương Xuyên Xuyên ăn cơm.

Hoàng thượng và vương phi ở bên cạnh nhìn hai người vui vẻ hòa thuận như vậy, nhất thời cười lệch miệng.

Bởi vì thân thể hoàng thượng không khỏe, cho nên hoàng thượng chỉ nán lại một chút, liền đứng lên, để vương phi đi quay về tẩm cung nghỉ ngơi.

Tô Cẩm Lý nhìn bóng lưng hoàng thượng cùng vương phi nương nương biến mất, mỉm cười trên mặt nhất thời băng lạnh xuống.

Âm u đứng dậy, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, không nói bất cứ cái gì đứng dậy, tiêu sái đi về phía có rất nhiều hoàng thân quốc thích.

Mà, Dương Xuyên Xuyên lại nhìn trên mặt bàn, đồ ăn mình gấp cho Tô Cẩm Lý không biết khi nào đã biến mất không thấy nữa.

Sau đó phát hiện - -

vừa rồi, lúc Tô Cẩm Lý ra về ôn nhu, đút toàn bộ những đồ ăn này cho mình!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên phồng mũi, nam nhân đáng chết!

Tuyệt đối là nam nhân đáng chết!

Dương Xuyên Xuyên nhìn xung quanh, không có ai mình quen biết cả.

Mà Tô Cẩm Lý chết tiệt kia, vậy mà ném mình ở một bên.

Vì thế, Dương Xuyên Xuyên thừa dịp không ai chú ý, vụng trộm chuẩn ra khỏi Dưỡng Tâm điện.

Ban đêm bên ngoài, gió mát thổi tới, làm cho người ta không khỏi yên ổn hơn.

Dương Xuyên Xuyên lung tung tiêu sái, loáng thoáng có thể nghe được từ Dưỡng Tâm điện truyền đến một làn điệu du dương, mà bên ngoài, lại càng lúc càng có vẻ đặc biệt yên tĩnh.

Dương Xuyên Xuyên nhắm chán, vô tình đi tới một chỗ tối tăm

Nhưng mà, Dương Xuyên Xuyên lại chớp chớp mắt, mới phát hiện, nơi đó đã có người chiếm nơi âm u tĩnh mịch này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 5

Dương Xuyên Xuyên nhắm chán, vô tình đi tới một chỗ tối tăm

Nhưng mà, Dương Xuyên Xuyên lại chớp chớp mắt, mới phát hiện, nơi đó đã có người chiếm nơi âm u tĩnh mịch này.

Lúc Dương Xuyên Xuyên đang do dự, có nên lặng lẽ rồi đi hay không.

Nhưng mà, người kia, giống như đã cảm giác được có người phía sau mình

Chậm rãi, từ từ xoay người lại.

Đôi mắt tại nơi tối tăm, nhờ ngọn đèn nơi xa, lúc nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, chợt phát ra một tia sáng.

Đáy mắt mang theo ý cười nồng đậm.

"Dương cô nương.....sao lại chạy đến nơi đây rồi hả?"

Là thái tử Tô Cảnh Lương.

Dương Xuyên Xuyên nhìn thấy là thái tử, vội vàng muốn làm lễ.

Nhưng mà, lại bị Tô Cảnh Lương đi trước một bước, nhàn nhạt ngăn trở: "Miễn lễ!"

Dương Xuyên Xuyên lúc này mới ngẩng đầu, nhìn về phía Tô Cảnh Lương.

Vừa thấy, khó tránh khỏi đáy lòng có chút kinh ngạc, vì sao đáy mắt Tô Cảnh Lương tràn đầy cô đơn cô tịch.

Dương Xuyên Xuyên vừa mở miệng, nhưng không có phát ra tiếng

Lại nghe giọng nói thanh thoát của Tô Cảnh Lương lần thứ hai truyền đến:

"Sao lại ra ngoài rồi hả? Cẩm Lý không có bên cạnh người?"

"Không....."

Dương Xuyên Xuyên không hiểu vì sao, một giây trước Tô Cảnh Lương rõ ràng là ánh mắt của nam nhân bị tổn thương.

Giờ khắc này lại trở nên an tĩnh mà ôn hòa như thế?

"Ừ..... Thật ra thì, kỳ thật Cẩm Lý là nam nhân tốt!"

Tô Cảnh Lương nói xong câu đó, mới trầm thấp tự giễu cười rộ lên, đã biết là tại sao lại như vậy?

Tại bữa yến tiệc, nhìn thấy Tô Cẩm Lý và nàng, hình ảnh hai người hài hòa như thế, đáy lòng vì sao không lí do trùng xuống một trận?

Chẳng lẽ là bởi vì hôm nay là ngày sinh nhật mẫu hậu đã mất của mình

Mà nhìn khắp phòng người người vui mừng, không ai nhớ kỹ.....

Nhất là hoàng thượng, không nhớ chút nào, cho nên đáy lòng mình, mới có thể phiền muộn như vậy sao?

"Sao Thái tử cũng ở chỗ này?" Dương Xuyên Xuyên tránh được câu nói kia của Tô Cảnh Lương, hỏi một vấn đề khác.

"Vậy còn người?" Tô Cảnh Lương không đáp mà hỏi ngược lại!

Dương Xuyên Xuyên dừng một chút, nói: "Chỉ là nhàm chán thôi, bên trong không quen ai, có vẻ có chút đột ngột, cho nên, mới muốn ra ngoài đi một chút....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 6

Dương Xuyên Xuyên dừng một chút, nói: "Chỉ là nhàm chán thôi, bên trong không quen ai, có vẻ có chút đột ngột, cho nên, mới muốn ra ngoài đi một chút....."

"..... Cũng giống người!"

Tô Cảnh Lương đột nhiên đáp lại một câu.

Hai người nháy mắt trầm mặc.

Sau một lúc lâu, Tô Cảnh Lương mới lại ngừng đầu, nói:

"Trong điện người nhiều như vậy, người đến người đi, trên mặt của mỗi người, đều là vui mừng, nhưng ta lại tìm không thấy bất cứ niềm vui nào....."

Lúc nói tới đây, Tô Cảnh Lương nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Cũng không có bất cứ cảm xúc gì trên mặt, mang theo ý mờ mịt.

Nói: "Kỳ thật, nói này vô cùng tốt, trước đây, lúc ta nhìn Cẩm Lý và mẫu phi thân mật như thế, ta sẽ trốn ở chỗ này....."

Dương Xuyên Xuyên ngăn người, chợt đột nhiên nhớ tới mẫu thân đã từng nhắc đến với mình.

Hoàng Hậu chết sớm, nhưng mà, tình cảm với hoàng thượng cực kì thân mật.

Cho nên, hai mươi năm nay, hoàng thượng đều không có lập hoàng hậu.

Thậm chí, hoàng thượng trực tiếp không có bất cứ dự đoán nào lập Đại hoàng tử Tô Cảnh Lương làm thái tử.

Nhất thời, đáy lòng Dương Xuyên Xuyên khó tránh khỏi có chút ngại ngùng, mình xuyên tới thời này lâu như vậy rồi.....

Nàng, cũng thật sự có chút nhớ nhà rồi.

Tô Cảnh Lương dù sao cũng là thái tử, lớn hơn Tô Cẩm Lý ba tuổi, tâm tư kín đáo, còn nhỏ mất mẫu hậu, khó tránh khỏi tâm trí cũng hiểu được tùy mặt gửi lời.

Nhìn biểu cảm của Dương Xuyên Xuyên, nhất thời đã sáng tỏ bảy tám phần, ôn nhu hỏi: "Nhớ nhà sao?"

Dương Xuyên Xuyên ngăn người, tự nhiên có người hỏi đến, nàng cũng sẽ không che giấu bất cứ cái gì nữa.

Chỉ là, nhà mình nhớ chính là nhà lúc chưa xuyên không.

Thở dài một hơi," Vâng..... Thân có chút nhớ mẹ thân!"

Dương Xuyên Xuyên nói tới đây, bỗng nhiên ngừng miệng.

Cảm thấy mình nói có chút đường đột rồi!

Biết rõ thái tử đã mất mẫu hậu, mình lại cứ nhắc tới như vậy.

Mà còn, vừa rồi lời hần nói, cũng không nói đến Tô Cẩm Lý cùng vương phi nương nương sao?

Chẳng lẽ, đêm khuya hần đứng ở chỗ này, là đang nhớ mẫu thân của mình sao?

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên không nói gì.

Không biết nên nói như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không? 7

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên không nói gì.

Không biết nên nói như thế nào.

"Mẫu thân....."

Tô Cảnh Lương lại tự nhiên nói tiếp, ánh mắt có chút âm trầm cùng mờ mịt:

"Ta đều đã quên hình dáng mẫu thân ta trông thế nào rồi!"

"Kỳ thật, thái tử, người không cần thương tâm như thế....."

Đáy lòng Dương Xuyên Xuyên có chút không yên, cũng không biết an ủi người khác như thế nào, chỉ có thể nói như vậy.

Rồi sau đó, đáy lòng lại bổ sung thêm - - ta không ngừng muốn mẹ ta, ta còn muốn cha ta.....

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên lại há miệng nói: "Không sao, người còn có hoàng thượng....."

"Hoàng thượng?"

Tô Cảnh Lương miễn cưỡng cười, phụ vương từ khi mất mẫu hậu mất, tuy sủng ái hần, nhưng vẫn có khoảng cách nhất định với hần.

Hần biết, phụ vương nhìn hần sẽ nhớ lại mẫu hậu đã mất.

Chỉ là, đáy lòng hần, cũng khát vọng tình yêu của phụ vương.

Thở dài một hơi, Tô Cảnh Lương mới do dự một chút, nhưng vẫn nhân nhượng nói ra miệng.

"Phụ vương, chúng quy là hoàng thượng, trung tâm thiên hạ, đánh cho ta có thể có bao nhiêu?"

Dương Xuyên Xuyên không nói gì.

Tô Cảnh Lương nhìn đến đây, chợt đột nhiên cảm thấy mình đêm nay nói nhiều hơn!

Mấy thứ này, hẳn đều chôn sâu dưới đáy lòng.

Mẫu phi đối với hắn rất tốt, hoặc là nói, sủng ái hắn, còn hơn sủng ái Tô Cẩm Lý.

Mà Tô Cẩm Lý cũng cực kỳ kính trọng hắn.

Hắn nên vui vẻ, dù sao, không phải mỗi người, đều gặp được người tốt như vậy

Chỉ là, vẫn tịch tịch, vẫn sẽ thương tâm, vẫn sẽ nhớ.

Nhưng cho dù là khổ sở, hắn cũng đều áp chế sâu dưới đáy lòng.

Đối mặt với Dương Xuyên Xuyên, không hiểu vì lý do gì mà hắn liền muốn nói ra hết!

Nhìn đến gương mặt này, đáy lòng hắn sẽ mềm mại.

sẽ tìm được một loại dịu dàng không tìm thấy trên nữ nhân của hắn

Nhất thời, Tô Cảnh Lương thờ dài một hơi, sắc mặt khẽ biến thành cứng ngắc một chút, rồi sau đó muốn cất bước rời đi.

Đây là thế tử của Tô Cẩm Lý.....

Mà hắn, đã muốn kết hôn với Tô Sơ Tâm rồi.....

Không thể động tâm!

Cũng không thể hành động!

Hắn có lỗi với người nào, cũng không thể có lỗi với Cẩm Lý...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không?

Không thể động tâm!

Cũng không thể hành động!

Hắn có lỗi với người nào, cũng không thể có lỗi với Cẩm Lý.....

Huống chi, mẫu hậu thích nhất là Tô Sơ Tâm, lúc nàng còn nhỏ nhận nuôi nàng.....

Chỉ cần là cái mẫu hậu thích, hắn sẽ thích!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Tô Cảnh Lương hơi hơi bén nhọn vài phần.

Liền bước chân rời đi.

Đi không tới vài bước, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên mở miệng nói một câu: "Cảm ơn thái tử đã giúp đỡ hôm đó."

Tô Cảnh Lương ngây ngẩn cả người.

Dừng bước một chút, sau đó nghĩ đến Dương Xuyên Xuyên đang cảm tạ ngày mình ở Tô vương phủ ra tay giúp đỡ.

Không khống chế nổi, Tô Cảnh Lương quay đầu lại.

Thăm sâu nhìn nữ tử trước mắt một cái.

Mắt ngọc mây ngải, thông minh sắc xảo

Tuyệt mỹ như vậy.

Ánh mắt hắn hoảng hốt.

Rồi sau đó trong đầu nghĩ tới vừa rồi nàng mềm mại nói một câu - - thần có chút nhớ mẫu thân rồi.....

một khắc kia, Tô Cảnh Lương muốn làm chút gì đó cho nữ tử này.

Trong đầu vừa mới có ý nghĩ này, hắn lại khống chế không nổi nói một câu: "Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không?"

Dương Xuyên Xuyên sững sờ, hai mắt nhìn Tô Cảnh Lương.

Không hiểu ý Tô Cảnh Lương.

Tô Cảnh Lương nhìn Dương Xuyên Xuyên ngờ ngác, qua một lúc, mới nói:

"Nếu cảm tạ ta, vậy thì đáp ứng một điều kiện với ta là được?"

"Ta không thói quen nợ người ta gì đó, đồng thời, ta cũng không có thói quen người khác nợ ta thứ gì, như vậy, cuối cùng ta nhớ ra muốn trả về....."

"Cho nên, Xuyên Xuyên, tối mai có rảnh không?"

"Đem nợ người nợ trả lại cho ta....."

"Đương nhiên, tất cả cực kỳ thuần khiết, người không cần nghĩ nhiều....."

"Ta sẽ không làm chuyện có lỗi với Cẩm Lý....."

Dương Xuyên Xuyên nhất thời hiểu rõ ra, gật gật đầu, "Được ạ..... Tối mai gặp ở đâu?"

"hậu viện của Vương phủ, tối mai ta đến đón người....." Tô Cảnh Lương nghe Dương Xuyên Xuyên đồng ý, đáy lòng đột nhiên mềm mại một chút, mang theo vài phần vui sướng.

Nhếch môi, mỉm cười.

"Được!" Dương Xuyên Xuyên nhìn Tô Cảnh Lương tươi cười, đáy lòng cũng có chút yên ổn, so với Tô Cẩm Lý, thái tử này trái lại tốt hơn nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 89: Đêm tân hôn

Màn đêm buông xuống.

Tô Sơ Tâm tìm một lúc lâu, không nhìn thấy Tô Cảnh Lương.

Nhất thời, như là nghĩ ra cái gì, đi đến chỗ mình quen thuộc.

Nàng quên rồi.....

Hôm nay là sinh nhật mẫu hậu, khó trách, càng gần ngày này, Tô Cảnh Lương càng có vẻ rầu rĩ không vui.

Tô Sơ Tâm nghĩ thầm rằng, hiện tại Tô Cảnh Lương chắc chắn là một đôi mắt bi ai, nhìn vào vô định, nhớ mẫu hậu rồi!

Tô Sơ Tâm mang theo a hoàn của mình, cũng từ chối các tân phi, còn có các tỷ muội phương xa.

Đáy lòng nặng trĩu, cũng mang theo vài phần mong đợi.

Đi đến chỗ kia.

Nơi quen thuộc, cảm giác quen thuộc, trí nhớ quen thuộc.

Mỗi một năm, Tô Cảnh Lương đều tới nơi này.

Bởi vì, nơi đó có một hồ hoa sen lúc còn sống mẫu hậu thích nhất.

Tô Sơ Tâm đi qua lớp lợp hành lang, mắt nhìn thấy nơi cần tới, lại nghe thấy bên trong loáng thoáng truyền đến tiếng nói chuyện.

Ký lạ, là ai ở trong này?

Lúc tâm tình Tô Cảnh Lương không tốt, cực kỳ chán ghét có người quấy rầy hân!

Tô Sơ Tâm đi gần lại, vươn tay ý bảo a hoàn lui đi.

Lại loáng thoáng nghe được giọng nói quen thuộc.

Mang theo một tia dật dàng,lại vẫn có một chút chờ đợi.

Bởi vì quá mức hiểu biết, cho nên, nghe thấy giọng Tô Cảnh Lương, nàng liền có thể cảm giác được tâm trạng của Tô Cảnh Lương.

"Hậu viện Vương phủ, tối mai, ta đến đón nàng....."

10 chữ nhẹ nhàng, lại như là chùy nặng, hung hăng nện xuống trái tim Tô Sơ Tâm

"Được!"

Giọng nói thanh thanh lạnh lạnh, nàng nhớ rõ ràng, đó là giọng Dương Xuyên Xuyên.

Ngón tay Tô Sơ Tâm hung hăng nắm chặt, gần như là muốn găm vào trong thịt, đau không thờ nổi.

Rồi sau đó là yên tĩnh không có tiếng động.

Nàng nghe được có tiếng bước chân dần dần đi đến.

Dưới tình thế cấp bách, Tô Sơ Tâm nhanh chóng xoay người, chạy ra ngoài.

Nước mắt không chế không nổi rơi xuống

Tô Cảnh Lương, vậy mà trốn nàng hèn bỏ nữ tử khác.

Khoảnh khắc kia, không rõ là khổ sở, hay là hận ý, đáy lòng giống như nữ tử năm ấy mười bảy tuổi lên men, bốc hơi.....

Tô Cảnh Lương là tình yêu của nàng.....

Tô Cảnh Lương ở trước mặt phụ vương, nói muốn kết hôn với nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Đêm tân hôn 2

Đều là nàng!

Đều là nàng!

Nữ nhân kia, nữ nhân gọi là Dương Xuyên Xuyên kia!

Cướp Tô Cảnh Lương của nàng đi!

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Tô Sơ Tâm không biết mình rốt cuộc đã chạy bao lâu.

Khóc bao lâu.

Chỉ biết là, đột nhiên không cẩn thận, va chạm vào trong lòng một người.

Thình lình xảy ra đau đớn làm cả người nàng kim lòng không được nhấc trán lại.

Ngáng đầu, lại nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Tô Cẩm Lý.

Bầu môi, đáy lòng ịy khụt, lại không khống chế được nổi, vừa mở miệng là sự yếu điệu cả đời khẽ gọi: "Cẩm Lý....."

Rồi sau đó, nước mắt nhỏ giọt, một giọt lại một giọt, là cả rơi xuống.

Tô Cẩm Lý vốn định quay về vương phủ, nhưng không tìm thấy Dương Xuyên Xuyên, mới tìm kiếm khắp nơi.

Nhưng lại từ rất xa nhìn thấy Tô Sơ Tâm che mặt, không đầu óc chạy loạn.

Hắn mới bỗng nhiên đi theo.

Đúng vậy, khổng chế không được đi theo..

Nhìn đầu nàng đâm vào trong ngực hắn, đâm cho trái tim của hắn liên tục đau.

Rồi sau đó lại nhìn hốc mắt hồng hồng của nàng, từng giọt nước mắt lớn rơi xuống.

Tâm Tô Cẩm Lý trong nháy mắt liền mềm mại xuống.

"Sơ Tâm....." giọng Tô Cẩm Lý mang theo vài phần khô khốc.

Vừa mở miệng, cảm giác tim mình đột nhiên hết sức đau.

"Làm sao vậy? Sơ Tâm? Nói cho ta biết? Người nào chọc giận muội rồi hả?"

Tô Sơ Tâm nghe được sự che chở quen thuộc, đó là vì Tô Cẩm Lý cho tới bây giờ đều ôn nhu như vậy, nhất thời làm cho đáy lòng nàng càng thêm ủy khuất rồi.

Lắc lắc đầu, nước mắt chảy càng mạnh rồi.

"Cẩm Lý..... Muội thật sự, cực kỳ thích, cực kỳ thích Cảnh Lương!"

Tô Sơ Tâm lắc đầu, rồi cuộc nhện không được nói: "Muội chưa bao giờ nhìn những thứ khác, từ lúc bắt đầu muội đã chỉ nhìn huyênh ấy....."

"Trong sinh mệnh của muội, toàn bộ đều là huyênh ấy....."

"Nhưng vì sao, vì sao huyênh ấy muốn muội như vậy?"

"Muội có chỗ nào không tốt? Muội làm sai chỗ nào? Cẩm Lý, huyênh nói cho muội biết, muội thật sự kém cỏi như thế sao?"

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, sắc mặt khẽ trở nên có chút khó coi.

Vươn tay, giữ chặt bà vai Tô Sơ Tâm, bình tĩnh nhìn vào mắt nữ tử, gần từng chữ hỏi:

"Xảy ra chuyện gì? Rốt cuộc làm sao vậy? Cảnh Lương làm gì muội? Nói cho ta biết!"

Chỉ một khắc, đáy lòng Tô Cẩm Lý đã đầy phần nộ! Hắn vẫn luôn cho rằng Tô Cảnh Lương yêu thương Tô Sơ Tâm!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Đêm tân hôn 3

Chỉ một khắc, đáy lòng Tô Cẩm Lý đã đầy phần nộ.

Hắn vẫn luôn cho rằng Tô Cảnh Lương yêu thương Tô Sơ Tâm. Cho nên, đối mặt với hai người lưỡng tình tương duyệt, hắn chỉ có thể buông tay.

Ngoại trừ buông tay, hắn cũng không thể làm điều gì khác.

Hiện tại, Tô Cảnh Lương cư nhiên chọc cho Tô Sơ Tâm khóc.

Tô Sơ Tâm tiếp tục chỉ nhẹ nhàng lắc đầu và không nói gì.

Ngay sau đó, cảm năng liền bị Tô Cẩm Lý hung hăng nâng lên, nhìn thấy đôi mắt Tô Sơ Tâm đỏ hỏn, mang theo tức giận nồng đậm.

Đáy lòng không kim được bắt đầu đau đớn.

Vì cái gì, như vậy đối hắn chính là Tô Cẩm Lý, không phải Tô Cảnh Lương?

Tô Cẩm Lý nhú mày lại, thẳng tay lôi kéo Tô Sơ Tâm và nói: “Ta mang muội đi tìm Cảnh Lương...”

“Không cần!” Tô Sơ Tâm bỗng nhiên kéo Tô Cẩm Lý lại, nhỏ giọng nói: “Không cần, ta sợ..... Ta sợ như vậy, chàng ấy sẽ chán ghét ta.”

Tô Cẩm Lý nghe được lời như vậy ánh mắt có chút trống rỗng, tựa hồ lại chạm đến chuyện cũ khó sờ.

Cả người bỗng nhiên như bị đánh một quyền vô cùng đau đớn.

Trong lòng Tô Sơ Tâm lại để ý đến Tô Cảnh Lương như vậy.

Im lặng hồi lâu, Tô Cẩm Lý mới nói: “Sơ Tâm, muội nói muốn ta phải làm sao bây giờ? Muội có biết, điều muội muốn ta đều sẽ giúp muội làm được!”

Tô Sơ Tâm ngừng đầu, không nhẹ không nặng nghẹn ngào một câu: “Cảnh Lương, chàng ấy... chàng ấy thực để ý Dương cô nương.”

Tô Cẩm Lý nghe thấy như vậy dừng lời nói, đột nhiên vàng trán hơi hơi nhăn lại, đáy mắt mang theo một tia kinh ngạc. Rồi sau đó, trong lòng hắn tràn ngập sự tức giận.

Nữ tử kia cư nhiên thông đồng với Tô Cảnh Lương.

Hay là nguyên lai những hành động đó của nàng ta không phải muốn hắn chú ý? Mà là cố tình tiếp cận hắn để bám lấy Tô Cảnh Lương, Hằng Quốc Vương tương lai?

Xem ra, nữ nhân kia cũng không hề đơn giản như bản thân hắn tưởng.

Huống chi nhìn lại thời điểm ở nguyệt lâu, người nàng ta muốn hôn lại là Tô Cảnh Lương.

Có lẽ căn bản đều không như những lời nàng ta nói.

Hết thấy đều là cố ý!

Nghĩ đến đây, ngón tay Tô Cẩm Lý gút gao siết chặt, tức giận bộc phát lan tràn.⁽¹⁾

Thẳng đến hồi lâu, hắn mới nghe thấy thanh âm lẫn với tiếng khóc thút thít của Tô Sơ Tâm đứt quãng truyền tới trong đêm tối.

“Mới vừa rồi, ta đi tìm Cảnh Lương, ta biết, chàng ấy khẳng định ở bên hồ kia, chính là lúc này đây, lại không chỉ có mình chàng ấy ở đó...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFullNet**.

Chương 92: Đêm tân hôn 4

“Trước nay đều không một ai có thể cùng chàng ấy đứng ở nơi đó, ngay cả ta cũng không ngoại lệ.”

“Cầm Lí, khi còn nhỏ huynh và ta đều biết, chỉ cần chúng ta chạy về phía đó, Cảnh Lương chàng ấy, chắc chắn sẽ nhanh chóng mang theo chúng ta rồi đi.”

“Đó là nơi chàng ấy tưởng niệm Vương hậu nương nương, không cho bất luận kẻ nào đi vào...”

“Ta thật sự tưởng rằng là không cho bất luận kẻ nào vào thật.”

“Thế nhưng hôm nay ta mới phát hiện, chàng ấy đối với ta còn giữ lại một bí mật.”

“Vô ý ta phát giác, chàng ấy cư nhiên đối với Dương cô nương, nói ra những câu bách chuyển thiên hồi như vậy.”

“Trước nay đều không nói như vậy với ta, bất luận ta để ý chàng ấy như thế nào, bất luận ta yêu chàng ấy nhiều đến đâu, chàng ấy đều chỉ đáp một câu..... Ân, ta đã biết...”

“Cầm Lí, huynh nói ta nên làm gì đây? Rốt cuộc nên làm gì bây giờ?”

Tô Sơ Tâm vừa nói vừa ngẩng đầu lên, nhìn Tô Cầm Lí đang đứng trước mặt mình.

Đây vẫn luôn là nam tử yêu nàng thật tâm, trong lòng nàng không phải không biết.

Tô Cầm Lí đối với nàng, chính là ngậm ở trong miệng sợ tan, ôm ở trong tay sợ lạnh.

Nàng cũng biết, Tô Cầm Lí vẫn luôn dõi theo sau lưng nàng, tưởng như vô tình nhưng lại để mắt đến mọi thứ.

Hắn chờ đợi nàng.

Chính là nàng lại một mực hướng đến Tô Cảnh Lương.

Đúng vậy, nàng đã từng thật sự nhắm tâm, tỏ vẻ như không biết bất luận điều gì, lãnh đạm mà kiên quyết vứt bỏ Tô Cầm Lí.

Thế nhưng hiện tại, nàng lại mong muốn sự ảm áp này, còn có sự trợ giúp của nam nhân này đối với nàng.

Tô Sơ Tâm nhìn Tô Cầm Lí chăm chú. Thật sâu trong đôi mắt nàng mang theo một tia ngây thơ hồn nhiên ý lại, làm đầy lòng Tô Cầm Lí tức khắc hơi hơi run rẩy một chút.

Nóng tay vốn lạnh băng cũng run rẩy, phảng phất như hân tâm được chân thật rồi.

Hồi lâu, Tô Cầm Lí mới nhẹ nhàng, mang theo nhất quán ôn nhu cùng che chở, nâng khuôn mặt Tô Sơ Tâm lên.

Hắn nhìn vào đôi mắt nàng, nói một câu: “Sơ Tâm.....”

Chỉ có thời điểm Tô Cầm Lí đối diện với Tô Sơ Tâm, mới có thể ôn nhu mà ảm áp như thế.

Không giống như nam tử thường ngày lúc nào cũng lạnh băng xa cách, phảng phất chỉ cần ai đó tới gần hắn liền có thể mất mạng bất cứ lúc nào.

Tô Sơ Tâm gạt gạt đầu, lên tiếng: “Ân!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 93: Đêm tân hôn 5

“Những lời muội nói đều là thật?”

Tô Cầm Lí hỏi một câu, đáy lòng thực phiền muộn.

Hắn tưởng, có lẽ nước mắt của nữ nhân trước mắt này, thật sự bất cứ lúc nào cũng có thể khiến hắn tâm hoảng ý loạn.

Chỉ là vì sao lúc này, trong lòng hắn lại nảy sinh ra vài phản tức giận đối với nữ tử gọi là Dương Xuyên Xuyên kia.

Nhưng chỉ đơn thuần là tức giận mà không hề có sát ý. Cảm giác hoàn toàn không giống với trước đây.

Tô Sơ Tâm gạt đầu, sau đó lại nhẹ nhàng lắc đầu, bình tĩnh nhìn người trước mặt, sững sờ thật lâu rồi mới vạn phần ủy khuất mở miệng nói: “Cầm Lí, chẳng lẽ ngay cả ta mà huynh cũng không tin?”

Chỉ một câu, đã khiến toàn thân Tô Cầm Lí hơi run rẩy.

Tại sao hắn có thể hỗn đản như thế? Đối với nàng nói ra lời đã thương người như vậy?

Tại sao hắn lại có thể chất vấn nàng?

Trong lòng hắn ngoại trừ nàng còn có thể tin ai?

Tô Cầm Lí vội vàng mở miệng nói: “Sơ Tâm, không phải... Ta tin muội, ta chỉ tin mình muội!”

Tô Cầm Lí nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Tô Sơ Tâm, ôn nhu giống như che chở một tiểu cô nương. Tưởng chừng chỉ hơi dùng một chút lực, sẽ làm tổn thương nàng.

“Sơ Tâm, muội đi theo Tô Cảnh Lương, muội liền sẽ hạnh phúc cả đời sao?”

“Sẽ...” Tô Sơ Tâm biết Tô Cầm Lí đối với mình không có tuyệt đối bá đạo, nội tâm của hắn chỉ mong cho nàng có được hạnh phúc.

Chỉ cần vì hạnh phúc của nàng, Tô Cầm Lí cái gì cũng có thể làm, hơn nữa còn làm không oán than không hối hận.

Ngay tức khắc, Tô Sơ Tâm thấp giọng dục dằng nói: “Cầm Lí, huynh biết rõ Cảnh Lương là chuyện ta vẫn luôn hy vọng, huynh cũng hiểu rõ, gả cho Cảnh Lương là mộng tưởng cả đời ta. Ta muốn hạnh phúc, mà trên thế gian này, duy nhất Cảnh Lương mới là hạnh phúc cả đời ta...”

Tô Cầm Lí nghe những lời như vậy, sao lại không đau? Đau như mất mạng.

Vốn tính là cưỡng ép chính bản thân mình không có chút ý niệm không an phận đối với Tô Sơ Tâm, thế nhưng đôi khi vẫn không khống chế không được.

Tức khắc, giọng nói mang theo vài tia chua xót nhưng vẫn thật cẩn trọng của Tô Cầm Lí cất lên: “Sơ Tâm, Xuyên Xuyên nàng là vị hôn thê của ta, sẽ không phát sinh bất luận sự tình gì với Cảnh Lương.”

“Cho nên muội không cần quá để ý. Nói không chừng có lẽ hết thảy đều là hiểu lầm.”

“Thế nhưng ta bảo đảm, buổi tối ngày mai nàng ta sẽ không thể đi tìm Cảnh Lương...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Đêm tân hôn 6

Sơ Tâm, vì nàng chuyện gì ta đều có thể làm!

Một bên như thế nghĩ, một bên Tô Cẩm Lí xoay người rồi đi. Trong ánh mắt là mình diệt không chừng, lấp loè ánh sáng quý dị.

Cho dù ta biết nàng không có khả năng dụng tâm với ta.

Ta nàng chỉ giận, không có khả năng sẽ có bất luận kết quả gì.

Liền tỉnh là ta biết người nàng yêu là Tô Cảnh Lương, liền tỉnh là ta nhìn nàng làm tân nương của hắn.

Tâm ta sẽ đau, đau muốn mất mạng, đau muốn chết.

Ta cũng sẽ lựa chọn làm nàng hạnh phúc.

Ngoại trừ nàng, nữ nhân thiên hạ không một ai có thể khiến ta như vậy, không oán không hối hận.

Cho nên ta cam đoan với nàng. Qua đêm mai, Tô Cảnh Lương tuyệt đối sẽ không thể liếc mắt nhìn Dương Xuyên Xuyên dù chỉ một cái.

Hắn sẽ chán ghét nữ nhân kia, chán ghét tới tận đáy lòng!

Trong lòng Tô Cẩm Lí ngập tràn lạnh lẽo, mang theo vài phần kiên định.

Toàn thân hắn loáng thoáng để lộ ra khí phách ngang ngược.

Tô Sơ Tâm chỉ ngơ ngẩn nhìn bóng dáng Tô Cẩm Lí, bị hơi thở toát ra từ thân người hắn làm cho kinh sợ.

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn, thế nhưng nàng có chút mờ mịt... Thậm chí trong nháy mắt cũng quên mất ý định của bản thân mình lúc ban đầu.

Dương Xuyên Xuyên đứng xong com chiều, sau đó nhớ tới ước định của chính mình cùng Tô Cảnh Lương, tức khắc quyết định sớm rời khỏi Tô Cẩm Lí.

Bởi vậy, hiện tại nàng nhìn thấy Trương quân gia mang theo một nữ tử gọn gàng sạch sẽ, đang ở phía đối diện đi về phía mình, liền mở miệng hỏi một câu: “Vương gia, muốn...”

Nàng vừa nói vừa liếc mắt dò xét nữ tử đứng bên cạnh.

Sắc mặt Trương quân gia có chút xấu hổ.

Vương gia kỳ thật không lạm tình, nhưng cũng có nhu cầu với phương diện này.

Hống chi, mỗi khi mặt trời lặn Vương gia đều tìm nữ nhân^{『女』}. Mỗi ngày vào buổi tối, không biết như thế nào nổi hứng, lại nhân nhạ^{『夜』} phân phó ông tìm một nữ nhân sạch sẽ đưa đến giường ngai.

Cái gọi là nữ nhân sạch sẽ, chính là nữ nhân này phải bắt buộc phải được tắm rửa thật cẩn thận.

Mà nữ tử trước mặt này, là Vương thượng tự mình hạ chỉ ban cho Vương gia làm Vương phi nương nương, hiện tại gặp nàng không khỏi cảm thấy có chút không ổn.

Trương quân gia ấp úng không biết nên nói điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngai Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Đêm tân hôn 7

“Lão Trương, còn thất thần làm gì? Người mang đến rồi sao?”

Đột nhiên, một giọng nói quen thuộc nhàn nhạt truyền tới từ sau lưng Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên quay đầu, lại nhìn thấy Tô Cẩm Lí một thân quần áo trắng tuyết đơn bạc, khả năng vì hắn vừa mới tắm rửa xong.

Cả người thiếu đi vài phần phi dương ương ngạnh, nhiều thêm vài phần tà mị mẽ người.

Đôi mắt hắn không để lộ ra bất luận cảm xúc gì, chỉ lãnh đạm liếc nhìn nàng một cái.

Rồi sau đó mới đưa mắt dừng lại trên người nữ nhân bên cạnh Trương quân gia, lạnh nhạt nói một câu^{『誰?』}: “Là người? Lớn lên cũng không tệ, vào đi.”

Cùng với giọng nói đậm mực, Tô Cẩm Lí xoay người đẩy cửa bước vào.

Mà nữ tử kia, cũng theo Tô Cẩm Lí đi phòng ngủ.

Dương Xuyên Xuyên dù có ngờ cũng hiểu được Tô Cẩm Lí muốn cùng nữ nhân kia xử lý chuyện gì.

Tức khắc không nói nên lời, đáy lòng nàng cũng có chút bức bối, tuy nhiên trên mặt vẫn nhanh chóng biểu hiện ra ngoài không một tia để bụng.

Vừa lúc nam nhân này đêm nay đã có nữ nhân hầu hạ, nàng cũng không cần né tránh hắn để đi gặp Tô Cảnh Lương.

Ngủ đến đây, Dương Xuyên Xuyên lập tức trở lại gian phòng của mình. Nàng tùy tiện rửa mặt chải đầu một chút rồi hướng về ngoài cửa đi ra.

Thế nhưng vừa vận một chiếc khăn muốn mở cửa, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra.

Bất thành linh như vậy khiến cả người nàng ngã vào người Tô Cẩm Lí.

Tức khắc Dương Xuyên Xuyên kinh ngạc đến mức hô hấp ngừng lại.

Hắn không phải dẫn theo nữ nhân khác phiên vân phúc vũ (tan xướng nát thật) hay sao?

Như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?

Ngoài dự đoán, lúc này đây khuôn mặt Tô Cẩm Lí có thể nói là đượm ý cười, ôn nhu nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên nhìn một Tô Cẩm Lí ôn nhu như vậy, cả người đều có chút không tin được.

Liệu nàng có nhầm lẫn gì không?

Nam nhân này tự nhiên lại đối với nàng ôn nhu như thế? Có phải đầu óc có vấn đề?

“Có việc gì sao?” Nếu hắn tới, Dương Xuyên Xuyên cũng không muốn phản đối gì mà chỉ có thể nhàn nhạt hỏi.

Ngược lại con người Tô Cẩm Lí tràn ngập nhu tình, nhẹ nhàng nâng lên hàm dưới Dương Xuyên Xuyên:

“Đêm nay, bốn vương muốn qua đêm cùng nàng.”

“Đối với nữ nhân kia, bốn vương không có nửa điểm hứng thú.”

“Thật ra bốn vương ngập tràn hứng thú với Vương phi giống tiền nữ như nàng.”

Ngữ khí của Tô Cẩm Ly triển miến muốn chết.

Khến đầu óc Dương Xuyên Xuyên trong nháy mắt không thể theo kịp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Đêm tân hôn 8

Khến cho đầu óc Dương Xuyên Xuyên trong nháy mắt không thể theo kịp.

Nhịp tim tăng lên nhanh chóng!

Một nam nhân đẹp như vậy, tràn ngập hấp dẫn lớn như vậy.

Lại thâm tình khẩn thiết với nàng.

Dù có là nữ nhân cao ngạo mà tự phụ, lúc ấy cũng hoàn toàn có thể bối rối!

Nhìn thấy sự kinh ngạc trong mắt Dương Xuyên Xuyên, trong mắt Tô Cẩm Ly nhanh chóng loé lên một tia chăm chọc.

Rồi sau đó vô cùng nhanh chóng nghiêng người, hôn chóc một cái lên trán Dương Xuyên Xuyên!

Sau đó lại cực kỳ thân thiết tiến đến bên tai Dương Xuyên Xuyên: "Xuyên Xuyên..... thật sự..... Có phải nàng hạ mê dược ta hay không?"

Dương Xuyên Xuyên nghe Tô Cẩm Ly nói ái muội như vậy, đáy lòng nhất thời có chút kinh ngạc.

Tô Cẩm Ly lúc này vì sao lại thay đổi như thế?

Nhưng mà ngay ở giây phút Dương Xuyên Xuyên sững sờ, mắt Tô Cẩm Ly đột nhiên nhìn về phía một bóng dáng mờ mờ ở phía sau.

Nhất thời, bên miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Quả nhiên vẫn đến đây!

Ánh mắt trầm xuống, nhanh chóng nâng cằm Dương Xuyên Xuyên lên.

Đôi môi mỏng áp lên môi nàng.

Đầu óc Dương Xuyên Xuyên nhất thời không có cách nào suy nghĩ.

Kinh ngạc mở to hai mắt, lại đột nhiên nhìn thấy phía sau hai người, chỗ cửa mờ, cách đó không xa là Tô Cảnh Lương đang đứng lẳng lặng.

Ánh mắt Tô Cảnh Lương không biết nhìn đi đâu.

Không nhìn thấy đáy mắt bí ẩn, cũng không nhìn thấy cảm xúc trên mặt.

Chỉ là sững sờ một chút, đáy mắt mang theo một tia chán ghét.

Nhưng đáy lòng lại đẩy lên vài phần chua xót.

Đêm nay nàng đồng ý gặp mặt mình.....

Lại phải người báo cho mình biết tình hình ở đây, đêm nay Tô Cẩm Ly tìm nữ nhân thị tẩm.....

Nhưng khi hắn đến lại nhìn thấy bọn họ đang hôn.

Thâm tình vạn chủng như thế.....

Nếu nàng ở cùng với Tô Cẩm Ly, vì sao còn muốn mình tới?

Trong lúc đó hai người không có bất cứ tình cảm quá phận nào, nàng làm như vậy là có ý gì?

Đang báo cho mình?

Báo cho mình rồi xa nàng?

Ánh mắt Tô Cảnh Lương nhàn nhạt nhìn một màn trước mắt, rồi sau đó mang theo vài phần cổ nén tức giận, xoay người rời đi.

Bóng lưng hiện lên vài phần chăm chọc.

Làm cho Dương Xuyên Xuyên không hiểu sao lại kinh ngạc.

Nhưng cùng lúc đó, đột nhiên Tô Cẩm Ly lại đẩy nàng ra.

Khi nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc cùng ngu ngơ của Dương Xuyên Xuyên, bên miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Đêm tân hôn 9

Khi nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc cùng ngu ngơ của Dương Xuyên Xuyên, bên miệng hiện lên một tia cười lạnh.

Hừ lạnh một tiếng: "Sao? Còn chưa đủ?"

Ngữ khí hơi chăm chọc, mang theo vài phần nói mát.

Dương Xuyên Xuyên nhìn biểu cảm của Tô Cẩm Ly, bộ dạng giống như chuyện vừa rồi không hề xảy ra.

Đáy mắt chán ghét và chăm chọc rõ ràng như thế.

Nhất thời, nàng giống như là đã hiểu ra.....

Trên mặt lạnh nhạt, cuối cùng đứng dậy, giống như không thêm để ý chút nào.

Lườm Tô Cẩm Ly một cái, lạnh lùng đáp lại một câu: "Người cổ ý?"

Tô Cẩm Lý nhìn vai, tuy ngoài mặt là một bộ dạng không liên quan đến mình, nhưng đáy lòng lại tràn ngập vài phần phiền muộn.

Vì sao nữ tử trước mắt lại lạnh nhạt như vậy?

Giống như là toàn bộ mọi chuyện không liên quan đến nàng vậy.

Nghĩ mãi, Tô Cẩm Lý vẫn nói thắng: "Bổn vương muốn Tô Cảnh Lương sẽ không đến gặp ngươi nữa thôi!"

Quả nhiên.

Dương Xuyên Xuyên nhăn nhọt nhắm chặt mắt, khóe miệng hiện lên một nụ cười châm chọc.

Trong giọng nói không nghe ra cảm xúc gì, nhưng ánh mắt thậm chí còn không nhìn Tô Cẩm Lý một cái.

"Vi sao?"

"Vi sao?" Tô Cẩm Lý nhất thời nheo mắt, nàng vậy mà hỏi lại hắn vì sao phải làm như vậy?

Hắn đã làm những gì, chẳng lẽ nàng không hiểu?

Ánh mắt Tô Cẩm Lý kè lên, nhìn chằm chằm Dương Xuyên Xuyên

, thân nhiên nói:

"Nữ nhân như ngươi không xứng tranh giành nam nhân với Tô Sơ Tâm!"

"Cho nên cũng chỉ có thể trách ngươi vốn không nên làm Sơ Tâm khóc!"

"Ta không có!"

Dương Xuyên Xuyên nắm chặt tay, vừa rồi ý xi nhục của Tô Cẩm Lý cực kỳ rõ ràng.

Nữ tử cao ngạo bẩm sinh, không thể dễ dàng tha thứ cho bất cứ kẻ nào làm bản nàng.

"Không có?"

Tô Cẩm Lý cười lạnh:

"Thế vì sao Cảnh Lương xuất hiện tại nơi này, ngươi giải thích với bổn vương như thế nào?"

"Tô Cảnh Lương hẳn chỉ có thể là của Sơ Tâm!"

"Ta nói cho ngươi biết, nếu ngươi còn dám treu chọc Tô Cảnh Lương một lần nữa, ta bảo đảm sẽ làm ngươi sống không bằng chết!"

Lời Tô Cẩm Lý nói, giống như là nện từng chữ từ trong kẽ răng ra vậy, nghe khí trầm thấp dọa người.

Thì ra.....

Thì ra là như vậy!

Tô Cẩm Lý hẳn để ý Tô Sơ Tâm, mà mình và Tô Cảnh Lương chỉ đơn giản là gặp mặt một lần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Đêm tân hôn 10

Tô Cẩm Lý hẳn để ý Tô Sơ Tâm, mà mình và Tô Cảnh Lương chỉ đơn giản là gặp mặt một lần, khiến cho nữ tử kia buồn mà rơi lệ, sẽ làm cho hắn điên cuồng như vậy!

Nhất thời, bên miệng Dương Xuyên Xuyên hiện một nụ cười lạnh như là không sao, mang theo vài phần châm chọc mở miệng:

"Ngươi cũng không cần phải làm như vậy, ta cũng không có hứng thú quấy rầy đến cuộc sống hạnh phúc của nữ nhân ngươi yêu quý....."

"Huống chi, tương lai ta vẫn muốn rời xa ngươi hoàn toàn, còn cả cuộc sống luân quần của họ nữa, cho nên, các ngươi đừng quá mức căng thẳng!"

"Là sao?" Tô Cẩm Lý cười lạnh: "Bổn vương dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

"Bổn vương không thể đem hạnh phúc của Sơ Tâm ra đánh bạc một chút nào!"

"Cho nên, bổn vương cảnh báo trước, nếu muốn nam nhân quá, vương phủ nhiều nam nhân như vậy, ngươi có thể dùng thoải mái...."

"Nếu ngươi thấy chưa đủ, chỉ cần ngươi tắm rửa sạch sẽ cũng có thể miễn cưỡng lên giường bổn vương!"

"Trên thế giới này, ngoại trừ Tô Cảnh Lương ngươi không thể treu chọc, chuyện khác không liên quan đến bổn vương!"

Ý khinh miệt trong lời nói của Tô Cẩm Lý rất rõ ràng.

Ám chi Dương Xuyên Xuyên là nữ nhân không biết thỏa mãn.

Chưa từng có người nào dùng ngữ khí khó nghe như vậy vũ nhục nàng!

Vậy thì nam nhân trước mắt này là vương gia thì làm sao?

Cũng không thể quá đáng như vậy!

"Vói ngươi? Đùa cái gì vậy? Ta đã từng nói rồi, nam nhân hề tắt đèn, nhắm mắt lại, còi sạch y phục đều như nhau!"

"Đẹp, khó coi, chẳng phải đều có cái ấy sao?"

"Ta đáng đi tìm ngươi sao?"

Dương Xuyên Xuyên không dám đo mò miệng.

Làm Tô Cẩm Lý nhất thời nhui mi.

Đột nhiên đi lên phía trước, bắt lấy cổ tay Dương Xuyên Xuyên.

Mang theo tức giận lớn hung hăng đẩy nàng xuống mặt đất giá lạnh.

Lập tức cúi người, cánh môi ẩm ướt, tiện hướng về Dương.

Lúc này Tô Cẩm Lý, đã triệt để bùng phát lửa giận rồi!

Chính mình cũng không hiểu nổi, đáy lòng mình rốt cuộc muốn cái gì!

Khi thấy Tô Cảnh Lưng tới, đáy lòng hẳn tựa như muốn trừng phạt nữ nhân này thích đáng!

Hiện tại, nàng vậy mà lại ghét bỏ hắn!

Không hiểu sao nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động của nữ nhân này có thể hoàn toàn kích thích cảm xúc trong đáy lòng mình biểu lộ ra ngoài!

Nhất thời, Tô Cẩm Lý nhàn nhạt cười lạnh một trận:

"Vậy sao? Nếu vậy nam nhân trong thiên hạ muốn dùng như nào thì dùng!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Đêm tân hôn 11

"Vậy sao? Nếu vậy nam nhân trong thiên hạ muốn dùng như nào thì dùng!"

"Thế thì bốn vương không cần uống phỉ!"

Nói xong liền bắt ngờ chặn miệng Dương Xuyên Xuyên lại.

Dương Xuyên Xuyên vùng vẫy, nhưng lại không có cách nào ngăn cản Tô Cẩm Lý.

Đôi mắt Tô Cẩm Lý nhuộm một màu đỏ, một bàn tay giữ lấy cổ tay Dương Xuyên Xuyên.

Áp lên trên đầu nàng, một cánh tay kia hơi trượt xuống, nhẹ nhàng kéo vạt áo Dương Xuyên Xuyên xuống.

"Tên khốn kiếp nhà ngươi! Buông ra!"

Dương Xuyên Xuyên liều mạng vùng vẫy, một bàn tay đột nhiên thoát ra được, sau đó không cần nghĩ ngợi hung hăng cho Tô Cẩm Lý một cái tát lên mặt.

Bóp một tiếng!

Cả người Tô Cẩm Lý yên tĩnh trở lại.

Ánh mắt hơi hơi híp.

Gắt gao nhìn chăm chăm Dương Xuyên Xuyên.

Ánh mắt gần như là muốn nuốt chửng nàng vậy.

Tô Cẩm Lý nắm chặt cổ tay Dương Xuyên Xuyên, cực kỳ dùng sức.

Dương Xuyên Xuyên bị đau, nhưng mà cũng không dám lên tiếng.

Lúc này Tô Cẩm Lý làm cho nàng sợ hãi!

Một giây sau, Tô Cẩm lý chợt cười lạnh một trận: "Đánh ta?"

Vừa dứt lời, liền nghe thấy tiếng vải bị xé rách, da thịt trắng nõn, của Dương Xuyên Xuyên ngay lập tức rơi vào mắt Tô Cẩm L.

Hắn mắt đi lý trí, điên cuồng như là một con thú dữ.

Muốn nghiền nữ hài tử này thành tro!

Khó có thể tiêu tan!

Ánh mắt Tô Cẩm Lý dần dần trở nên có chút sâu thẳm.

Môi của hắn tràn đầy trời đất đè ép xuống.

Đáy lòng Dương Xuyên Xuyên bối rối một trận, cả người muốn liều mạng né tránh, nhưng lại không có đường thoát.

Bất lực và sợ hãi dần dần lan tràn dưới đáy lòng.

Những cao ngạo và tự tin trong nháy mắt giống như cũng rời nàng mà đi.

Nàng không còn bình tĩnh được.

Cũng chưa có bất kỳ nam nhân nào đối xử với nàng như vậy!

Dương Xuyên Xuyên cảm giác được rõ ràng là Tô Cẩm Lý đã hoàn toàn hết kiên nhẫn với sự phản kháng của nàng!

Đầu mày nam tử nhíu lại, nhàn nhạt nói một câu: "Dù sao người sớm muộn gì cũng là người của ta....."

Rồi sau đó lại hung hăng ngăn chặn nữ tử.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 100: Thiếu

Nguồn trắng chương

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 101: Đêm tân hôn

Lông mày nam tử nhíu lại, nhàn nhạt nói một câu: "Dù sao người sớm muộn gì cũng là người của ta....."

Rồi sau đó, hung hăng ngăn chặn nữ tử lại.....

Tay Tô Cẩm Lý dễ chỗ nào, làm cho toàn thân Dương Xuyên Xuyên giống như là tràn ngập hoảng sợ.

Liều mạng, muốn tránh thoát, lại bị nam tử hung hăng áp chế.

Không có cách nào nhúc nhích.

Giống như là, rơi vào trong lưới son dương.

Chờ nam nhân ức hiếp.

Nữ tử cao ngạo, lần đầu tiên cảm thấy được tôn nghiêm chính mình vỡ rồi.

Thân thể run rẩy, thì thảo thấp giọng thét chói tai:

"Buông ra, buông ra - - "

Tô Cẩm Lý nghe thấy âm thanh kia, đáy mắt có ý châm chọc càng thêm đặc hơn rồi.

Không phải vẫn rất cao ngạo à?

Không phải vẫn là không coi ai ra gì à?

Không phải chính mình vẫn cực kỳ chán ghét nàng à?

Rốt cục, nàng ở dưới thân thể mình, cầu xin tha thứ như vậy.....

Nhưng, vì sao, đáy lòng, vẫn lại là muốn chinh phục hoàn toàn dục vọng của nữ tử này?

Là bởi vì chính mình dùng thủ đoạn ghê tởm như vậy, đối phó nàng.....

Hay là bởi vì chính mình tận mắt thấy Tô Cảnh Lương đến, trong lòng không lý do gì lại hoảng loạn.....

Hay là giả, chỉ đơn giản là vì Tô Sơ Tâm?

Nhưng, thật sự vì Tô Sơ Tâm, chính mình vì sao, lại tức giận như vậy?

Tức giận như vậy, giống như là, chính mình đã thích gì đó.....

Giống như bị người khác nhìn trộm!

Ồ ào.....

Chính mình tại sao có thể có ý nghĩ như vậy?

Tâm của mình, đều là Sơ Tâm.....

"Người không biết là chậm sao?"

Nhất thời, mắt Tô Cẩm Lý sang lên, đột nhiên trầm xuống

"Chuyện tới bây giờ, nói thật cho người biết cũng không sao, cho dù là không nói, người cũng sẽ biết!"

"Đáy lòng bốn vương, chỉ có nữ nhân tên Sơ Tâm, cho dù là cưới người, trong lòng bốn vương cũng chỉ có Sơ Tâm....."

"Huống chi, hiện tại, Tô Cảnh Lương, hân đối với người có chút tình cảm, bốn vương quyết định, mười ngày sau, đứng giờ sẽ cưới người sẽ....."

"Người tốt nhất, thành thật ở trong vương phủ, làm vương phi nương nương của người, đừng tự tỷ, muốn thông đồng với Tô Cảnh Lương....."

"Vi Sơ Tâm, bốn vương bất kể cái gì đều có thể làm!"

"Vi nàng, ta có thể phụ người trong thiên hạ, chỉ riêng nàng sẽ không phụ bực....."

"Ta đây đáng chết sao?"Đáy lòng Dương Xuyên Xuyên không lí do tức giận, dựa vào cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 102: Đem tân hôn

"Ta đây đáng chết sao?"Đáy lòng Dương Xuyên Xuyên không lí do tức giận, dựa vào cái gì?

"Người vì nữ nhân người yêu, có phải muốn hy sinh ta?"

"Ta trêu chọc ai rồi hả?"

"Tô Cảnh Lương, với ta đều không có quan hệ!"

Dương Xuyên Xuyên lắc đầu, đột nhiên, một loại đau đớn bị đè nén tận đáy lòng, phát ra, giống như là đã từng với Tô Từ An.

Rõ ràng là hân trước trêu chọc chính mình.

Khiến cho mình tin cái gì là chung tình.

Trên thế giới này, thật sự tồn tại.

Nhưng, trêu chọc, lại không chịu trách nhiệm.

Không thích, liền hung hăng vứt bỏ như thế!

Người bị thương, liền là nàng.....

Sau đó, những tin đồn loạn lên,

Nhưng là nàng, trêu chọc Tô Từ An,

Liền ngay cả chia tay, tất cả mọi người cho rằng, là nàng nhẫn tâm bỏ lại hân phía sau!

Bởi vì sao?

Bởi vì nàng là Thiên Kim Đại Tiểu Thư, cho nên, tất cả mọi thứ đều cao hơn vị trí của người khác sao?

Chỉ cần là người trêu chọc phải nàng, trong con mắt của người khác, tất cả đều là nàng quyền rũ họ?

Nàng, không phải như thế này sao?

Ngón tay Dương Xuyên Xuyên, dần dần có chút vô lực.

Không có cánh nào phản kháng trước mắt nam nhân này.

Đúng vậy, không có sức lực rồi.....

Nghĩ tới Tô Từ An, toàn thân liền không có sức lực.....

Tô Cẩm Lý nghe được nữ tử kịch liệt như vậy, nở nụ cười lạnh.

Đột nhiên, tiếng cười của hắn ngừng lại.

"Không vì cái gì..... Người đáng như vậy!"

"Tô Cảnh Lương đối với người khác không quan tâm, lại cứ quan tâm đối với người!"

"Đáng, người chịu được đối xử như vậy....."

Tô Cẩm Lý ngẩng đầu, con ngươi đen nhánh, khóa chặt Dương Xuyên Xuyên, gần từng chữ, nói rõ ràng:

"Trên thế giới này,nếu bốn vương nhắm vào Cảnh Lương, như thế sẽ làm Sơ Tâm buồn....."

"Cho nên - - "

Dừng một chút, giọng nói Tô Cẩm Lý lạnh lùng nói: "Người có thể lựa chọn hận ta - - "

Dương Xuyên Xuyên nghe được như vậy, không khỏi có chút cười lạnh, thật là tình yêu vĩ đại!

Đối với nữ nhân kia chu đáo, trong ngực cảm thấy đau!

Nếu không, yêu ai yêu cả đường đi đến mức này!

Chính mình làm người xấu!

Mỗi tiếng nói cử động của nữ nhân kia, nhất cử nhất động, đều được bảo toàn!

Hắn giống như là một đứa ngốc, vì nữ nhân kia, làm mọi thứ!

Nữ nhân kia, đáy lòng là Tô Cảnh Lương, là hoàn toàn không rảnh!

Đẹp vô cùng!

Nhất thời,đáy lòng Dương Xuyên Xuyên, không phải không hận, không phải không giận!

Nở nụ cười lạnh lùng.....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Đêm tân hôn

Nhất thời,đáy lòng Dương Xuyên Xuyên, không phải không hận, không phải không giận!

Nở nụ cười lạnh lùng.....

Giọng nói, mang theo vài phần châm chọc.

"Hận người?"

"Người không xứng!"

"Yêu và hận, đều là tình cảm cực kỳ mãnh liệt, phải để ý mới có!"

"Người có tài đức gì, đạt được tình cảm mãnh liệt của ta?"

"Ta mới khinh thường, hận người - - "

Tô Cẩm Lý nghe như vậy, sắc mặt không có biến hóa, hơi xoắn môi, sao đó chớp mắt.

Ánh mắt đó, khiến người khó có thể nắm lấy.

Giọng nói dịu dàng.

"Tùy tiện!"

Hai chữ, sau đó, nam tử đột nhiên đột nhiên cúi y phục của mình xuống!

Hướng về nữ tử, hung hăng đè ép xuống.....

Mang theo dục vọng cùng lửa giận, tràn đầy ngập khắp trời.

Để cho nàng, không có chỗ để trốn, không có chỗ để ẩn!

Nam nhân hung hăng bao vây nữ tử, không thể để cho nàng nhúc nhích.

Dương Xuyên Xuyên toàn thân run rẩy, muốn trốn tránh, nhưng mà, lại không chống lại được sức mạnh của nam nhân.

Nàng, có thể cảm giác được, sợ hãi, một chút, một chút lan tràn trong trái tim mình.....

Từng chút một.....

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy được phía dưới có chút khó chịu, bụng dưới căng lên đau đớn.....

Ngay khi Tô Cẩm Lý muốn chiếm hữu nàng, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên hét lên: "Ta....."

Cảm ơn trời đất, nàng vậy mà, tại thời khắc mấu chốt, giải quyết rồi.....

Liền ngay cả ông trời, cũng đều giúp nàng.

Đồng thời, Tô Cẩm Lý cũng cảm thấy cơ thể bị lĩnh một thứ kinh tởm gì đó.

Lập tức nhủ vậy, hướng phía dưới nhìn lại.....

Quý thủy Dương Xuyên Xuyên đã đến.....

Chất lỏng màu đỏ tươi, dính trên y phục chính mình.

Nhất thời, Tô Cẩm Lý trong ánh mắt hiện lên một tia ghê tởm

Cả người, rất nhanh theo trên người Dương Xuyên Xuyên, đứng lên.

Tốc độ nhanh đáng kinh ngạc.

Đấy mắt mang theo sự chán ghét!

Giống như vậy, cũng mang theo tức giận, ngang ngược khuếch tán.

"Ghê tởm!" Vừa nói, Tô Cẩm Lý nhặt thứ gì đó trên bàn, ra sức xoa y phục của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Hôn lễ quý dị

"Ghê tởm!" Vừa nói, Tô Cẩm Lý nhặt thứ gì đó trên bàn, ra sức xoa y phục của mình.

Cái bộ dáng kia, giống như là sụp đổ bất cứ lúc nào.

Mặc bừa y phục lên, Tô Cẩm Lý đứng dậy.

Nhân nhật lờm Dương Xuyên Xuyên một cái, bỏ đi một bộ y phục, hung hăng háng vút ở trước mặt Dương Xuyên Xuyên,

Giọng nói không mang theo chút tình cảm nào, nhưng mà, ánh mắt lại tràn ngập ghét bỏ: "Rất bẩn!"

Dương Xuyên Xuyên nắm lấy ngón tay.

Biểu hiện cực kỳ kỳ thờ ơ.

Liên tưởng vài câu đi.....

Cuối cùng, chính mình cũng không bị hấn làm bẩn.....

Cho nên, mắng thì mắng đi.....

Đáy lòng không hài lòng với hấn, muốn tìm bất mãn, rất đáng! Dương Xuyên Xuyên oán thầm!

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy bao tử mình co rút lại, đau đớn.

Toàn thân không có sức lực co lại.

Tô Cẩm Lý đi đến cửa, như là nghĩ tới cái gì, lạnh lùng nói một câu: "Đêm nay thu dọn đồ đạc, về Dương gia đi..... Ba ngày sau, ta cưới người!"

Nhân nhặt một câu rồi bỏ đi, Tô Cẩm Lý nhanh chóng đập cửa ra.

Sau đó nghe được giọng nói Tô Cẩm Lý hôn hèn truyền tới: "Mau mang nước tới..... Bồn vương muốn lau người, thực xui xẻo!"

"Vậy, Vương gia, nữ nhân ở phòng ngủ của vương gia, xử lý như thế nào?"

"Nữ nhân cái gì? Nữ nhân muốn cái gì, nữ nhân kia, nếu là muốn sống, nhanh chóng cắt cho bồn vương!"

Sau đó, toàn bộ thế giới, lại yên tĩnh rồi.....

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt thật to, nhìn vào căn phòng sau khi bị hấn phá, lại vẫn còn sót lại ý châm chọc.

Nhất thời, có chút mỉm cười.

Ánh mắt, mang theo một tia xấu hổ.

Đây cuối cùng là cái thời đại gì?

Không giống hiện đại, không giống tiểu thuyết trên mạng, cũng không giống phim truyền hình.....

Không là vì người đi qua, sẽ gặp có vô số cá nhân theo đuổi người.

Mà còn, cho dù là người ở thế kỷ hai mươi mốt, thời đại phụ nữ mới, đi tới thời cổ xưa như vậy, còn phải thói quen với trạng thái danh dự.

Mà nàng, vừa mới tới, đều là được người chăm sóc, được người che chở, hiện tại, thật sự phải gả cho Tô Cẩm Lý sao?

Hạnh phúc cả đời mình, chẳng lẽ, liền bị phá hủy như vậy sao?

Vốn dĩ, hôn lễ này, vốn là nàng không tình nguyện, hấn cũng không vừa ý.

Kỳ thật, có lẽ một thời gian, hoàng thượng bệnh mà chết, Tô Cẩm Lý sẽ từ hôn.

Nhưng.....

Hiện giờ, Tô Cẩm Lý vì nữ nhân kia, muốn kết hôn với mình?

Thật sự là buồn cười a!

Hắn lạnh lùng như thế, tàn nhẫn như thế, không coi ai ra gì.

Nhưng đối với nữ nhân không bao giờ là nữ nhân của mình, cam tâm cả đời coi tiền như rác!

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, cười lạnh một cái.

Thật sự là một nam tử si tình.

Vì nữ nhân mình yêu, cái gì đều có thể làm!

Ngay cả chà đạp thân thể người khác, chà đạp linh hồn người khác, cũng sẽ không hối tiếc!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Hôn lễ quỷ dị

Vi nữ nhân mình yêu, cái gì đều có thể làm!

Ngay cả chà đạp thân thể người khác, chà đạp linh hồn người khác, cũng sẽ không hối tiếc!

Rồi sau đó chậm rãi đứng lên, mặc quần áo từ từ.

Da thịt trắng nõn, hơi hơi run rẩy.

Không có đợi cho Tô Cẩm Lý phải người đưa mình đi.

Dương Xuyên Xuyên đẩy cửa ra, rồi đi rồi.

Bên ngoài trời, rất lạnh.

Dương Xuyên Xuyên ra ngoài, không có bất cứ người nào ngăn cản.

Mở mắt đi bộ trên đường.

Đáy lòng, có chút khó chịu.

Đôi lại là nữ nhân kia, xảy ra sự việc này, đều đã buồn bực đi không nói.

Vương phủ Dương gia, bản thân còn không quá xa.

Cho nên, Dương Xuyên Xuyên không nhanh không chậm đi bộ.

Đi qua vương phủ, đi qua dòng sông chảy trong vạt, đi qua cây cầu vòm, đó là Dương phủ rồi.

Dương Xuyên Xuyên nhìn sông nước dập dờn phía dưới, những ngôi sao vỡ ra, thoải mái hơn.

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên nhìn đến chính giữa cây cầu, cũng là nơi cao nhất, có một người.

Người kia, giống như cũng nghe được tiếng bước chân, chậm rãi, từ từ quay đầu.

"Là người?" Tô Cảnh Lương hai tay vén ở trước ngực, che kín tối tăm trên mặt, từ trên xuống dưới đánh giá Dương Xuyên Xuyên vài cái, không phải cùng Tô Cẩm Lý ngọt ngào sao? Làm sao có thể xuất hiện tại nơi này?

Nhất thời,giọng nói Tô Cảnh Lương, mang theo vài phần xa cách: "Vi cái gì, mỗi lần bán thái tử một mình, luôn luôn có thể gặp người?"

"Thái Tử gia....." Dương Xuyên Xuyên hơi chút hét lên yếu ớt, quay đầu, nhưng không có nhìn về phía Tô Cảnh Lương.

Do hán ban tặng, đêm nay, Tô Cẩm Lý mới có thể đối đãi với mình như vậy.

Biết không có thể trách hán, cũng không có trách hán.

Chỉ là, nàng muốn nhanh chóng né tránh.

"Người tới nơi này làm gì?"

Tô Cảnh Lương nhìn đến nàng, không biết vì sao, rõ ràng rất tức giận bản thân mình, rốt cuộc sao lại không tức giận nữa.

Chỉ là nhân nhật nhìn nàng nhưu thế, hỏi một câu hỏi lạ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Hôn lễ quỷ dị 2

Tô Cảnh Lương nhìn đến nàng, không biết vì sao, rõ ràng rất tức giận bản thân mình, rốt cuộc sao lại không tức giận nữa.

Chỉ là nhân nhật nhìn nàng nhưu thế, hỏi một câu hỏi lạ.

"Không có gì..... Về nhà....." Dương Xuyên Xuyên đơn giản đáp lại một câu, rồi sau đó, tiếp tục đi lên trước.

"Ừ?"

Tô Cảnh Lương đi nhanh vài bước, lập tức đứng ở trước mặt Dương Xuyên Xuyên,ngực gần như chạm vào trán Dương Xuyên Xuyên, sy tới mức Dương Xuyên Xuyên đột nhiên ngừng đầu lên.

Lại nhìn đến đôi mắt này của Tô Cảnh Lương, chảy theo dòng cảm xúc buồn bã.

Không nói gì.

Bộ dáng cực kỳ yên tĩnh.

Tô Cảnh Lương nhíech môi một cái, đầu hơi nghiêng sang một bên, sau đó, thán nhiên nói: "Ta đưa người về."

Cái gì đều không có hỏi.

Dương Xuyên Xuyên kinh ngạc ngừng đầu, nhìn thoáng qua Tô Cảnh Lương.

Lại phát hiện, hán đã nhẹ dặt tay mình, cảm giác lạnh lẽo.

Không biểu hiện bất kỳ cảm xúc nào.

Chỉ là lời kéo nàng, từ từ hướng về cầu bên kia đi đến.

Dương Xuyên Xuyên cũng không nói gì, nàng có phần không hiểu nổi thái tử này.

Vừa rồi rõ ràng thái tử, xa cách nàng như vậy.

Hiện tại lại vô cùng thân thiết dặt tay nàng, đưa nàng đi.

Dương Xuyên Xuyên muốn thoát khỏi tay mình, nhưng, đáy lòng,không hiểu sao có vài phần quyến luyến.

Hai người, không nhanh không chậm, đêm khuya trên đường, từng chút từng chút tiêu sái.

Lòng Tô Cẩm Lý rất loạn.

Hắn không biết chính mình vì cái gì, lại không khống chế được như thế, thiếu chút nữa muốn nữ tử kia.

Nhưng mà, đáy mắt nữ tử đó lúc lên buồn bã, vẫn lại là thâm sâu đau đớn ánh mắt hắn.

Cho nên, hắn mới có thể đem nữ nhân kia, cho về nhà.

"Vương gia....."

Ngoài cửa, đột nhiên truyền đến giọng nói của Trương quân gia.

"Làm sao vậy?" Tô Cẩm Lý không để cho hắn tiến vào, chỉ là vài phần lười biếng hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 107: Hôn lễ quý đệ

"Làm sao vậy?" Tô Cẩm Lý không để cho hắn tiến vào, chỉ là vài phần lười biếng hỏi một câu.

"Bẩm vương gia, Dương cô nương, không có trong phòng, không biết đi đâu....."

Tô Cẩm Lý nhu mày, đứng lên, mặc thêm áo khoác, mở cửa, sắc mặt mang theo một tia lo lắng chính mình cũng không nhận ra.

"Thật sự là một nữ nhân phiền phức!"

Liếc một câu nói như vậy, Tô Cẩm Lý nhanh chóng đi đến phòng Dương Xuyên Xuyên.

Thật là không một bóng người.

"Chuẩn bị ngựa!"

Vừa nói xong, Tô Cẩm Lý từ bên trong bước nhanh đến cửa lớn vương phủ.

Xoay mình lên ngựa, hướng về, ngựa hướng về Dương phủ đi.

Nhưng mà, vừa đi đến cây cầu kia, Tô Cẩm Lý phát hiện, phía trước hai người lững lờ đi bộ, ánh mắt, khống chế không nổi, đột nhiên, trở nên sâu thẳm.....

Mang theo một tia sát ý.....

Đột nhiên, xoay người, hướng về vương phủ chạy vội mà đi.

Dương Xuyên Xuyên trở về Dương gia.

Nhìn đến vui sướng đầy trời.

Đáy lòng không kim được khó chịu.

"Tiểu thư, tiểu thư người trở về rồi! Nhanh lên, nhanh lên!"

Tiểu Bích vừa nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, lập tức lời kéo năng, lưu liú kêu lên.

Vừa đi, Tiểu Bích lại vừa hô: "Lão gia, phu nhân, tiểu thư về rồi....."

Dư Thúy nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên lập tức gương mặt cười vui đi lên phía trước,

Kéo Dương Xuyên Xuyên một cái, vài phần kinh ngạc hỏi:

"Đây là làm sao vậy? Sao đêm như vậy rồi mới trở về?"

"Vương gia phái người đưa con về....."

"Hắn nói, mấy ngày sau là hôn lễ, ở vương phủ không ổn, cho nên, ba ngày sau, hắn đến cưới con xuất giá."

Dương Xuyên Xuyên vài phần mệt mỏi nói.

Dư Thúy nghe được nói như vậy, lập tức thở dài nhẹ nhõm.

Sau đó, vội vàng vui mừng nói: "Có muốn ăn gì đó hay không? Ta để hạ nhân chuẩn bị lên cho con."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Hôn lễ quý đệ

Dư Thúy nghe được nói như vậy, lập tức thở dài nhẹ nhõm.

Sau đó, vội vàng vui mừng nói: "Có muốn ăn gì đó hay không? Ta để hạ nhân chuẩn bị lên cho con."

"Không cần." Dương Xuyên Xuyên lắc đầu, sau đó hướng về phía Dư Thúy, nhe răng cười, nhỏ giọng nói: "Con có chút mệt mỏi, muốn đi nghỉ trước."

Dư Thúy kéo tay Dương Xuyên Xuyên, hướng về phòng Dương Xuyên Xuyên đi, vừa đi, vừa vuốt ve cái bụng của mình nói: "Xuyên Xuyên a..... Ta quan tâm nhất là con và đưa con trong bụng ta, chỉ cần các con hạnh phúc, ta cái cũng có thể đáp ứng."

Dương Xuyên Xuyên nhìn Dư Thúy trước mắt, đáy mắt là tình thương nồng đậm của người mẹ.

Khẽ gật đầu.

Không có bất cứ can đảm nào, để từ chối.

Phút chốc, đáy lòng nàng, có trong nháy mắt khổ sở.

Chuyện xảy ra tại Tô vương phủ, nàng như thế nào nói cho bà?

Gã cho Tô Cẩm Lý, rằng là không hạnh phúc.

Nhưng, trong đáy mắt Dương Vạn Tài và Dư Thúy, lại cứ là hoàng thượng hạ chi, cho nên, mọi người, đều đã tưởng rằng Tô Cẩm Lý thích nàng, mới có thể làm như vậy.

Dương Xuyên Xuyên nghĩ rằng, mặc dù hắn đã chiếm được danh tính của Dương Xuyên Xuyên trước đó.

Nhưng, dù sao cũng là đứa con, nhất định phải làm

Nàng không thể, lưng đeo kết quả bất nhân bất nghĩa.

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, nhìn về mặt thỏa mãn của Dư Thủy, nhất thời, cái gì cũng không nói ra được.

Nàng nghĩ, cả đời cha mẹ đều đã là vì nữ nhân.

Cũng như, nữ nhân cả đời cũng là vì cha mẹ.

Hon nữa, nếu xuyên không vào thời này, phải hiểu thảo với cha mẹ thời này.

Hon nữa, bọn họ, đối với nàng rất tốt.

Đáy lòng nàng đau, yêu đến tận xương.

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, đối với vợ chồng Dương gia miễn cưỡng cười.

Chuyện đêm nay, đều là bí mật.....

Không có bất cứ kẻ nào biết.

Con đường tương lai, lại vẫn dài.

Dù sao, nàng không có Tô Từ An,cũng không mong đợi cuộc đời này, sẽ còn có một người nam nhân, yêu nàng, thương nàng, hướng chi, đáy lòng nàng, cũng là không thể quên được Tô Từ An.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Hôn lễ quỷ dị

Con đường tương lai, lại vẫn dài.

Dù sao, nàng không có Tô Từ An,cũng không mong đợi cuộc đời này, sẽ còn có một người nam nhân, yêu nàng, thương nàng, hướng chi, đáy lòng nàng, cũng là không thể quên được Tô Từ An.

Cho nên, nàng không ngại, gả cho Tô Cẩm Lý, chỉ là chiếm được vị trí vương phi nương nương.

Rồi sau đó, hai người.

Tôn trọng lẫn nhau,trên danh nghĩa.

Bầu trời sáng sủa.

Gió nhẹ mây quang.

Tô vương phủ, người đến người đi.

Chiêng trống rung trời, tiếng pháo nổ đùng đùng, không dứt bên tai.

Hôm nay, đó là này Tô vương phủ cưới vợ.

Trong kinh thành, người có tiếng, đều đã xuất hiện tại nơi này.

Dù sao, từ xưa tới nay, lần đầu tiên, hoàng tử chính thống Vương tộc, cưới vợ ngoại tộc, hon nữa còn là giàu có đệ nhất vương quốc, thế tử Dương Vạn Tài.

Đương nhiên, rất nhiều người đều đã truyền miệng, đây là trai tài gái sắc, tình đầu ý hợp tình yêu có một không hai.

Tự nhiên, rất nhiều người đều đã đến xem, hôn lễ mang màu sắc bí ẩn.

Tô vương phủ, chật ních người tiến đến chúc mừng.

Bởi vì hoàng thượng đã nhiều ngày thân thể không tốt, không dễ xuất cung, cho nên, đến cũng chỉ là vương phi nương nương.

Vương phi nương nương đứng ở nơi đó, nhìn vân vũ cả triều, quan lại quyền quý, đưa tới hạ lễ, đoan trang nhận lễ mỉm cười.

"Vương phi nương nương, thật sự chúc mừng....."

Tất cả mọi người cười.

"Vương thừa tướng miễn lễ rồi." Vương phi nương nương Tuyệt Y tự nhiên không thể che giấu ý cười.

Nhưng mà, đột nhiên, có người lắc mình tiến vào, đi đến trước mặt Tuyệt Y, ghé ở bên tai bà, nhẹ giọng bẩm báo nói:"Vương phi nương nương, Vương gia không thấy nữa!"

Tuyệt Y nghe được nói như vậy, đáy lòng lo lắng.

Mây nhẩn lên, nhìn Tô Cảnh Lương đứng một bên, vương phi nương nương vội vàng đi tới, nhàn nhạt phản phó nói:"Cảnh Lương, đi phải người tìm Tô Cẩm Lý, cho dù là phải cưỡng chế, cũng phải áp giải tới cho bản cung!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Hôn lễ quỷ dị

Tuyệt Y nghe được nói như vậy, đáy lòng lo lắng.

Mây nhẩn lên, nhìn Tô Cảnh Lương đứng một bên, vương phi nương nương vội vàng đi tới, nhàn nhạt phản phó nói:"Cảnh Lương, đi phải người tìm Tô Cẩm Lý, cho dù là phải cưỡng chế, cũng phải áp giải tới cho bản cung!"

"Nhất định, nhất định tìm thấy, trước khi kiệu hoa Dương gia đến cửa vương phủ, nhanh đi!"

Tô Cảnh Lương nhủ thầm, trong nháy mắt, đã hiểu ý vương phi nương nương.

Vội vàng, găt đầu, rời khỏi.

Bởi vì, đám người rất loạn.

"Tô Cẩm Lý..... Hôn nhân đại sự, người bày ra cho ta một màn như vậy, khiến ta dọa người, thế thì ta nhất định không từ bỏ ý đồ!"

"Người đã bắt nhân, đừng trách ta bắt nghĩa!"

Dương Xuyên Xuyên cuộn chặt tay, đáy lòng, như vậy nhớ lại.

Trong đại sảnh, cực kỳ yên tĩnh.

Chỉ có con gà lớn bắt chợt lại kêu vài tiếng.

"Bắt đầu đi!" Vương phi nương nương Tuyết Y ra lệnh, liền có người ôm gà trống, đứng ở trước mặt Dương Xuyên Xuyên.

Thoảng chớp, trong đại sảnh găng đèn kết hoa, tân khách đều đã nín thở, không khí cực kỳ nặng nề.

Chỉ nghe thấy con gà trống kia kêu " Cục cục "

Không khí trong phòng có thể nói là rất nguy hiểm.

Nhưng Dương Xuyên Xuyên không có chút phản ứng nào, biểu tình lạnh nhạt khom người, bái đường.

Rồi sau đó, xoay người, dưới sự dẫn dắt của a hoàn, bước vào động phòng.

☆☆

Đêm khuya.

Tô vương phủ cực kỳ yên tĩnh

Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm vẫn đoan trang ngồi trong đại sảnh như cũ, vẻ mặt âm trầm nhìn vương phi nương nương Tuyết Y, Tô Cảnh Lương thật cẩn thận mở miệng nói: "Mẫu phi, Cẩm Lý không hiểu chuyện, người đừng - - "

"Hải tử hư đồn!" Tuyết Y nghe có người nói tốt cho Tô Cẩm Lý, nhất thời vỗ bàn một cái, tức giận nói: "May mà phụ vương các con hôm nay không có tới, nếu đến đây chắc cũng tức chết rồi!"

"Bản cung thấy Tô Cẩm Lý rõ ràng là muốn làm bản cung tức chết! "

"Ở trước mặt nhiều người như vậy, bày ra một màn kịch hay như vậy, có phải ghét bỏ Vương tộc chúng ta còn chưa đủ dọa người hay không!"

"Đêm nay, bản cung không đi đâu hết, ở đây chờ nó!"

"Bản cung không tin, hôm nay nó không xuất hiện!"

"Mẫu phi, người đừng nóng giận." Lần này người mở miệng là Tô Sơ Tâm, ánh mắt mang theo một tia lo lắng đi đến bên cạnh Tuyết Y, vỗ vỗ lưng Tuyết Y giúp nàng bớt giận.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 113: Đêm tân hôn đáng sợ

"Mẫu phi, người đừng nóng giận." Lần này người mở miệng là Tô Sơ Tâm, ánh mắt mang theo một tia lo lắng đi đến bên cạnh Tuyết Y, vỗ vỗ lưng Tuyết Y giúp nàng bớt giận.

Sau đó nhỏ giọng mềm mại nói: "Mẫu phi, nếu chọc tức thân thể, dù sao thì Cẩm Lý huynh ấy sớm muộn gì cũng trở về, vì sao nhất định phải xử lý trong hôm nay vậy..."

" Còn nữa, giờ hiện tại cũng không sớm, phụ vương chắc chắn cũng đang chờ mẫu phi đó!"

"Cho nên, mẫu phi vẫn nên về cung trước đi..... Tránh làm cho phụ vương lo lắng."

"Vâng, Sơ Tâm nói rất đúng." Tô Cảnh Lương đồng ý gật gật đầu, rồi sau đó nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm, ánh mắt mang theo vài phần sùng nịch, nói: "Sơ Tâm, muội hồi cung cùng mẫu khi, ta ở đây chờ Cẩm Lý....."

"Việc này, vẫn không nên lộ ra ngoài, ngàn vạn lần đừng để phụ vương biết một chút gì hết. "

"Ta biết." Tuyết Y thờ dãi một hơi, đứng lên, sau đó lại vẫn cực kỳ căm giận nói: "Cảnh Lương, con nhìn thấy Cẩm Lý, báo với nó rằng sáng sớm ngày mai, bản cung sẽ xuất hiện tại nơi này, tốt nhất nó nên cho bản cung một lời giải thích rõ ràng!"

☆☆

Ánh trăng thật sự cực kỳ tròn.

Tô Cảnh Lương đứng ở ngoài phòng tân hôn, loáng thoáng có thể nhìn thấy trong phòng ngập tràn màu đỏ, Dương Xuyên Xuyên yên tĩnh ngồi ở đó.

Bóng dáng cô vẽ có chút nhỏ bé và yếu ớt.

Đêm nay, là ngày Cẩm Lý và nàng thành thân.

Bản thân mình tại sao lại có phần phiền muộn?

Không chế không nói phiền muộn, muốn bắt lấy nữ tử này, mạnh mẽ và nát trong miệng.

Lặng lặng đứng nhìn bóng dáng kia.

Không để ý, thời gian dần dần trôi qua.

Mãi đến khi phía sau mình truyền đến một giọng nói hơi châm chọc: "Vương huynh, sao tại ở đây?"

Tô Cảnh Lương xoay người lại, đáy mắt mang theo trách cứ nồng đậm nói: "Cẩm Lý, đệ đã trở lại....."

"Sao đệ có thể làm như thế! Ngày thành thân lại vứt bỏ Xuyên Xuyên ở chỗ nào!"

"Xuyên Xuyên?" Tô Cẩm Lý lạnh lùng cười cười, toàn thân mặc y phục trắng tinh, sạch sẽ giống như là không lấy dính bất cứ chút bụi bặm nào trong cuộc sống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 114: Đêm tân hôn đáng sợ

"Sao đệ có thể làm như thế! Ngày thành thân lại vứt bỏ Xuyên Xuyên ở chỗ nào!"

"Xuyên Xuyên?" Tô Cẩm Lý lạnh lùng cười cười, toàn thân mặc y phục trắng tinh, sạch sẽ giống như là không lấy dính bất cứ chút bụi bặm nào trong cuộc sống.

"Gọi thân mật như vậy? Nàng với huynh rất quen thuộc sao?"

"Tô Cảnh Lương, bốn vương nói cho huynh biết, đó là nữ nhân của bốn vương...."

Tô Cảnh Lương nghe nói như vậy, nhất thời có chút ngại ngùng.

Giống như là một hiện thực mình không muốn chấp nhận đột nhiên bày ra trước mặt mình.

Nhìn Tô Cảnh Lương trầm mặc, Tô Cẩm Lý cũng không cho hắn nhiều thời gian, chỉ lạnh lùng nói: "Tối nay là đêm tân hôn của bốn vương, thái tử có thể rời đi hay không?"

Tô Cảnh Lương nắm chặt tay, không biết nói gì.

Nhìn thoáng qua Tô Cẩm Lý, mở miệng: "Đừng trách nàng....."

Tô Cẩm Lý nghe nói như vậy, đáy lòng nổi lên một trận phiền muộn cùng tức giận, cười lạnh: "Không cần huynh phải quản!"

Rồi sau đó liền đẩy cửa phòng tân hôn ra.

☆☆

Màu đỏ tràn ngập đầy trời

Cực kì chói mắt

Tô Cẩm Lý ngơ ngơ trong nháy mắt.

Còn chưa kịp nói chuyện.

Liền nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên, lật khăn trùm đầu mòng màu đỏ trên đầu nàng ra.

Giây phút khăn voan bị vút xuống mặt đất, Dương Xuyên Xuyên thấy được sự chán ghét rõ ràng trong mắt Tô Cẩm Lý.

Chẳng mấy chốc, sự phiền toái và chán ghét đã biến thành lạnh lùng.

"Người và ta hiện tại đã kết làm vợ chồng, vậy thì đừng có câu tam đáp tứ! Nếu không bốn vương mà biết, tất nhiên sẽ không tha nhẹ cho người!"

Trong phòng tân hôn, ngọn nến màu đỏ tỏa ra ánh sáng.

Giọng Tô Cẩm Lý cũng giống ánh mắt hắn, lạnh lùng cực kỳ.

Thì ra, cho dù mình đã gả cho hắn, hắn vẫn trong đêm tân hôn vì nữ nhân kia tính toán.

Thật sự là cực kỳ tàn khốc.

Vừa hay bản thân cũng không thích, sẽ không đau lòng.

Nhưng không có nghĩa là mình sẽ nhẫn nại!

"Yên tâm đi, đã không thích người, cũng không thích thái tử, ta đã có người trong lòng!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Đêm tân hôn đáng sợ

"Yên tâm đi, đã không thích người, cũng không thích thái tử, ta đã có người trong lòng!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng Tô Cẩm Lý, nhàn nhạt nói một câu.

Biểu cảm của Tô Cẩm Lý hơi hơi kinh ngạc.

Lại chỉ nhìn thấy Dương Xuyên Xuyên đi thẳng tới trước bàn, chạm rãi rớt một chén rượu, hơi nhíu mày.

Sau đó, nói: "Uống một chén đi....."

Tô Cẩm Lý nhìn chén rượu kia, hơi hơi chán chường.

"Sao?" Biểu cảm Dương Xuyên Xuyên cực kỳ lạnh nhạt, đáy mắt lại vẫn mang theo ý cười: "Sợ cái gì? Chẳng lẽ một chén rượu, cũng không dám uống với ta?"

"Uống xong chén rượu này, người và ta không liên quan gì đến nhau, cũng không cản trở nhau!"

Trong lời nói, tràn ngập ý khiêu khích.

Tô Cẩm Lý nhu mì, nâng mắt nhìn thoáng qua Dương Xuyên, hừ một tiếng nở nụ cười: "Cầu còn không được!"

Tô Cẩm Lý tiếp nhận rượu, uống một hơi cạn sạch.

Đáy mắt Dương Xuyên Xuyên lại hiện lên ý cười, cực kỳ nhạt, cực kỳ nhạt.

Sau một lúc lâu, Tô Cẩm Lý phất tay áo, vừa mới muốn đi ra cửa phòng, Dương Xuyên Xuyên lại nói:

"Qua tối nay, người muốn đi đâu ta đều không xen vào, nhưng người không nên làm ta dọa người như vậy đi!"

"Trong hôn lễ không xuất hiện còn chưa tính, hiện tại, cũng không đến mức để cho toàn bộ mọi người biết, đêm tân hôn ta đã bị bỏ rơi chứ?"

"Hoặc là nói, người muốn ta nói với vương phi nương nương?"

Bóng lưng Tô Cẩm Lý muốn rời đi hơi hơi cứng ngắc một chút.

"Người....."

"Ta làm sao? Tô vương gia, ứng xử không nên quá đáng! Hiện tại ta không so đo bất cứ cái gì, nhưng không có nghĩa là cái gì ta cũng có thể chịu được!"

Tô Cẩm Lý hừ lạnh một tiếng, vừa muốn châm chọc Dương Xuyên Xuyên, nhưng mà nữ tử giống như đã nghĩ đến hắn muốn nói gì vậy, nhanh chóng đáp lại một câu: "Vương gia, nguyệt sự(*) của ta chưa xong..... Cho nên, không thể làm gì với người được."

(*) Nguyệt sự: kì kinh nguyệt

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Đêm tân hôn đáng sợ

Tô Cẩm Lý hừ lạnh một tiếng, vừa muốn châm chọc Dương Xuyên Xuyên, nhưng mà nữ tử giống như nghĩ đến hẳn muốn nói gì vậy, nhanh chóng đáp lại một câu: "Vương gia, nguyệt sự của ta chưa xong..... Cho nên, không làm gì với người được."

Tô Cẩm Lý cuộn chặt tay, chọt đi đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên nhanh như một cơn gió, đồng thời bắt được nàng, mạnh mẽ đẩy ngã lên trên giường.

"Không chịu yên?"

"Chúng ta có thể không làm..... Nếu giữ bốn vương ở trong phòng, ắt phải ưu đãi bốn vương!"

Vừa nói xong, ngón tay Tô Cẩm Lý thành thạo cời bỏ y phục Dương Xuyên Xuyên.

Rồi sau đó cúi đầu hôn xuống cánh môi Dương Xuyên Xuyên.

Cảm giác ngọt ngào tuyệt mỹ làm cho lòng Tô Cẩm Lý vốn phiền muộn, đột nhiên dịu hẳn đi.

Vốn là đêm hôm đó nhìn thấy Tô Cảnh Lương đưa nàng đi, đáy lòng mình liền tức giận như dây leo lan tràn, hiện tại tự nhiên lại biến mất từng chút một.

Biến cố bỗng xảy ra trong nháy mắt.

Nữ tử vốn đang nhắm mắt đột nhiên mở mắt ra, đáy mắt lóe ra một tia sáng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, thân thể dưới thân Tô Cẩm Lý vẫn đang ngoan ngoãn chọt có phản kháng rồi.

Dương Xuyên Xuyên co đầu gối,mạnh mẽ húc vào cái nơi sẽ đoạn tử tuyệt tôn của Tô Cẩm Lý.

"A - - "

Phịch một tiếng, Tô Cẩm Lý ngã lăn ra trên đất.

Chỗ ấy đau muốn chết.

Giống như là có thể trí mạng vậy, toàn bộ sức lực cả người đều biến mất không còn chút nào.

Thật lâu không nói nên lời.

Người ngoài cửa nghe thấy tiếng thét chói tai, lập tức có người đứng ở cửa nhỏ giọng hỏi: "Vương gia....."

Chuyện mất mặt như vậy, làm sao có thể để cho người khác biết!

Tô Cẩm Lý cố nén đau đớn, cắn chặt răng, quỳ rạp trên mặt đất ôm bảo bối của mình.

Cau mày, tự thể hiện ra ngoài một bộ dạng không việc gì, nói:

"Cút! Đêm tân hôn của bốn vương, người nào làm phiền, bốn vương giết người đó!"

"Mau tránh ra xa cho bốn vương!"

Nghe được giọng điệu Tô Cẩm Lý không vui như vậy, mọi người liền vội vàng lui ra ngoài.

Dương Xuyên Xuyên ngừng thở, nghe tiếng bước chân dần rồi đi, nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, chuyện lớn hoàn thành được một nửa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đêm tân hôn đáng sợ

Dương Xuyên Xuyên ngừng thở, nghe tiếng bước chân dần rồi đi, nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, chuyện lớn hoàn thành được một nửa rồi.

Nhưng mà, đáy lòng lại vẫn có chút sợ hãi, chẳng lẽ vừa rồi lực mình không đủ lớn?

Tô Cẩm Lý vẫn còn có thể nói chuyện?

Mà không chỉ có thể nói, nghe còn bình thường như thế!

Dương Xuyên Xuyên nghĩ tới đây, lại nhìn Tô Cẩm Lý.

Lại phát hiện mặt nam tử xanh mét, hung tợn nhìn chằm chằm Dương Xuyên Xuyên, như là muốn nuốt sống nàng vậy.

Nữ nhân chết tiệt! Lại dám đập hẳn như vậy!

Hắn nhất định không tha thứ cho nàng!

Tô Cẩm Lý vừa nói xong, ngồi thật lâu hít sâu để bảo bối của mình giảm bớt đau đớn.

Cuối cùng cũng có thể đứng lên, Tô Cẩm Lý từ từ lại gần Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên lui về phía sau, nhưng mà lại đột nhiên bị Tô Cẩm Lý mạnh mẽ bóp cằm, dùng lực rất lớn, quả thực là muốn bóp nát xương cốt của nàng.

"Bốn vương nhất định khiến người hối hận! Khiến người hối hận! Cực kỳ hối hận!"

Tô Cẩm Lý nói rất nhẹ, nhưng sự độc ác trong lời nói lại dần dần lộ ra.

Làm cho Dương Xuyên Xuyên không hiểu sao bắt đầu sợ hãi.

Dương Xuyên Xuyên biết, hiện tại mình không phản kháng, nhất định sẽ bị Tô Cẩm Lý chinh cực kỳ thảm!

Ra tay trước thì chiếm được lợi thế, hạ thủ sau thì chỉ có thiệt!

Ngay lập tức, Dương Xuyên Xuyên lập lại động tác vừa rồi, lại bị Tô Cẩm Lý lườm trước tránh được.

Tay bắt chặt được chân Dương Xuyên Xuyên.

Dùng lực, gần như muốn bóp nát chân nữ tử!

Một lần có thể bị người đánh lén thành công, lần thứ hai thì không dễ dàng như vậy được.

Tô Cẩm Lý nhìn chằm chằm Dương Xuyên Xuyên, tiếp sát từng chút một.

Mang theo tức giận muốn xé nát nữ tử

Nhưng đột nhiên, trước mặt bỗng tối sầm, cả người nghiêng về phía trước.

Trong nháy mắt Tô Cẩm Lý lại cứ hôn mê ngã xuống trên người Dương Xuyên Xuyên như vậy.

Dương Xuyên Xuyên thờ dài nhẹ nhõm một hơi, ở giây phút máu chốt, thuốc mê hạ trong rượu đã phát tác.

Thở phì phò, Dương Xuyên Xuyên ra sức đẩy đẩy Tô Cẩm Lý, mang theo vài phần thăm dò, nhẹ nhàng hô vài tiếng: "Vương gia..... Vương gia....."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Đêm tân hôn đáng sợ

Thở phì phò, Dương Xuyên Xuyên ra sức đẩy đẩy Tô Cẩm Lý, mang theo vài phần thăm dò, nhẹ nhàng hô vài tiếng: "Vương gia..... Vương gia....."

"Ồi..... Vương gia, đừng già chết!"

"Ồi? Vương gia, sao lại không được như vậy!"

"Ồi! Vương gia, thì ra ngươi cũng sẽ một ngày ngã quỵ trong tay ta!"

Dương Xuyên Xuyên nhìn Tô Cẩm Lý nằm ở trong ngực nàng không có phản ứng chút nào,

Tiếng gọi của mình dần dần từ thăm dò, càng về sau càng giễu cợt.

Sau cùng, dần dần biến thành trấn định.

Thật cẩn thận nghe tiếng động xung quanh một chút,

Rồi sau đó, đẩy đẩy Tô Cẩm Lý,

"Vương gia..... Xin hỏi người bị hôn mê sao?"

Mà Tô Cẩm Lý, lại thờ ơ như là ngủ say vậy.

Xem ra, thứ thuốc mê kia lại vẫn dùng được.

Ba giây sau Dương Xuyên Xuyên không có được câu trả lời của Tô Cẩm Lý.

Nhất thời, cánh môi duyên dáng không nhận được cong lên một độ cong hoàn mỹ.

Tô Cẩm Lý ơ Tô Cẩm Lý.....

trong hôn lễ người làm cho ta dọa người như vậy, tất nhiên ta sẽ không từ bỏ ý đồ!

Vốn người vẫn sợ Hoàng thượng tức giận, cho nên khi thăm dò rõ ràng chỉ có vương phi nương nương tới, người mới dám làm như vậy đi!

Người cũng chắc chắn, bọn họ không có bất cứ người nào nói việc này cho Hoàng thượng đi!

Một khi đã như vậy, thì ta cũng sẽ không sợ cái gì rồi!

Nói vậy, ta muốn làm loạn một lần, các người cũng sẽ không nói cho hoàng thượng đi!

Ha ha.....

Nếu người đối đãi ta như vậy, thì ta càng muốn dùng thứ gì đó người để ý nhất làm khó dễ người!

Nhất thời, Dương Xuyên Xuyên nhanh chóng coi những đồ tân hôn đó tươi ra.

Không klu tình chút nào, một chút cũng không có thương tiếc ném xuống đất.

Thậm chí, Dương Xuyên Xuyên lại vẫn chưa từ bỏ ý định, mạnh mẽ giẫm hai chân lên!

Rồi sau đó, thay y phục của mình.

Giữa lúc đó, Tô Cẩm Lý hơi hơi động dậy một phát, Dương Xuyên Xuyên ngừng thở, không dám lên tiếng nữa.

Rồi sau đó, phát hiện Tô Cẩm Lý vẫn ngủ say như cũ.

Nhất thời, con người Dương Xuyên xoay một vòng, làm bầm lẫu bầu nói:

"Vương gia biến thái, ta nói cho người biết, đây chính là người tự chuốc phiền phức, ta không liên quan gì hết!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 119: Đêm tân hôn đáng sợ

Nhất thời, con người Dương Xuyên xoay một vòng, làm bầm lẫu bầu nói:

"Vương gia biến thái, ta nói cho người biết, đây chính là người tự chuốc phiền phức, ta không liên quan gì hết!"

"người chỉ có thể trách chính người, dựa vào cái gì mà gặp phải ta, ta cũng không phải là nữ nhân ở thời đại của các người, mặc cho người ta xấu xí....."

"Nói cho người biết, bây giờ ta dạy cho người một bài học, tốt nhất không nên chọc giận ta, nếu không tương lai....."

Lúc Dương Xuyên Xuyên nói tới đây, chợt dừng lại một chút.

Cả người hơi hơi cứng ngắc.

Tương lai?

Làm sao có thể nghĩ đến tương lai?

Ngay lập tức, lúc này Dương Xuyên Xuyên mới bỏ qua chuyện đó, nói tiếp:

"tương lai á, bà nội đây có tương lai với ai, chứ tuyệt đối không có một chút tương lai với người!"

Dương Xuyên Xuyên toàn bộ kế hoạch của mình đại công cáo thành

nam nhân trước mặt đã bị mình làm cho bất tỉnh.

Vươn tay kéo màn che.

Dương Xuyên Xuyên trối chết tay chân Tô Cẩm Lý.

Vỗ vỗ tay, hải long nhìn kiệt tác của mình.

Dương Xuyên Xuyên gật gật đầu, "Vương gia biến thái..... vậy..... Người ngu cho ngon đi!"

"Ta phải chào tạm biệt rồi!"

Dương Xuyên Xuyên đi tới cửa, như là nghĩ tới cái gì đó, lại trở về.

Đứng lên giường, hai chân mạnh mẽ giẫm lên ngực nam nhân.

Nhưng mà, nam nhân trên giường lại vẫn không có một chút phản ứng như cũ!

Ha ha ha..... Thật sự là hôn mê rồi!

☆☆

Không biết qua bao lâu.

Màn đêm biến thành ban ngày.

Ánh mặt trời áng ngời, xuyên thấu qua cửa sổ khắc hoa, chiếu vào tận phòng tân hôn màu đỏ chói trong vương phủ.

Ngoài cửa có a hoàn của Dương Xuyên Xuyên và thị vệ của Tô Cẩm Lý đang đứng.

Lo lắng cực kỳ.

Lại gõ gõ cửa.

Thật cẩn thận bẩm báo: "Vương gia, Tiểu Vương phi, vương phi nương nương đến đây, chờ các ngài thỉnh an!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Lùng bắt vương phi bỏ trốn

Lại gõ gõ cửa.

Thật cẩn thận bẩm báo: "Vương gia, Tiểu Vương phi, vương phi nương nương đến đây, chờ các ngài thỉnh an!"

Tuyệt Y thực sự đến đây.

Vốn là nổi giận bùng bùng muốn trị con trai của mình.

Tuy nhiên bây giờ vừa nghe nói, tối hôm qua đã viên phòng với Dương Xuyên Xuyên rồi.

Tức giận lập tức vơi đi một nửa.

Nhưng mà, a hoàn và thị vệ gõ cửa lâu thật lâu, vẫn không có bất cứ người nào để ý tới.

Rốt cục, vương phi nương nương Tuyệt Y không kiên nhẫn, từ phòng khách đi tới phòng tân hôn.

Nhìn thấy tình hình như vậy, nhú nhú mày.

Chắc không phải là hai người ngủ đến bây giờ còn chưa dậy chứ!

Nhất thời, vương phi nương nương mấp má miệng, cười cười, xem ra cháu của nàng, thật sự có cơ hội rồi.

Vì thế, phất phất tay, phán phó nói: "Không cần quấy rầy Vương gia cùng Tiểu Vương phi, tất cả mọi người đi ra đi....."

"Chờ bọn chúng tự tỉnh đi!"

Vừa nói, vừa cười mồm bỏ sung thêm

"Bản cung không đợi bọn chúng, chờ khi nào bọn chúng tỉnh, nói chúng khi nào thì vào cung một chuyến!"

"A..., đúng rồi....."

Đi vài bước, Tuyệt Y như là nghĩ tới cái gì đó, nói tiếp:

"Phán phó người nhà bếp, làm chút thức ăn dinh dưỡng, lần đầu tiên của tân nương từ khó tránh khỏi không thoải mái, chuẩn bị thuốc tốt nhá!"

Nói xong, Tuyệt Y rốt cuộc cười không ngậm được miệng rồi đi.

☆☆

Lúc giữa trưa.

Tô vương phủ.

Trong phòng tân hôn

Ý thức, rốt cục trở lại trong đại não một lần nữa rồi.

Tô Cẩm Lý hơi hoang mang, chậm rãi mở mắt.

Gương mặt tuần mỵ, mang theo chút lười biếng khi vừa tỉnh ngủ.

lông mi dài chớp chớp giống cây quạt nhỏ.

Đẹp đẽ vô cùng.

Thần thể Tô Cẩm Lý giật giật, trong khoảng thời gian ngắn không phản ứng kịp, mở miệng hô một tiếng: "Tiểu Lộ Tử....."

Không có người để ý!

Nhú nhú mày, hơi rời giường, nhất thời xoay người muốn ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

